

నవంబర్
2005

5

సంపుటి : 1 సంచిక : 5

మార్క్సిస్టు

సైద్ధాంతిక మాసపత్రిక

ఈ సంచికలో.....

అమెరికా బ్రిటన్ల చమురు సామ్రాజ్యవాదం

భౌతికవాద దృక్పథంతో భగవద్గీత పరిశీలన

మారుతున్న వెనిజులా కార్మిక వర్గం

బెంగాల్ భూసంస్కరణల చట్టం : వాస్తవాలూ-ఆరోపణలు

చిల్లర వ్యాపారంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు : వామపక్షాల పత్రం

ప్రజల పోరాట సామర్థ్యంపై విశ్వాసం : కాస్ట్రో

కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక పుట్టిన తీరు

రాష్ట్రంలో రానున్నవి భారీ ఉద్యమాలు

వెల: రూ.5/-

శ్రేయోరాజ్యం కోసం శ్రమించిన మేధావి

సమాజ పరిశోధన కోసం ఆయన తన విలాసవంతమైన జీవితాన్ని పూర్తిగా త్యజించాడు. ఆయన తొలుత ప్రభువంశీకుడు, తరువాత సైనికుడు, విప్లవపోరాట యోధుడు, చింతనా పరుడు, తరువాత కాలంలో అధ్యయనం కోసం వీధులెంబడి తిరిగి పనికోసం అడుక్కునే స్థాయి చేరిన నిరుపేద. పుస్తకాలను మధించి, శోధించి భావి సమాజానికి రూపకల్పన చేసిన ద్రష్ట. అందులోనూ తొలుత ఆధ్యాత్మిక స్థాయి నుంచి బయలుదేరి, ఊహజనిత సోషలిస్టుగా ఎదిగి, తన చివరిదశలో సరైన కమ్యూనిస్టు పంథాలో ఆలోచించిన మేధావి. అతనే క్లాడ్ ఆన్రీ డి సెంట్ సైమన్. ఆయన తన జీవితాన్ని పణంగా పెట్టి సమాజ పరిణామ క్రమంపై చేసిన విశ్లేషణ శాస్త్రీయ సోషలిజం సిద్ధాంతానికి మూలాధారమైంది. సెంట్ సైమన్ చేసిన పరిశోధన ఫలితంగా కారల్ మార్క్స్, ఎంగెల్స్ పని కొంత సులువైంది. అప్పటి పరిస్థితులకు అనుగుణంగా, వర్గసమాజాన్ని గుర్తించి రాజ్యాధికారం ఎవరి చేతుల్లో ఉండాలన్న అంశాలపై ఈయన ప్రతిపాదించిన సిద్ధాంతంలో కొంత అస్పష్టత ఉన్నప్పటికీ మార్క్స్ ఎంగెల్స్లు “ఇతని మహా మేధ ముందుగానే ఊహించిన అసంఖ్యాక విషయాలు సరైనవని ఇప్పుడు మనం శాస్త్రీయంగా రుజువు చేస్తున్నాం” అని పేర్కొన్నారుంటే వీరు సైమన్ కు ఇచ్చిన ప్రాధాన్యమేంటో అర్థమవుతుంది.

సెంట్ సైమన్ ప్రభువంశీకుడు. అతని తండ్రి తన హోదాకు తగ్గట్లు ఇంటి దగ్గరే సైమన్ కు చదువు చెప్పించాడు. అనేక మంది పండితులను ఇంటికి రప్పించేవాడు. వారిలో సుప్రసిద్ధ పండితుడు జాన్ డి అలంబేర్ ఒకరు. ఈయన సాంగత్యంతో సైమన్ లో స్వేచ్ఛాభావాలు పెరుగుతూ వచ్చాయి. దేవుడి అస్తిత్వాన్ని తాను నమ్మడం లేదని బాహటంగా ప్రకటించి, చర్చిలో ప్రథమ బాప్టిజం పొందేందుకు సైమన్ తిరస్కరించాడు. అప్పటికి ఆయన వయసు 13 ఏళ్లు మాత్రమే. ఈ తలబిరుసు కుర్రాడిని సరిదిద్దేందుకు ఆయన తండ్రి ఒక కోటలోని జైల్లో బంధించాడు. కాని సైమన్ జైలరును గాయపర్చి తాళం చెవులు లాక్కొని బయటకొచ్చేశాడు.

సెంట్ సైమన్ ఉత్సాహం, చురుకు

ఆ
ప్రి
సె
ంట్
సై
మన్

దనంతో తన 17వ ఏటనే అంటే 1777లో సైన్యంలో చేరి త్వరలోనే జూనియర్ ఆఫీసరు హోదా పొందాడు. రెండేళ్లు పూర్తి కాకమునుపే ఆయన ఐచ్ఛికంగా అమెరికాకు వెళ్లి అక్కడి వలసవాసుల పక్షాన స్వాతంత్ర్యం కోసం పోరాడాడు. యుద్ధంలో ఆయన ప్రదర్శించిన సాహసానికిగాను కొత్తగా ఏర్పడ్డ అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల ప్రభుత్వం ఆయనకు సైనిక పతకాన్ని బహూకరించింది. దాన్ని తీసుకుని స్వదేశానికి తిరుగివస్తుంటే ఇంగ్లీషువారు అరెస్టు చేసి జైల్లో పెట్టారు. ఏడేళ్లపాటు శిక్ష అనుభవించి 1784లో తిరిగి ఫ్రాన్సు చేరుకున్నాడు. త్వరలోనే అక్కడి రెజిమెంటుకు నాయకత్వం వహించాడు. ఈలోగా 1789 నాటి ఫ్రెంచ్ విప్లవ ఘటనలు ఆయనను తీవ్రంగా ప్రభావితం చేశాయి. తన సోదరుడు ఈ పరిణామాలతో దేశాంతరవాసానికి వెళ్లినా, సోదరి అరెస్టయినా ఈ సెంట్ సైమన్ ఉత్సాహం మాత్రం తగ్గలేదు. ఆయన తన స్వరాష్ట్రమైన పికార్డికి వెళ్లి, సామాన్యుడు అనే అర్థం కలిగిన ‘బాస్ హోమ్’ అనే పేరు పెట్టుకుని తన కుటుంబ హోదాను ఐచ్ఛికంగా వదిలేశాడు. అంటే ఇక నుంచి అతను ఇంకెంత మాత్రమూ ప్రభు వంశీకుడు కాదన్నమాట.

అక్కడి నుండి సెంట్ సైమన్ లోని చింతనాపరుడు, స్వాప్నికుడు, విజ్ఞానశాస్త్రవేత్త బయటకు రానారంభించారు. తన కుటుంబ హోదాను వదిలేసిన మరక్షణం నుండే ఆయన రైతులతో సహజీవనం సాగించడం ప్రారంభించాడు. ఈ లోగా ఫ్రాన్స్ లో విప్లవం అభివృద్ధి

చెందుతూ వచ్చింది. సైమన్ రైతుల ఆకాంక్షలను తన సొంత పద్ధతిలో తృప్తి పరిచేందుకు ప్రయత్నించాడు. ఇందులో భాగంగానే 1791 నుంచి ఆయన భూమిని కొని, భూమిలేని రైతులకు అమ్మనారంభించాడు. ఈ విధంగా ఆయన వ్యవసాయ సమస్యను పరిష్కరించదల్చుకున్నాడు. ఓ స్పానిష్ భాగస్వామితో కలిసి ఆయన ఈ పని చేశాడు. ఈ పని వారికి ధనాన్ని కూడా సంపాదించి పెట్టింది. నియంత జాకొబిన్ జోక్యంతో ఆన్రీ జైలు ఊచలు లెక్కపెట్టాల్సి వచ్చింది. జైలు నుంచి వచ్చిన ఆన్రీతో వ్యాపార భాగస్వామి పేచీపడడంతో ఆయన సంపాదించిన ధనం పోయింది. ఇలాంటి స్థితిలో ఆన్రీ ప్రకృతి విజ్ఞాన శాస్త్రాల అధ్యయనానికి పూనుకున్నాడు. అయితే ఇది ఆయన ఐచ్ఛికంగా ఎంచుకున్న పనేమీ కాదు. అప్పటి సమాజ వ్యవస్థే ఆయనను ఆ పనికి పురికొల్పింది. ఫ్రెంచ్ విప్లవం ఒకరకం దోపిడీ స్థానంలో మరో రకం దోపిడీని ప్రవేశపెట్టింది. దారిద్ర్యం-ఐశ్వర్యాలు, సమాజంలో తీవ్రమైన వైరుధ్యాలు గతంలో ఆన్రీ ఆకాంక్షించిన ఆశలన్నింటినీ పూర్తిగా వమ్ము చేశాయి. మానవ సమాజపు గాయాలను మాన్వగలిగిన ఏకైక సాధనం విప్లవం కాదని, కేవలం విజ్ఞాన శాస్త్రం మాత్రమే ఈ మార్పు తీసుకురాగలదనే భావంలోకి ఆయన వచ్చాడు.

విజ్ఞానశాస్త్రం మీద దాదాపు పావు శతాబ్దం - 1802 నుంచి 1825 వరకు- ఆయన చేసిన కృషి అనేక కోణాలను ఆవిష్కరించింది. తన వద్ద మిగిలిన ధనాన్ని ఆయన అతిథి సత్కారం కోసం వెచ్చించేవాడు. పారిస్ లోని ప్రముఖ శాస్త్రవేత్తలు నిరంతరం ఆయన ఇంటికి వస్తూండేవారు. తరువాత ఆయన యూరప్ దేశాలన్నీ తిరిగాడు. చాలా సంవత్సరాలు నిరంతర అధ్యయనం, ప్రయోగాలలో గడిపాడు. ఆయన తొలి రచన “తన సమకాలికులకు జెనీవా వాసి రాసిన లేఖలు” 1803లో ప్రచురింపబడింది. ఇది ప్రాథమికమే అయినప్పటికీ, సమాజ పునర్నిర్మాణానికి అదొక ఊహజనిత పథకం. 1805 నుంచే ఆయనను దారిద్ర్యం వెంటాడడం ప్రారంభించింది. కనీసం గుమాస్తా ఉద్యోగం అయినా ఇప్పించడని ఊళ్లు తిరగాల్సి వచ్చింది. ఆఖరుకు ఒక

(మిగతా 35వ పేజీలో)

లోపలిపేజీల్లో...

సమయం మించిపోలేదు!

1. శ్రేయోరాజ్యం కోసం శ్రమించిన మేధావి 2
2. బెంగాల్ భూసంస్కరణల చట్టం: వాస్తవాలు-ఆరోపణలు 4
3. చిల్లర వ్యాపారంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు: వామపక్షాల పత్రం 7
4. అమెరికా బ్రటన్ల చమురు సామ్రాజ్యవాదం - నార్మన్ డి. లివర్మూర్ 12
5. భౌతికవాద దృక్పథంతో భగవత్ గీత పరిశీలన: పుస్తక సమీక్ష డా॥వై. రాధాకృష్ణమూర్తి 18
6. మారుతున్న వెనిజులా కార్మిక వర్గం - జోనా జండిన్ 22
7. ప్రజల పోరాట సామర్థ్యంపై విశ్వాసం - ఫైదల్ కాస్ట్రో 26
8. కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక పుట్టిన తీరు - మార్టిన్ డు ఆర్టే హార్డాడ్ 28
9. రాష్ట్రంలో రానున్నవి భారీ ఉద్యమాలు - బి.వి.రాఘవులు 33

సంపాదక వర్గం

పాటూరు రామయ్య (సంపాదకులు)

ఎస్.వెంకట్రావు (వర్కింగ్ ఎడిటర్)

కొరటాల సత్యనారాయణ

డా. వై. రాధాకృష్ణమూర్తి

భారత కమ్యూనిస్టు పార్టీ (మార్క్సిస్టు)
ఆంధ్రప్రదేశ్ రాష్ట్ర కమిటీ తరుపున
ప్రచురణ కర్త, ముద్రాపకుడు: బి.వి.రాఘవులు
సంపాదకులు: పాటూరు రామయ్య
ముద్రణ: ప్రజాశక్తి డైలీ ప్రింటింగ్ ప్రెస్,
1-1-60/2, ఆర్టీసీ క్రాస్ రోడ్స్,
హైదరాబాద్ - 20
ఫోన్: ఎడిటోరియల్ 27665420, 27663761
మేనేజర్: 27673787 ఫ్యాక్స్: 27639921
Email: marxist@cpimap.com
Visit cpi(m) site at: cpim.org

ఏ దేశ విదేశాంగ విధానమైనా ఆ దేశపు ఆంతరంగిక విధానం కొనసాగింపుగా మాత్రమే ఉంటుంది. పాలక వర్గాల ప్రయోజనాలకోసమే పనిచేస్తుంది. భారత దేశ విదేశాంగ విధానం కూడా దాని పాలక వర్గాల ప్రయోజనాలకు అనుగుణంగానే ఉంటూ వస్తోంది. మన దేశంలో బడాబూర్జువా వర్గం నాయకత్వంలోని బూర్జువా-భూస్వామ్య పాలకవర్గాలు స్వాతంత్ర్యం వచ్చినప్పటినుండి సామ్రాజ్యవాదులతో రాజీ, ప్రతిఘటన అనే ద్వంద్వ వైఖరిని అనుసరిస్తూ ఉన్నారు. రాజీగాని, ప్రతిఘటనగాని తమ ప్రయోజనాలకోసమే గాని విశాలమైన దేశ ప్రజల ప్రయోజనాలను వారు ఏనాడూ దృష్టిలో పెట్టుకోలేదు. స్వాతంత్ర్యానంతరం కొద్ది కాలం సామ్రాజ్యవాదులతో రాజీపడినప్పటికీ ప్రపంచపటంపై సోషలిస్టు వ్యవస్థ బలీయమైన శక్తిగా ముందుకొచ్చిన తరువాత మన విదేశాంగ విధానంలో మార్పు వచ్చింది. కొన్ని విషయాల్లో సామ్రాజ్యవాదులతో రాజీ పడినప్పటికీ మనది ప్రధానంగా స్వతంత్ర్య విదేశాంగ విధానంగానే సాగింది. పాలక వర్గాల ప్రయోజనాలకోసమే అనుసరించినా ఈ విధానం దేశ ప్రజల విశాల ప్రయోజనాలూ కాపాడింది. అంతర్జాతీయంగా భారతదేశ ప్రతిష్ట పెంచింది. కాని సోషలిస్టు వ్యవస్థ దెబ్బతిన్నది మొదలు మన విదేశాంగ విధానంలో కూడా మార్పు వచ్చింది. సామ్రాజ్యవాదులతో రాజీ ధోరణి పెరిగింది. వాజ్ పేయి నాయకత్వంలోని గత ఎన్నో ప్రభుత్వం ఏకంగా దేశ ప్రయోజనాలనే అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులకు తాకట్టు పెట్టే వినాశకరమైన విధానం చేపట్టింది. ఈ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలిచ్చిన తీర్పుతో అధికారంలోకి వచ్చిన యుపిఎ ప్రభుత్వం కూడా అవే విధానాలను అనుసరించడం దురదృష్టకరం. అంతర్జాతీయ అణుఇంధన సంస్థ గవర్నింగ్ బాడీ సమావేశంలో మన దేశం ఇరాన్ కు వ్యతిరేకంగా ఓటు వేయడం దేశ ప్రయోజనాలకు ఏ విధంగానూ ఉపయోగకరం కాదు. పైగా ఇరాన్ తో సంబంధాలు దెబ్బతింటే మనకే పెద్ద నష్టం. ఇరాన్ పై యుద్ధానికి కాలుదువ్వతున్న అమెరికా దాన్ని ఎలాగైనా బద్దాం చేసే ఉద్దేశ్యంతోనే ఈ తీర్మానం తెచ్చిందన్న విషయం జగద్విదితం. ముందురోజువరకు ఇరాన్ కు అనుకూలంగా ఉన్న భారత్ ఒక్కరోజులోనే మనసు మార్చుకుని దానికి వ్యతిరేకంగా ఓటు వేయడం వెనుక మన పాలక వర్గాలు అమెరికాతో లాలూచీ పడ్డాయన్న వాస్తవం ఉంది. అమెరికాతో అంటకాగితే వచ్చే ఆర్థిక ప్రయోజనాలనే వారు లెక్కేసుకున్నారని రేపు అమెరికాతో బాటు మనమూ ఇరాన్ పై యుద్ధానికి దిగాల్సిన పరిస్థితి వస్తే జరిగిపోయే నష్టాన్ని మాత్రం లెక్కలోకి తీసుకోలేదు. ఇరాన్ తో మనకు సంప్రదాయంగా ఉన్న సత్సంబంధాలు దెబ్బతినడం మాట అటుంచితే మన ఇంధన అవసరాలకోసం ఆ దేశం నుండి దిగుమతయ్యే చమురు మీద భవిష్యత్తులో ఎక్కువగా ఆధారపడాల్సి ఉంది. ఇరాన్ నుండి పాకిస్థాన్ మీదుగా భారత్ కు చమురు పైపులైను వేసే ప్రాజెక్టుకు అమెరికా ఇంతకాలం అడ్డుపడుతూ వస్తోంది మనం అమెరికా కొమ్ముకాస్తే ఇరాన్ తనంత తాను ఈ ప్రాజెక్టు నుండి వైదొలిగే ప్రమాదం ఉంది. రెండవది, ప్రపంచంలో ఇరాన్ తరువాత షియా ముస్లింల జనాభా మన దేశంలోనే అత్యధికంగా ఉన్నారు. అమెరికా యుద్ధ వ్యూహంలో భారత్ పావుగా మారితే మన దేశంలో ఇస్లాం ఉగ్రవాదానికి మనమే ఆజ్యం పోసినట్లవుతుంది. మన దేశాన్ని అణుఇంధన ఒప్పందం అనే చక్రబంధంలో ఇరికించిన అమెరికా ఇప్పుడు ఇరాన్ విషయంలో యుద్ధంలోకి లాగుతోంది. డాలర్ల మత్తులో మునిగిన మన పాలకులు ఈ అమెరికా కుట్రలను ప్రతిఘటించడం పోయి దాని అడుగులకు మడుగులొత్తే రాజీ ధోరణి అనుసరిస్తున్నారు. ఈ వైఖరి ప్రజల ప్రయోజనాలకు హానికరం. ప్రభుత్వం ఈ వైఖరి మార్చుకోవాలి. ఇప్పటికైనా మించిపోయింది లేదు. ఈ నెలలో మళ్లీ ఇరాన్ పై తీర్మానం వచ్చినప్పుడు మన ప్రభుత్వం అమెరికాకు వ్యతిరేకంగా, ఇరాన్ కు అనుకూలంగా ఓటు వేయాలి.

జి.వి.రాఘవులు

చందా వివరాలు

విడిపత్రిక : రు.5.. సంవత్సర చందా : రు.60
పోస్టు ద్వారా లేదా ఏజెంటు ద్వారా తెప్పించుకోవచ్చు.
లేదా మీ స్థానిక పార్టీ కార్యాలయంలో సంప్రదించండి.
ప్రజాశక్తి బుక్ హౌస్ అన్ని బ్రాంచీలలోనూ లభిస్తాయి.

చిరునామా

మార్క్సిస్టు
(సైద్ధాంతిక మౌనపత్రిక)
వీధి నెం1, ఆశోక్ నగర్,
హైదరాబాద్-20

బెంగాల్ భూసంస్కరణల చట్టం

ఆరోపణలు - వాస్తవాలు

- సూర్యకాంత్ మిత్రా

పశ్చిమబెంగాల్ లో సిపిఎం నేతృత్వంలోని ప్రభుత్వం భూసంస్కరణల చట్టాన్ని నీరుగారుస్తోందని ఈ మధ్య కాలంలో వివిధ పత్రికల్లో వార్తలు వస్తున్నాయి. దీనికి వ్యతిరేకంగా ఆందోళన చేయనున్నట్లు కూడా తృణమూల్ కాంగ్రెస్, బిజెపిలు ప్రకటించాయి. 1970 దశకంలో రాష్ట్రంలో రాజకీయ పరిస్థితులను విప్లవాత్మకంగా మార్చటానికి అప్పటి జ్యోతిబసు నాయకత్వంలోని ప్రభుత్వం భూసంస్కరణల చట్టాన్ని సాధనంగా ఉపయోగించుకొంది. ఇతర రాష్ట్రాల్లోనూ భూ పంపిణీ జరిగినా అది కాగితాలకే పరిమితమైంది. దీనికి భిన్నంగా పశ్చిమబెంగాల్ లో భూపంపిణీ వల్ల లక్షలాది కుటుంబాలు వెట్టి చాకిరీ నుండి విముక్తులయ్యాయి. కోట్లాది మంది ప్రజలు ఆత్మగౌరవంతో బతకటానికి అవకాశం ఏర్పడింది. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే పశ్చిమబెంగాల్ లోని సిపిఎం నేతృత్వంలో కొనసాగుతున్న ప్రభుత్వం ఏకంగా ఒక తరం జీవితాలను సమూలంగా మార్చేసింది. గత 29 ఏళ్లుగా వామపక్ష సంఘటన ప్రభుత్వం సాధించిన విజయాలను మరింత ముందుకు తీసుకెళ్లేందుకే 'పశ్చిమబెంగాల్ ఎస్టేట్ ఎక్విజిషన్ చట్టం 1953'ను సవరించాలని ప్రభుత్వం ప్రతిపాదించింది. ఈ సవరణతో వామపక్ష ప్రభుత్వం, కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఆశయాలకూ విధానాలకూ విరుద్ధంగా పయనిస్తోందని బిజెపి, తృణమూల్ కాంగ్రెస్ పార్టీలూ, సిపిఎం వ్యతిరేక పత్రికలూ గగ్గోలు చేస్తున్నాయి. ఈ నేపథ్యంలో ప్రస్తుత సవరణకు సంబంధించిన కొన్ని వాస్తవాలను ప్రజల ముందుకు తెచ్చే లక్ష్యంతో రాష్ట్ర పంచాయితీరాజ్ శాఖ మంత్రి, సిపిఎం కేంద్ర కమిటీ సభ్యులు సూర్యకాంత్ మిత్రా రాసిన చిరుపుస్తకాన్ని సంక్షిప్తీకరించి ప్రచురిస్తున్నాము.

పశ్చిమబెంగాల్ లోని వ్యవసాయ భూములన్నీ ప్రస్తుతం భూసంస్కరణల చట్టం పరిధిలోకి వస్తున్నాయి. రాష్ట్రంలోని పారిశ్రామిక ప్రాంతాల పరిధిలో ఉన్న భూముల వ్యవహారాలు ఎస్టేట్ ఎక్విజిషన్ చట్టం 1953 పరిధిలోకి వస్తున్నాయి. దేశంలో కాంగ్రెస్ ప్రభుత్వం సరళీకరణ విధానాలు ప్రారంభించిన తర్వాత అన్ని రాష్ట్రాల్లోలాగానే పశ్చిమ బెంగాల్ లో కూడా వందలాది పరిశ్రమలు మూతపడ్డాయి. ఈ పరిశ్రమలను పునరుద్ధరించటానికి, కార్మికుల ఉపాధి అవకాశాలు కాపాడటానికి ప్రభుత్వం అన్ని ప్రయత్నాలు చేస్తోంది. మూతపడిన, ఖాయిలా పడిన పరిశ్రమలను పార్టీ అవగాహనకు అనుగుణంగా

మూడు కేటగిరీలుగా విభజించింది. లాభాలు ఆర్జించే ప్రభుత్వ, ప్రైవేటు పరిశ్రమలను ప్రోత్సహిస్తోంది. ఖాయిలా పడిన ప్రైవేటు పరిశ్రమల ఆధీనంలో 40,000 ఎకరాల విలువైన భూములు చిక్కుకుపోయి ఉన్నాయి. వీటిపై గత ఒకటిన్నర దశాబ్ద కాలంగా ఎటువంటి ఉత్పాదక కార్యక్రమాలు కొనసాగటం లేదు. ఈ భూములను ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోకుండా 1953 నాటి ఎస్టేట్ ఎక్వి

జిషన్ చట్టం అడ్డుపడుతోంది. ఈ భూములు పట్టణాల నడిబొడ్డున ఉన్నాయి. వ్యవసాయానికి అంతగా లాభం అయినవి కావు. అందువల్ల ఈ భూములు పంచటం ద్వారా రాష్ట్రంలో భూస్వామ్య విధానాన్ని బద్దలుకొట్టవచ్చున్న భ్రమలు ఎవరికీ లేవు. ప్రపంచంలో ఎక్కడా పారిశ్రామిక ప్రాంతాల్లోని భూములకు భూపరిమితి చట్టాలు లేవు. అయితే అటు పరిశ్రమలూ పని చేయక, ఇటు ఉత్పాదక కార్యక్రమాలకు అనువుగా ఉండి కూడా నిరుపయోగంగా ఉన్న భూములను ఏమి చేయాలన్నది రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ముందున్న ప్రధాన సమస్య. ఖాయిలా పడిన పరిశ్రమలను ఆధునీకరించటం ద్వారా, ఉత్పత్తిలో వైవిధ్యాన్ని తీసుకురావటం ద్వారా పునరుద్ధరించటానికి సాధ్యమైన పనులన్నీ రాష్ట్ర ప్రభుత్వం చేస్తోంది. ఈ పరిస్థితుల్లో ఉద్యోగులకు ఉన్న బకాయిలు చెల్లించటానికి, ఖాయిలా పరిశ్రమలను పునరుద్ధరించటానికి అవసరమైతే పరిశ్రమ పరిధిలోని కొంత భూమిని అమ్మటానికి కూడా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం అవకాశం ఇచ్చింది. దీనికనుగుణంగా పశ్చిమబెంగాల్ భూసంస్కరణల చట్టంలో కొన్ని సవరణలు చేసింది. ఈ సవరణల ప్రకారం "సదరు భూమిని జిల్లా కలెక్టరు నిర్ధారించిన వెలకు తగ్గకుండా బహిరంగ వేలం ద్వారా అమ్మటానికి రాష్ట్ర ప్రభుత్వం రాతపూర్వకమైన ఆదేశాలు ఇచ్చిఉన్నప్పుడు, అటువంటి భూములు పారిశ్రామికరంగ పునరుద్ధరణకు ఉపయోగపడతాయని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం భావిస్తే పరిశ్రమ, లేదా వర్క్ షాపు తనకున్న బకాయిలు, ఉద్యోగులకున్న బకాయిలు చెల్లించటానికి వీలుగా అటువంటి భూమిని అమ్మటానికి, ఆ నిధులను పైన పేర్కొన్న అవసరాలకు వినియోగించటానికి రాష్ట్ర

రచయిత పశ్చిమబెంగాల్
పంచాయితీరాజ్ శాఖ మంత్రి

ప్రభుత్వం అవకాశమిస్తుంది.”

రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని విమర్శిస్తున్న వారు సమస్య పరిష్కారికి నిర్దిష్ట ప్రతిపాదనలేమీ చేయడం లేదు. మూతపడిన పరిశ్రమలన్నీ యాజమాన్యం తప్పుడు చర్యలవల్లగానీ, కేంద్ర ప్రభుత్వ విధానాల వల్లగానీ మూతపడినవే. ఈ భూములను రాష్ట్ర ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకోవటానికి వీలు లేదు. ఎందుకంటే వాటిని తనఖా పెట్టి యజమానులు బ్యాంకుల వద్ద రుణాలు సంపాదించుకున్నారు. ఇన్ని పరిమితుల మధ్య రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఏమీ చేయలేని నిస్సహాయ స్థితిలో పడింది. ఆ భూముల్లో చెట్లు, పొదలు పెరగుతుంటే చూస్తూ ఉరుకోవలసి వచ్చింది. కొన్ని సందర్భాల్లో వీటి చుట్టూ రియల్ ఎస్టేట్ వర్గాల అండదండలతో స్థానిక మాఫియాలు తయారవుతున్నాయి. ఈ పరిణామాలు సిపిఎం వ్యతిరేక శక్తులకు సహజంగానే ఉపయోగకరంగా కనిపిస్తుంటాయి. ఈ పరిస్థితుల్లో ఈ భూములను ఉత్పాదకతకు అనువుగా మార్చేందుకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం గడచిన శాసనసభలో కొన్ని సవరణలు ప్రతిపాదించింది. అవి పెద్దగా చర్చ జరగాల్సిన సవరణలు కూడా కాదు. మమ్మల్ని విమర్శించే వారు ఈ భూములను రాష్ట్ర ఆర్థికాభివృద్ధికి ఉపయోగించు కునేందుకు ఇతర మార్గాలను సూచిస్తారా అంటే అదీ లేదు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఈ భూములను స్వాధీనం చేసుకుంటే, అప్పుడు పెరుగుతున్న గృహనిర్మాణ అవసరాలకు వ్యవసాయక భూములు వినియోగించకుండా అడ్డుకోవటం సాధ్యమౌతుంది. కొత్తగా పరిశ్రమలు పెట్టటానికి వచ్చే వారికి అవసరమైన భూ వసతి కల్పించేందుకు కూడా ఇది అవకాశమిస్తుంది. లేదంటే రాష్ట్రం పారిశ్రామిక వెనకబాటుతనం నుండి బయటపడే అవకాశాన్ని కోల్పోతోంది. దీన్ని నివారించాలంటే పదావుగా పడిఉన్న పారిశ్రామిక భూములను ఉపయోగించేందుకు చర్యలు తీసుకోవాలి. అందులో భాగమే రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రతిపాదించిన ఈ సవరణలు.

బుద్ధదేవ్ సింగపూర్ పర్యటన

రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి బుద్ధదేవ్ భట్టాచార్య సింగపూర్, ఇండోనేషియాలో జరిపిన పర్యటన ఫలప్రదమైంది. ఇది కూడా ప్రతిపక్షాలకూ, సిపిఎం విరోధులకు మింగుడు పడడం లేదు. ప్రతిపక్షాలు ప్రతి విషయాన్నీ ఎన్నికల దృష్టితో చూడడమే దీనికి ఏకైక కారణం. ఈ పార్టీలన్నీ మనం నిత్యం సంపన్న దేశాలపై ఆధారపడి ఉండాలని మాత్రమే కోరుకుంటు

“ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి బుద్ధదేవ్ భట్టాచార్య సింగపూర్, ఇండోనేషియాలో జరిపిన పర్యటన ఫలప్రదమైంది. ఇది కూడా ప్రతిపక్షాలకూ, సిపిఎం విరోధులకూ మింగుడు పడడం లేదు. ప్రతిపక్షాలు ప్రతి విషయాన్నీ ఎన్నికల దృష్టితో చూడడమే దీనికి ఏకైక కారణం. ”

న్నాయేగాని రాష్ట్రాలకూ, దేశానికి ఏది ప్రయోజనం అన్నవిషయాన్ని ఆలోచించడం లేదు. ఈ భూములు రాష్ట్ర ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకుని ఆధునిక పరిశ్రమలు ప్రారంభిస్తుందనీ, లేదా ఈ పరిశ్రమల్లో రైతాంగ కుటుంబాలకు చెందిన యువతరానికి ఉపాధి అవకాశాలు కల్పిస్తుందనేదే వీరి మంట. ఎందుకంటే, ఇవేవీ జరక్కపోతే, ‘బెంగాల్ ప్రభుత్వం ఆర్థికాభివృద్ధికి, ఉపాధి అవకాశాలు కల్పనకు ఏమీ చేయలేక పోయింద’ని విమర్శించే అవకాశమన్నా వచ్చే ఎన్నికల్లో వారికి మిగిలి ఉంటుంది. ప్రభుత్వం తీసుకున్న తాజా చర్యలతో తమకు ఈ మాత్రం విమర్శించే అవకాశాలు కూడా లేకపోతున్నాయే అన్నదే ప్రతిపక్షాల దుగ్ధ. వీరికి మరో భయం కూడా ఉంది. పట్టణ ప్రాంతాలు సంపన్నవం తమైతే వాటిపై తమకున్న పట్టు పోతుందని భయపడుతున్నాయి. అందుకే, పట్టణ ప్రాంతాలు పశ్చిమబెంగాల్కు ఉండాలే తప్ప కాంక్రీట్ అడవులుగా మారకూడదని తృణమూల్ కాంగ్రెస్ నినాదమిచ్చింది. ఇందులో భాగంగానే హశారా నమీవంలోని ఖాయిలా పడిన పరిశ్రమల భూముల్లో మరో కొత్త పరిశ్రమ వస్తుందంటే తృణమూల్ వ్యతిరేకిస్తోంది. ఇటువంటి వారితోపాటు ఈ సమస్యపై నిజంగానే ఆందోళన వ్యక్తం చేస్తున్న వారు కూడా కొన్ని వాస్తవాలు తెలుసుకోవాలి.

వృధాను నివారించటానికే

రాష్ట్రంలో కొత్తగా విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులతో ప్రాజెక్టులు పెట్టటానికి ముందుకు వచ్చిన వారికి 5,000 ఎకరాల భూమి అవసరం. ఈ భూమిని దశల వారీగానే సేకరించాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. సంబంధిత సెక్షన్లకు పూర్తిగా నష్టపరిహారం చెల్లించిన తర్వాతనే భూమి స్వాధీనం చేసుకోవాలని ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది. ఈ భూములు స్వాధీనం చేసుకోవటానికి

ముందుగానే కనీసం వాటి విలువలో 50 శాతం మొత్తం ప్రభుత్వ ఖజానాలో జమ చేయాల్సి ఉంటుంది. ఈ భూమిలోని 2,500 ఎకరాల వైశాల్యంలో ఇండోనేషియాకు చెందిన సలీం గ్రూపు ద్వితీయ వాహనాల ఉత్పత్తి ప్లాంట్ నెలకొల్పుతుంది. మిగిలిన 2500 ఎకరాలు ఆరోగ్య నగరంగాను, విజ్ఞాన నగరంగాను రూపుదిద్దాలన్నది రాష్ట్ర ప్రభుత్వ అభిలాష. తద్వారా ఆయా రంగాల్లో నిష్పాతులైన కంపెనీలు పెట్టుబడులు పెట్టడానికి వీలుగా ప్రభుత్వం చర్యలు చేపడుతోంది. దీనితో పాటు ఈ 5,000 ఎకరాల చుట్టూ నాలుగు లైన్ల జాతీయ రహదారిని ఆయా కంపెనీలే నిర్మించి నిర్వహించి 20 ఏళ్ల తర్వాత రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి స్వాధీనం చేయాల్సి ఉంది. ఈ పథకం కింద భూమిని వదులుకున్న వారికి నష్టపరిహారంతో పాటు కుటుంబానికి ఒకరికి చొప్పున కొత్త పరిశ్రమల్లో ఉపాధి కల్పించేందుకు కూడా ప్రభుత్వం గ్యారంటీ ఇస్తోంది. ఈ భూమిని అమ్ముగా వచ్చిన సొమ్మును ఫిక్స్డ్ డిపాజిట్ చేస్తే వచ్చే వడ్డీ విలువ మొత్తంగా వ్యవసాయం చేయటం ద్వారా సంపాదించే ఆదాయం కంటే ఎక్కువగా ఉంటోందన్న వాస్తవాన్ని కూడా విమర్శకులు గుర్తించాలి. దీనివల్ల వ్యవసాయ రంగం సంక్షోభంలో ఉన్న సమయంలో రైతాంగ జీవనోపాధి దెబ్బతినకుండా వారికి ప్రత్యామ్నాయ ఆదాయ వనరు చూపించినట్లవుతోంది. అదికూడా వైవిధ్యమైన పంటల ద్వారా రైతాంగానికి అదనపు ఆదాయం తెచ్చిపెట్టే భూములను ముట్టుకోరాదని కూడా రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ప్రయత్నిస్తోంది. ఒక చోట ఒక ప్రాజెక్టు, మరో చోట మరో ప్రాజెక్టు అనుమతించటం ద్వారా వ్యవసాయ భూములపై ప్రతికూల ప్రభావం పడటమే కాక పర్యావరణ సమస్యలు, ఆరోగ్యసమస్యలు తలెత్తుతున్న విషయం ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఉన్న అనుభవం. దీన్ని

“ వామపక్షాల అభిప్రాయంలో వ్యవసాయ సంస్కరణలు కేవలం రైతాంగానికి మేలు చేయటానికే కాదు రాష్ట్రాన్ని పారిశ్రామికీకరించటానికి కూడా కీలకమే. అంటే భూ పంపకంతోనే వ్యవసాయక సంస్కరణలు పూర్తిఅయినట్లు భావించరాదు. ఈ భూపంపకం తర్వాత జరగాల్సిన పారిశ్రామికీకరణ పూర్తయితేనే భూసంస్కరణలు సంపూర్ణంగా విజయం సాధించినట్లౌతుంది. ”

నివారించటానికి కూడా రాష్ట్ర ప్రభుత్వ నిర్ణయం తోడ్పడుతోంది. ప్రణాళికా రహిత పట్టణీకరణ వల్ల అదనంగా మరో 20 శాతం భూములు వృధా అయ్యే ప్రమాదం ఉంది. ఈ అనుభవాలన్నీ పరిశీలించిన తర్వాతనే రాష్ట్ర ప్రభుత్వం సలీం గ్రూపుకు, మరికొన్ని సంస్థలకు ఈ భూమిని కేటాయించాలని నిర్ణయించింది. ఈ విషయాలు గమనిస్తే పశ్చిమబెంగాల్ ప్రభుత్వ నిర్ణయాన్ని విమర్శించే వారికి, ప్రభుత్వ నిర్ణయాన్ని సమర్థించే వారికి మధ్య తేడా తెలుస్తుంది. వారి అవగాహనలో ఉన్న వర్గ వైరుధ్యమే విభేదాలకు కారణమని స్పష్టంగా అర్థమౌతుంది.

వర్గపోరాటం సాగించాల్సిందే...

వామపక్షాల అభిప్రాయంలో వ్యవసాయ సంస్కరణలు కేవలం రైతాంగానికి మేలు చేయటానికే కాదు రాష్ట్రాన్ని పారిశ్రామికీకరించటానికి కూడా కీలకమే. అంటే భూ పంపకంతోనే వ్యవసాయక సంస్కరణలు పూర్తిఅయినట్లు భావించరాదు. ఈ భూపంపకం తర్వాత జరగాల్సిన పారిశ్రామికీకరణ పూర్తయితేనే భూసంస్కరణలు సంపూర్ణంగా విజయం సాధించినట్లౌతుంది. సంపన్న దేశాలన్నీ పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందినవే అన్న విషయాన్ని గమనంలో ఉంచుకోవాలి. మనదేశం వంటి దేశాలు పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందలేదు కాబట్టే వర్గమాన దేశాలంటున్నాము. దేశంలో ప్రజాతంత్ర విప్లవం సాధించే లక్ష్యంతో వామపక్షాలు పని చేస్తున్నాయి. ఈ లక్ష్యంతోనే పశ్చిమబెంగాల్ లో పరిమిత అధికార పరిధిలో పని చేస్తున్న వామపక్ష సంఘటన ప్రభుత్వం రాష్ట్రాన్ని పారిశ్రామికీకరించటం

కోసం పలు వినూత్న చర్యలు చేపడుతోంది. దేశంలో చిన్నతరహా పరిశ్రమలు కునారిల్లుతున్న నమయంలో పశ్చిమబెంగాల్ లో అవి గణనీయమైన అభివృద్ధి సాధించాయి. దేశమంతా రైతాంగం ఆత్మహత్యలకు పాల్పడుతుంటే బెంగాల్ రైతులు ఆ భూతం బారినుండి తప్పించుకున్నారు. ఆర్థికాభివృద్ధిలో ఏ సూచికను పరిశీలించినా బెంగాల్ మిగిలిన రాష్ట్రాల కంటే ఒకింత ముందడుగులోనే ఉంది. దేశం ఆర్థిక సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కుంటున్న గత పదేళ్లలో రాష్ట్రంలో చిన్న మధ్య తరహా పరిశ్రమల స్థాపనకు వివిధ పారిశ్రామిక సంస్థలు 26,680 కోట్ల రూపాయలు పెట్టుబడులు పెట్టాయి. దేశవ్యాప్తంగా ఐటీ రంగం 35 శాతం వృద్ధి రేటు ప్రదర్శిస్తే రాష్ట్రంలో మాత్రం 75 శాతం సాలీనా వృద్ధి రేటు ప్రదర్శిస్తోంది. తలసరి ఆదాయం జాతీయ సగటును మించి పెరుగుతోంది. దేశమంతా నిరుద్యోగ మహమ్మారి జడలు విప్పుతుంటే రాష్ట్రంలో ప్రత్యక్ష పరోక్ష ఉపాధి అవకాశాల కల్పన సామర్థ్యం పెరుగుతోంది. ఈ పరిణామాలన్నింటికీ రాష్ట్రంలో గత పాతికేళ్లుగా అమలు జరిగిన వ్యవసాయక సంస్కరణలే పునాదులు వేశాయన్న వాస్తవాన్ని గుర్తించాలి.

రాష్ట్రంలో వ్యవసాయక భూములను పారిశ్రామిక అవసరాలకు మళ్లిస్తున్నారని విమర్శలు చేసే వారు కొన్ని వాస్తవాలు గమనించటం మంచిది. ఐక్యరాజ్యసమితి మానవాభివృద్ధి నివేదిక వెల్లడించిన వివరాల ప్రకారం పశ్చిమ బెంగాల్ లో 63 శాతం మాత్రమే భూమిని సేద్యం చేస్తున్నారు. గత రెండు దశాబ్దా

లుగా ఇందులో మార్పు లేదు. అందువల్ల ఇంకా వ్యవసాయానికి లాయకైన భూమిలో 37 శాతం వివిధ రూపాల్లో నిరుపయోగంగా ఉంది. ఈ భూమినే ఇప్పుడు ప్రభుత్వం పరిశ్రమలకు కేటాయిస్తోంది. అందువల్ల తాజా ప్రభుత్వ చర్యల వల్ల రైతాంగం భూమి కోల్పోతున్నారన్న ఆరోపణలో వాస్తవం లేదు. మరో పుకారు కూడా ప్రచారంలో ఉంది. ప్రభుత్వ నిర్ణయం వల్ల రాష్ట్రంలో ఆహార భద్రత దెబ్బతింటుందన్నది ఆ పుకారు. ఇప్పుడున్న పరిస్థితిలో రాష్ట్రం తన ఆహార భద్రత కోసం కేంద్రం నుండి వాటా ధాన్యం తీసుకోవటం లేదు. 60, 70 దశకంలో రాష్ట్రం ప్రధానంగా కేంద్రం నుండి వచ్చే ధాన్యంపైనే ఆధారపడాల్సి ఉండేది. ఈ పాతికేళ్ల కాలంలో రాష్ట్ర వ్యవసాయంలో వైవిధ్యం పెరిగినప్పటికీ (ఆహార ధాన్యాలు పండించే భూమి విస్తీర్ణం తగ్గి, వాణిజ్య పంటలకు మళ్లారు) ఆహార భద్రతకు ఎన్నడూ ముప్పు రాలేదు. ఇంకా రాష్ట్రంలో వ్యవసాయ భూముల్లో ఉత్పాదక సామర్థ్యం పెంచే అవకాశాలు కూడా ఉన్నాయి. తద్వారా పెరుగుతున్న డిమాండ్ ను అందుకోవచ్చు. రాష్ట్ర భూమి వినియోగ బోర్డుకు పేరు పొందిన వ్యవసాయ శాస్త్ర వేత్త, ఇండియన్ స్టాటిస్టికల్ ఇనిస్టిట్యూట్ ప్రొఫెసర్ వి.కె.రామచంద్రన్ ను అధ్యక్షునిగా నియమించింది. మరింత ప్రయోజనకరంగా వ్యవసాయాభివృద్ధి సాధించటం ఎలా అన్నది ఈ కమిటీ పరిశీలించి రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి సూచనలిస్తుంది. గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో వర్గ పోరాటాన్ని ముందుకు తీసుకెళ్లటంలో భాగంగా పర్యావరణ పరంగా మన్నికైన పద్ధతుల్లో సామాజిక, ఆర్థిక, వ్యవసాయ అభివృద్ధికి కృషి చేయాలని రాష్ట్ర కిసాన్ సభ పిలుపు నిచ్చింది. దేశంలో పార్టీ సాగిస్తున్న వర్గ పోరాటానికి పశ్చిమబెంగాల్ పారిశ్రామికీకరణ కోసం సాగిస్తున్న పోరాటం దోహదకారిగానే ఉంటుంది తప్ప ప్రతిబంధకంగా ఉండబోదు. ఎవరైనా విమర్శలు చేసినా ఈ పోరాటాలు కొనసాగుతూనే ఉంటాయి.

(తెలుగుసేత: కె. వీరయ్య)

చిల్లర వ్యాపారంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు

వామపక్షాల పత్రం

చిల్లర వ్యాపారంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు అనుమతించేందుకు యుపిఎ ప్రభుత్వం సన్నాహాలు చేస్తోంది. ఎన్డీయే ప్రభుత్వం కూడా తన హయాంలో ఇటువంటి ప్రయత్నాలు చేసింది. వాల్మార్ట్ వంటి బహుళ జాతి కంపెనీలు ప్రస్తుతం కేంద్ర ప్రభుత్వంతో లాబీలు నడుపుతున్నాయి. ఇప్పటికే దేశంలో ఉపాధి అవకాశాల పరిస్థితి నిరాశాజనంగా ఉంది. ఈ సమయంలో చిల్లర వ్యాపారంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు అనుమతిస్తే అది ఉపాధి అవకాశాలపై తీవ్ర ప్రతికూల ప్రభావం చూపే ప్రమాదం ఉందని వామపక్షాలు ఆందోళన వ్యక్తం చేస్తున్నాయి. యుపిఎ ఆమోదించిన కనీస ఉమ్మడి కార్యక్రమంలో ఉపాధి కల్పనే ప్రధాన లక్ష్యంగా ఉంది. అయితే చిల్లర వర్తకంలో విదేశీ పెట్టుబడులు అనుమతిస్తే అది ఉపాధి అవకాశాలను మరింతగా దెబ్బతీసే ప్రమాదముంది. అందువల్ల కనీస ఉమ్మడి కార్యక్రమం స్ఫూర్తికి ఈ ప్రతిపాదన విఘాతం కల్గిస్తుందని అర్థమౌతుంది. అంతేకాదు, దీనిలో ఇమిడి ఉన్న పలు ప్రమాదకర అంశాలు ఈ విషయంపై అప్రమత్తంగా ఉండాలని హెచ్చరిస్తున్నాయి.

భారతదేశంలో చిల్లర వర్తకం

భారతదేశపు స్థూల జాతీయోత్పత్తిలో చిల్లర వర్తకం 10-11 శాతం వాటాను కలిగి ఉంది. ప్రస్తుతం నాలుగు కోట్ల మందికి పైగా ప్రజలు దీనిపై ఆధారపడి జీవనం సాగిస్తున్నారు. ఇందులో అసంఘటిత వర్తకులు 96 శాతం మంది ఉంటారు. చిల్లర వర్తకుల్లో స్వల్ప వ్యయంతో దుకాణాలు నడిపేవారు, స్వంత షాపులు పెట్టుకున్న వారు, జనరల్ స్టోర్స్ నిర్వాహకులు మొదలు వీధి దుకాణ దారుల వరకు ఉన్నారు. భారతదేశంలో మొత్తం కార్మికుల్లో సంఘటితరంగంలో పనిచేస్తున్నది 8శాతానికి లోపు మాత్రమే. లక్షలాది మంది సాంప్రదాయేతర రూపాల్లో చిల్లర వర్తకం

చిల్లర వ్యాపారంలో విదేశీ పెట్టుబడులకు సంబంధించి దేశవ్యాపితంగా చర్చ జరుగుతున్నది. చిల్లర వ్యాపారంలో అనేక లక్షలమంది ఉపాధిని దెబ్బతీసే విదేశీ పెట్టుబడుల ప్రవేశాన్ని వామపక్ష మార్క్సిస్టు పార్టీ ఇతర వామ పక్షాలు వ్యతిరేకిస్తున్నాయి. ఇటీవల న్యూ ఢిల్లీలో జరిగిన యుపిఎ-వామపక్షాల సంయుక్త సమావేశం సందర్భంగా రూపొందించిన ప్రవేశపెట్టిన పత్రాన్ని యథాతథంగా అందజేస్తున్నాం.

ద్వారా ఉపాధి పొందుతున్నారు. కొద్దిమొత్తం పెట్టుబడులతో స్వతంత్రంగా ఈ రంగంలో అడుగుపెట్టే వీలుండటంతో నిరుద్యోగులకు ఈ రంగం పెద్దఎత్తున అవకాశాలు లభిస్తున్నాయి. పైపెచ్చు సామాజిక భద్రత ఉన్న రంగంలా పనిచేస్తున్నది. గత పది పన్నెండేళ్లలో సంఘటిత చిల్లర వర్తకం మన దేశంలో పెరుగుతూ వచ్చింది. మొత్తంగా రిటైల్ రంగం పెరుగుదల కంటే ఇది వేగంగా ముందుకు పోతోంది. ఈ విధంగా రిటైల్ వర్తకంలో సంఘటిత రంగం పెరుగుదల అనివార్యంగా అసంఘటితరంగంలోని చిన్నా చితక వ్యాపారస్తులను మార్కెట్ నుండి తొలగించి వేస్తోంది. అది అసంఘటిత రంగంలోని చిన్న వ్యాపారుల జీవితాలపై దుష్ప్రభావాన్ని చూపుతున్నది. రిటైల్ రంగంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడుల ప్రభావం గురించి చర్చించేటప్పుడు ఈ ప్రాథమిక విషయాలు గమనంలో ఉంచుకోవాలి.

1998లో విడుదలైన నాల్గవ ఆర్థిక గణాంకాల నివేదిక ప్రకారం 1.82కోట్ల మంది వ్యవసాయేతర కుటుంబాలకు చెందిన వారు చిన్న దుకాణాల యజమానులుగా ఉన్నారు. వీరి సంఖ్య మొత్తం వ్యవసాయేతర పరిశ్రమల వర్తకుల్లో 68 శాతానికి సమానం. వివిధ రకాల చిన్న చిన్న దుకాణాల్లో పని చేస్తున్న వారి సంఖ్య 83 లక్షలకు పైగా ఉంది. గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో యజమానులైన చిల్లర వర్తకుల సంఖ్య 42.5 శాతంగా ఉంటే పట్టణ ప్రాంతాల్లో ఇది 50.5 శాతంగా ఉంది. వ్యవసాయేతర పరిశ్రమల్లో చిల్లర వ్యాపారం 27 శాతంగా ఉంటే గ్రామీణ ప్రాంత పరిశ్రమల్లో

అది 18 శాతంగాను, పట్టణ ప్రాంతాల్లో 34.3 శాతంగా ఉంది. రాష్ట్రాల వారీగా వ్యవసాయేతర పరిశ్రమల వివరాలు పరిశీలిస్తే అన్ని రాష్ట్రాల్లోనూ వ్యవసాయేతర రంగంలో చిల్లర వర్తకుల సంఖ్య గణనీయంగా ఉంది. 1998లో చిల్లర వర్తకం ద్వారా గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో 41.6 శాతం మంది వ్యవసాయేతర రంగంలో ఉపాధి పొందారు. వ్యక్తిగత నిర్వహణలో ఉన్న పరిశ్రమల్లో గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో 38 శాతం చిల్లర వర్తక సంస్థలుకాగా పట్టణ ప్రాంతాల్లో వీటి వాటా 46.4 శాతంగా ఉంది. వ్యవసాయేతర రంగంలో ఉపాధి పొందేవారిలో చిల్లర వర్తకం ద్వారా 73 లక్షలమంది ఉపాధి పొందుతున్నారు.

1980-1998 ఆర్థిక గణాంకాలు పరిశీలిస్తే పరిస్థితి మరింత స్పష్టంగా తెలుస్తుంది. 80 నాటికి వ్యవసాయేతర వ్యాపారాల్లో వస్తువుల ఉత్పత్తి 39 శాతంగా ఉంటే 98 నాటికి అది 25 శాతంకన్నా దిగువకు పడిపోయింది. పట్టణ ప్రాంతాల్లో ఇది 30 శాతం నుండి 17 శాతానికి పడిపోయింది. ఈ కాలంలో వస్తూత్పత్తి రంగంలో ఉపాధి కల్పన కూడా ఐదుశాతం పడిపోయింది. ఈ పరిస్థితుల్లో వ్యవసాయేతర వ్యాపారాల నుండి బైటకు నెట్టబడిని నిరుద్యోగులను ఆదుకోవటంలో, వారికి పని కల్పించటంలో రిటైల్ వర్తక రంగం ప్రధాన సాధనంగా మారింది. ఈ పరిస్థితిని 2005 ఫిబ్రవరి 12న వెలువడిన ఎకనమిక్ అండ్ పాలిటికల్ వీక్లీ సంచికలోని “భారతదేశ రిటైల్ రంగంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు” అన్న వ్యాసంలో మోహన్ గురుస్వామి విపులంగా

“ మన దేశంలో వస్తు తయారీ పరిశ్రమల్లో ఉపాధి అవకాశాల విస్తరణ సాధ్యం కాని ఈ పరిస్థితుల్లో చిల్లర వర్తకంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు అనుమతించటం లక్షలాది మంది బతుకుదెరువుపై ప్రతికూల ప్రభావం చూపనుంది. ”

ప్రస్తావించారు. “దేశంలో ఒక్కసారిగా రిటైల్ వర్తకం ఇంత భారీగా విస్తరించటానికి ప్రధాన కారణం మనం ఎదుర్కొంటున్న నిరుద్యోగం. పాక్షిక ఉద్యోగాల సమస్యకు ఇది ప్రతిబింబంగా భావించవచ్చు. వ్యవసాయరంగం ఇప్పటికే జనంతో నిండిపోయింది. అదనంగా ఉపాధి అవకాశాలు కల్పించే అవకాశాలు అందులో లేవు. వస్తు తయారీ రంగంలో స్తబ్ధత నెలకొంది. రెండింటిలోను పనులు క్షిప్రమైనవి. తక్కువ వేతనాలతో సంతృప్తి చెందాల్సినవే. దీంతో లక్షలాది మంది భారతీయులు అనివార్యంగా సేవల రంగంలోకి ప్రవేశించి ఉపాధి వెతుక్కోవాల్సి వచ్చింది. ఇక్కడ కూడా అవకాశాలు అంతగా లేకపోవడంతో అనివార్యంగా కొద్ది పాటి పెట్టుబడులు పెట్టగలిగిన వారంతా చిల్లర దుకాణాలు తెరవటం ఏకైక ప్రత్యామ్నాయంగా మిగిలింది. ఈ విధంగా చిల్లర వర్తకం పరిస్థితుల ప్రభావం వల్ల తెరమీదకు వచ్చిందే తప్ప ప్రత్యేకంగా ఎంచుకున్నది కాదు.” లక్షలాది మంది చిల్లర దుకాణాలు తెరవటానికి గల నేపథ్యాన్ని ఈ విశ్లేషణ స్పష్టంగా తెలియ చేస్తుంది. భారతీయ పట్టణాలు, పల్లెల వీధులన్నీ దుకాణాలతో నిండిపోవటానికి ప్రధాన కారణం ఇదే. అదేసమయంలో కుప్పలు తెప్పలుగా తెరమీదకు వస్తున్న చిల్లర దుకాణం యజమానులు ఉన్న కొద్ది పాటి అవకాశాల కోసం పోటీ పడుతున్నారు. ఈ పరిస్థితుల్లో చిల్లర దుకాణాలను ఎవరైనా బలవంతపు ఉపాధి అవకాశాలుగా పరిగణించటంలో తప్పు లేదు.”

రిటైల్లో ఎఫ్డిఐతో ఉపాధిపై

తీవ్ర దుష్ప్రభావం

మన దేశంలో వస్తు తయారీ పరిశ్రమల్లో ఉపాధి అవకాశాల విస్తరణ సాధ్యం కాని ఈ పరిస్థితుల్లో చిల్లర వర్తకంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు అనుమతించటం లక్షలాది మంది బతుకుదెరువుపై ప్రతికూల ప్రభావం

చూపనుంది. భారతదేశంలో చిల్లర వర్తక రంగం విపరీతంగా విస్తరిస్తున్నందున ఈ రంగంలోకి విదేశీ కంపెనీలను అనుమతిస్తే అదనంగా ఉపాధి అవకాశాలు కల్పించే వీలుం దని ఎఫ్డిఐ సమర్థకులు వాదిస్తున్నారు. ఆర్థిక వినిమయం పెరుగుదలను అతిగా అంచనా వేయటంతో ఇటువంటి ఆశావహ వాతావరణం కనిపించేందుకు అవకాశం ఉంది. అదేవిధంగా సంఘటిత రిటైల్ రంగం వాటా పెరుగుదల కూడా అతిగా అంచనా వేయటం వల్ల ఇటువంటి పొరపాటు అభిప్రాయాలకు వచ్చే అవకాశం ఉంది. ఉదాహరణకు 2010 నాటికి భారతదేశంలో రిటైల్ రంగం అదనంగా మరో 71 లక్షలమందికి ఉపాధి అవకాశాలు కల్పించే సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉంటుందని మెకన్సీ నివేదిక అంచనా వేసింది. ఇందులో ఆధునిక మార్ల ద్వారా మరో ఎనిమిది లక్షల మందికి ఉపాధి అవకాశాలు వస్తాయని అంచనా వేసింది. రానున్న పదేళ్లలో పది శాతం చొప్పున ఆర్థిక అభివృద్ధి జరుగుతుందని, రిటైల్ మార్కెట్ వాటా మొత్తం వాణిజ్యంలో 20 శాతం చొప్పున పెరుగుతుందన్న అవగాహన పై అంచనాలకు ఆధారం. మన దేశ స్థూల జాతీయోత్పత్తి గురించిన వాస్తవిక అంచనా ఉంటే (ఆరుశాతం చొప్పున వృద్ధి రేటు) విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడుల ద్వారా వచ్చే ఆధునిక మార్లు పెద్దఎత్తున ఇప్పుడున్న ఉద్యోగ అవకాశాలను తగ్గించి వేస్తాయన్న విషయాన్ని ఇట్టే తెలుసుకోవచ్చు.

ప్రస్తుతం మన దేశంలో రిటైల్ వర్తకం విలువ 312180 కోట్లనుకుంటే, మొత్తం ఈ రంగంలో నాలుగు కోట్ల మంది బతుకుతున్నారన్న అంచనా ప్రకారం దీని ద్వారా ఒక్కో ఉద్యోగికి వచ్చే ఆదాయం 78045 రూపాయలు. దీనికి భిన్నంగా వాల్ మార్ట్ టర్నోవర్ లెక్కల్లో ఒక్కో ఉద్యోగికి ఏటా 7418332 రూపాయలు ఆదాయం

వస్తోంది. (2005 వాల్ మార్ట్ కంపెనీ వార్షిక నివేదికలో తమ వాణిజ్య అమ్మకాల విలువ 56277 మిలియన్లు అని చెప్పారు. కంపెనీలో మొత్తం ఉద్యోగులు 3,33,000.) దీన్నే క్లుప్తంగా చెప్పాలంటే వాల్ మార్ట్ కంపెనీ ఉద్యోగి వార్షిక టర్నోవరు సాధారణ భారతీయ ఉద్యోగి వార్షిక టర్నోవరు కంటే 95 శాతం అధికం. విదేశీ కంపెనీల ప్రవేశంతో ఎన్ని ఉపాధి అవకాశాలు నష్టపోతామో తెలుసుకోనేందుకు ఇది చిన్న ఉదాహరణ.

ధాయ్లాండ్లో విదేశీ పెట్టుబడులు ప్రవేశించిన కొద్ది కాలానికే ఆ దేశంలో సంఘటిత రిటైల్ రంగం మొత్తం రిటైల్ వ్యాపారంలో 40 శాతాన్ని ఆక్రమించింది. భారీ ఎత్తున చిల్లర దుకాణాలు మూతపడ్డాయి. యజమానులు నిరుద్యోగులయ్యారు. 2003లో ఎసి నీల్సన్ ప్రచురించిన నివేదిక “ఆసియాలో రిటైల్ వాణిజ్యం పరిస్థితి”లో చైనా, దక్షిణకొరియా, మలేషియా, సింగపూర్, తైవాన్, ధాయ్లాండ్లో రిటైల్లో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు అనుమతించిన తర్వాత భారీ ఎత్తున షాపింగ్ మార్లు పుట్టకువచ్చాయని, తద్వారా 90 దశకంలో భారీఎత్తున ఉపాధి అవకాశాలు కల్పించిన రిటైల్ రంగం చావుదెబ్బతిన్నదని స్పష్టం చేస్తోంది. 90 దశకంలో రిటైల్లో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు అనుమతించిన చైనాలో ఉపాధి అవకాశాలు పెద్దఎత్తున పెరిగాయని అప్పుడప్పుడు చెప్తుంటారు. చైనాలో 2004లోనే విదేశీ పెట్టుబడులపై నియంత్రణల సడలింపు మొదలైందన్న విషయాన్ని గమనంలో ఉంచుకోవాలి. అంతేకాదు. రిటైల్ రంగంలో పెరుగుతున్న పోటీ వల్ల చైనాలో ఆహార సేవల రంగంలో విస్తరించి ఉన్న చిన్న వ్యాపారస్తులు, సంస్థలు దెబ్బతినే ప్రమాదం ఉందని ఆసియా అభివృద్ధి బ్యాంకు నివేదిక ఆందోళన వ్యక్తం చేసింది.

అభివృద్ధి చెందిన దేశాల్లో సైతం రిటైల్ రంగంలో సంఘటిత శక్తుల పలుకుబడి పెరగటం ప్రతికూల ప్రభావానికి దారి తీసింది. అమెరికాలో వాల్ మార్ట్ అడుగు పెట్టిన అన్ని చోట్ల పేదరికం పెరిగింది. ఒక అధ్యయనం ప్రకారం 1987-99 మధ్య అమెరికా గ్రామీణ ప్రాంతాల్లో వాల్ మార్ట్ అడుగుపెట్టని చోట దారిద్ర్య రేఖకు దిగువనున్న కుటుంబాల సంఖ్య తక్కువగా ఉంది. మరో అధ్యయనంలో వాల్ మార్ట్ అడుగుపెట్టిన అన్ని చోట్ల చిన్న వ్యాపారులు దెబ్బతినటంతో మొత్తంగా ఆ ధోరణి అమెరికా ఉపాధి రంగంపై ప్రతికూల ప్రభావం చూపిందని నిర్ధారించింది. 1987-99 మధ్య

వాణిజ్యపరిశ్రమల్లో కార్మికుల ఉత్పాదకత అన్న నివేదికలో దీనికి సంబంధించిన అనుభవాలను అమెరికా విపులీకరించింది. పచారీ దుకాణాలకు సంబంధించి ఈ నివేదిక “వినియోగదారులు క్రమంగా సాంప్రదాయక పచారీ దుకాణాలకు రావటం మానేశారు. వీటికి బదులుగా తమ గృహోపకరణాలు, ఆహారోత్పత్తులు కొనుగోలు చేయటానికి సూపర్ స్టోర్లు, హైపర్ మార్కెట్లకు వెళ్లటం పెరిగింది. 1988లో వినియోగదారుల వ్యయంలో పచారీ దుకాణాల అమ్మకాలు 42 శాతంగా ఉంటే అది 97 నాటికి ఎనిమిది శాతానికి పడిపోయింది.” అని పేర్కొంది. బట్టల దుకాణాల విషయంలో కూడా ఈ నివేదిక “రెండు, మూడు అంతస్తులున్న బట్టల దుకాణాలన్నీ ఈ కాలంలో తమ వాణిజ్య అమ్మకాలు పడిపోయినట్లు నిర్ధారించాయి. గత పన్నెండు సంవత్సరాలుగా ఉపాధి అవకాశాల్లో స్తబ్ధత వచ్చింది. తర్వాతి కాలంలో పడిపోయిన ఉపాధి అవకాశాలన్నీ కుటుంబ యాజమాన్యంలో నడిచే బట్టల దుకాణాల్లో తగ్గిపోయినవే” అని తెలిపింది.

ఈ మధ్యకాలంలో భారతదేశంలో సంఘటిత రిటైల్ వాణిజ్యం పెరుగుతూ వస్తోంది. సంపన్నులు, ఉన్నత మధ్యతరగతి వర్గాల వారి వినిమయ బడ్జెట్ విపరీతంగా పెరుగుతుందన్న అంచనా ఆధారంగానే ఇవి తెరమీదకు వస్తున్నాయి. ప్రస్తుతం దేశవ్యాప్తంగా 450 షాపింగ్ మాల్లు వివిధ స్థాయిలో పని చేస్తున్నాయన్నది అంచనా. సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అభివృద్ధి కూడా ఈ సంఘటితరంగం పాత్ర పెరగటానికి దారితీసింది. అయితే ఇలా లగ్జరీవస్తువుల అమ్మకాలతో కన్పించే అభివృద్ధిపై ఆధారపడడం తిరోగమన ఫలితాలకు దారితీస్తుంది. అది స్థిరంగా ఉండదు. పైగా అది ఉపాధిరహిత అభివృద్ధి మాత్రమే. కానీ రిటైల్లో విదేశీ పెట్టుబడులకు మద్దతుగా వాదిస్తున్న వారందరూ ఈ అంచనాలనే ప్రస్తావిస్తున్నారు. సంఘటిత, అసంఘటిత రంగాల్లో కనిపిస్తున్న ఈ పెరుగుదల ఒకరకమైన ఊహజనిత వాదమే. సంఘటితరంగం పెరగాలంటే అనివార్యంగా అసంఘటితరంగం తరగాల్సిందే. అంటే అసంఘటితరంగంలో ఉపాధి అవకాశాలు మాయం కావాల్సిందే. ఉన్నత వర్గాల వినిమయ వాదాన్ని సంతృప్తిపరుద్దామన్న సంకుచిత అవగాహన పరిధిని దాటి ప్రభుత్వం బయటకు రావాలి. రిటైల్లో ఎఫ్ డిఐ వల్ల ఉపాధి కల్పనపై పడే ప్రతికూల ప్రభావం గురించి

“నిజానికి మన దేశంలో విస్తరిస్తున్న సంఘటిత వాణిజ్యరంగానికి అవసరమైన పెట్టుబడులకు దేశంలో కొదవేమీ లేదు. ఈ పెరుగుదలను కొనసాగించ టానికి విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులే ఆహ్వానించాల్సిన అవసరం లేదు. విదేశీ పెట్టుబడులు వచ్చిన తర్వాత ఉపాధి నష్టం, వాణిజ్య కేంద్రీకరణ తప్ప మరో ప్రయోజనం లేదు. ”

స్పష్టంగా అధ్యయనం చేయాలి. నిజానికి మన దేశంలో విస్తరిస్తున్న సంఘటిత వాణిజ్యరంగానికి అవసరమైన పెట్టుబడులకు దేశంలో కొదవేమీ లేదు. ఈ పెరుగుదలను కొనసాగించ టానికి విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులే ఆహ్వానించాల్సిన అవసరం లేదు. విదేశీ పెట్టుబడులు వచ్చిన తర్వాత ఉపాధి నష్టం, వాణిజ్య కేంద్రీకరణ తప్ప మరో ప్రయోజనం లేదు.

బహుళజాతి కంపెనీల

‘కొల్లగొట్టే విధానాలు’

భారతదేశంలో ఆధునిక సరఫరాయంత్రాంగం ఏర్పాటు చేయాలన్న ప్రాతిపదికన కూడా రిటైల్లో ఎఫ్ డిఐ సమర్థిస్తున్నారు. నిల్వలు, గోదాములు, రవాణా, ఇతర సదుపాయాల విషయంలో ఈ ఆధునిక యంత్రాంగం కావాలని వీరు కోరుతున్నారు. ప్రత్యేకించి ఇది వ్యవసాయరంగంలో ఆహారోత్పత్తుల పరిశ్రమల అవసరాలు తీర్చేందుకు దోహదపడుతుందన్నది వీరి వాదన. మౌలిక సదుపాయాలు, సాంకేతిక పరిజ్ఞానం అవసరాలను మనం ప్రశ్నించాల్సిన పని లేదు. అయితే రిటైల్ రంగంలో బహుళజాతి కంపెనీలను ఆహ్వానించటం ద్వారానే ఇటువంటి వసతులు సమకూర్చుకోగలమంటూ చేస్తున్న వాదన అర్థరహితం. ఈ రకమైన సదుపాయాల కల్పనను ప్రభుత్వజోక్యం, ప్రభుత్వ పెట్టుబడుల పెంపు ద్వారా కూడా మనం సాధించవచ్చు. మరో ముఖ్యమైన విషయం. ఆహారోత్పత్తుల రంగంలోని బహుళజాతి కంపెనీలపై ఆధారపడి రూపొందించిన వ్యవసాయ రంగం అభివృద్ధి వ్యూహాల దుష్ఫలితాలు మలేషియా, థాయిలాండ్, వియత్నాం వంటి దేశాల్లో ఇప్పటికే స్పష్టంగా కనిపిస్తున్నాయి. ఈ ఆహారోత్పత్తుల కంపెనీలు ప్రతిపాదిస్తున్న నాణ్యత ప్రమాణాలు సాధించటంలో చిన్నపాటి వ్యవసాయోత్పత్త దారులు

విఫలమౌతున్నారు. ఈ ప్రమాణాలు సాధారణంగానే జాతీయ ప్రమాణాలకంటే ఉన్నత స్థాయిలో ఉన్నాయి. ప్రాధాన్యత గల సరఫరాదారు అన్న పద్ధతి కింద ధనిక రైతులుకూడా కంపెనీల కనుసన్నల్లో లేక పెద్దఎత్తున నష్టపోవాల్సి వస్తోంది. దీనికి సంబంధించి ప్రపంచ ఆహార సంస్థ రూపొందించిన నివేదిక ఇలా పేర్కొంటోంది. “ఆసియా దేశాల్లోని రైతులు సూపర్ మార్కెట్లకు సరఫరా చేయటంలో పెద్ద ఎత్తున సమస్యలు ఎదుర్కొంటున్నారు. క్రమంగా సరఫరా దారుల సంఖ్య పెద్దఎత్తున తగ్గిపోతోంది. వరిమాణం, నాణ్యత తదితర విషయాల్లో తమ ప్రమాణాలు అందుకోలేని వారిని కంపెనీలు జాబితా నుండి తొలగిస్తున్నాయి. ” ఆహారోత్పత్తుల చిల్లర వర్తకం దారుల మధ్య గల గొంతులు కోసుకునే పోటీ వల్ల రైతులు పెద్దఎత్తున ధరలు పడిపోయే ప్రమాదాన్ని ఎదుర్కొంటున్నారు. రుణబీమా లేకపోవటం, చెల్లింపులు ఆలస్యంగా జరగటం వంటి సమస్యలతో రైతాంగం ఇక్కట్ల పాలౌతున్నారు. ఇప్పటికే భారత వ్యవసాయ రంగం పీకల్లోతు సమస్యల్లో కూరుకొని ఉన్నందున ఇటువంటి నూతన సమస్యలు ఆహ్వానించటం సబబుకాదు.

మరో వాదన కూడా వినిపిస్తోంది. ఒక వేళ భారతదేశ రిటైల్ వర్తకంలోని బహుళజాతి కంపెనీలను అనుమతిస్తే వినియోగదారులకు ఆయా కంపెనీలు ఇచ్చే తక్కువ ధరల వల్ల లబ్ధికలుగుతుందన్నదే ఆ వాదన. అంతే కాదు. ఈ బహుళజాతి కంపెనీలు సమర్థవంతమైన సరఫరాయంత్రాంగాన్ని రంగంలోకి తెస్తారని, తద్వారా భారతీయ వినియోగదారుల అవసరాలు తీర్చటమే కాక అంతర్జాతీయ మార్కెట్ అవసరాలు కూడా తీర్చేందుకు ఇది అవకాశం కల్పిస్తుందని వీరు వాదిస్తున్నారు. తద్వారా దేశంలో వ్యవసాయం, ఉత్పత్తి రంగాలు పుంజుకుంటాయన్నది వీరి ఆశ.

“ బహుళజాతి కంపెనీలు రంగం లోకి వచ్చాక ప్రాథమికదశలో కొన్ని విలాసవస్తువులు చౌకగా దొరుకుతాయన్నది వాస్తవమే. మొదట్లో బహుళజాతి కంపెనీలు దేశీయ మార్కెట్ ధరల కంటే తక్కువకు వస్తువులు అమ్మడం ద్వారా దేశీయ మార్కెట్లో ఉన్న రిటైలర్లను చిన్నాభిన్నం చేస్తాయి. ఒకసారి మార్కెట్లో తన ఉనికిని సుస్థిరం చేసుకుంటే బహుళజాతి కంపెనీలు వినియోగదారుల ముక్కు పిండటం ప్రారంభిస్తాయి. ”

బహుళజాతి కంపెనీలు తక్కువ ధరకే ఉత్పత్తులు అందుబాటులోకి తేవటానికి ప్రపంచంలో ఎక్కడెక్కడ తక్కువ ధరకు ఉత్పత్తులు లభ్యమౌతున్నాయో అక్కడక్కడ నుండి ముడిసరుకులు సేకరించటంలో ఈ కంపెనీలకు గల సామర్థ్యమే ప్రధాన కారణంగా ఉంది. ఇటువంటి సామర్థ్యం, వినూత్న యాజమాన్య పద్ధతుల ద్వారా ఖర్చు తగ్గించుకోవటం వంటి పథకాల మాటున తమకు గల గుత్తాధిపత్యాన్ని ఉపయోగించుకుని కంపెనీలు ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ఉత్పత్తి దారులను పీడించే సామర్థ్యం దాగి ఉన్న విషయాన్ని గమనించాలి. వాల్ మార్ట్ వంటి కంపెనీలు తమకున్న హంగు ఆర్థిక టాలతో ప్రపంచంలో ఎక్కడ ఉన్న ముడిసరుకునైనా ఇట్టే కొనేయగల శక్తిని సంపాదించుకుంటున్నాయి. మన దేశంలోని ఉత్పత్తిదారుల నుండి ముడివనరులు సేకరించి ఇప్పుడున్న భారతీయ మార్కెట్ ధరల కంటే తక్కువ ధరలకు ఈ కంపెనీలు సరుకులు అందుబాటులోకి తేవాలంటే అనివార్యంగా ఆయా కంపెనీల ఆదాయాలు పడిపోవటం ఖాయం. ఒక వేళ బహుళజాతి కంపెనీ విదేశాల నుండి చౌకగా ముడిసరుకు దిగుమతి చేసుకుంటే అనివార్యంగా దేశీ ఉత్పత్తిదారులు నష్టపోవటం అనివార్యం. అందువల్ల బహుళజాతి రిటైల్ కంపెనీల ప్రవేశంతో మనదేశ ఉత్పత్తిదారులకు లబ్ధికలుగుతుందన్న వాదనను అర్థం చేసుకోవటం కష్టమైనపని.

ఈ బహుళజాతి కంపెనీలకు ముడి సరుకులు సరఫరా చేయటం ద్వారా భారతీయ ఉత్పత్తిదారులు అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో ఉన్న ప్రయోజనాలను అందుకున్నారన్నది మరో వాదన. అయితే దీనికి సంబంధించి ప్రపంచ వ్యాప్తంగా ప్రాథమికవస్తువులు ఉత్పత్తి చేసే వారి అనుభవాలు అంతగా ఆశాజనకంగా లేవు. ఉదాహరణకు ఘనాలో కోకా పండించే

రైతులు ఒక్కో చాక్లెట్కు 3.9 శాతం చొప్పున ధరను పొందుతుంటే ఈ చాక్లెట్లు అమ్మే కంపెనీల లాభాలు మాత్రం 34 శాతంగా ఉన్నాయి. అదేవిధంగా అరటి పళ్ల విషయంలో కూడా ఉత్పత్తిదారులకు కేవలం ఐదు శాతం మాత్రమే ధర పలుకుతుంటే రిటైల్ మార్జిన్ మాత్రం దానిపై 34 శాతం ఉంటోంది. అదేవిధంగా జీన్స్ బట్టల జత ధరలో ఉత్పత్తి చేసే కార్మికునికి కేవలం 12 శాతమే ముడుతోంది. రిటైల్ వ్యాపారికి 54 శాతం లాభం మిగులుతోంది. బహుళజాతి కంపెనీలకు అంతర్జాతీయ మార్కెట్లో ప్రవేశించేందుకు గల అవకాశాలు వర్తమానదేశాల్లోని ఉత్పత్తిదారులకు వేలు చేకూర్చేందుకు ఏమాత్రం పని చేయవు. ఈ బహుళజాతి కంపెనీలకు ఉన్న ధనబలంతో ఫోటీపడి ఉత్పత్తిదారులు తమకు రావల్సిన సరసమైన ధరను సంపాదించుకోలేరు. ప్రపంచవ్యాప్తంగా సరఫరాయంత్రాంగం ఏర్పడటం కేవలం బహుళజాతి రిటైల్ కంపెనీల లాభాల రేటు పెరగటానికి మాత్రమే దారి తీస్తోంది. వర్తమాన దేశాల్లో వ్యవసాయోత్పత్తిదారుల పరిస్థితులు మరింత దారుణంగా దిగజారుతున్నాయి.

బహుళజాతి కంపెనీలు రంగం లోకి వచ్చాక ప్రాథమికదశలో కొన్ని విలాసవస్తువులు చౌకగా దొరుకుతాయన్నది వాస్తవమే. తమకున్న లాభాలను దృష్టిలో పెట్టుకుని మొదట్లో బహుళజాతి కంపెనీలు దేశీయ మార్కెట్ ధరల కంటే తక్కువ ధరలకు వస్తువులు అందుబాటులోకి తేవటం ద్వారా దేశీయ మార్కెట్లో ఉన్న రిటైలర్లను చిన్నాభిన్నం చేస్తాయి. ఒకసారి మార్కెట్లో తన ఉనికిని సుస్థిరం చేసుకుంటే బహుళజాతి కంపెనీలు వినియోగదారుల ముక్కు పిండటం ప్రారంభిస్తాయి. అమెరికా వ్యవసాయ శాఖకు

చెందిన ఆర్థిక పరిశోధనా విభాగం అధ్యయనంలో వెల్లడైన వివరాలు ఇలా ఉన్నాయి. 2001లో అమెరికాకు చెందని 20 అతి పెద్ద కంపెనీల మార్కెట్ వాలూ గ్రోజర్ మార్కెట్లో 58.7 శాతానికి చేరింది. అదేవిధంగా యూరప్లో కూడా అతి పెద్ద 10 కంపెనీలు తమ మార్కెట్ వాలూను ఐదేళ్లలో 27 శాతం నుండొక 36 శాతానికి పెంచుకున్నాయి. సంపన్న దేశాల్లో 1990లో సంభవించి ఆర్థిక స్తబ్ధత నేపథ్యంలో పెద్దఎత్తున కంపెనీల విలీనాలు, కొనుగోళ్లు జరిగాయి. తద్వారా రిటైలింగ్లో భారీ ఎత్తున కేంద్రీకరణకు తెర లేచింది. రిటైల్ వర్తకం విశ్లేషకులు ప్లానెట్ రిటైల్ అంచనా మేరకు అమెరికాలో 2004 నాటికి దేశంలోని 10 అతి పెద్ద కంపెనీలు మొత్తం గ్రోజర్ మార్కెట్లో 40 శాతం వాలూను ఆక్రమించాయి. అందులో వాల్మార్ట్ కంపెనీ ఒక్కటే 15 శాతం మార్కెట్ వాలూను కలిగి ఉంది. 2994 నాటికి ఐదు భారీ కంపెనీలు అమెరికాలో 29 శాతం మార్కెట్ వాలూను, బ్రిటన్లో 56 శాతం మార్కెట్ వాలూను, జర్మనీలో 67 శాతం వాలూను చేజిక్కించుకున్నాయి. ఈ విధంగా మార్కెట్లో తిరుగులేని పెత్తనం చెలాయిస్తున్న ఈ కంపెనీలు అనతి కాలంలో తమ లాభాల మరింతగా పెంచుకునేందుకు గాను ఉత్పత్తి దారులు, వినియోగదారులపై ఇష్టం వచ్చిన రీతిలో పెత్తనం చెలాయించేందుకు సిద్ధమౌతాయి. సంపన్నదేశాల్లో రిటైల్ మార్కెట్ శక్తుల కేంద్రీకరణ నేపథ్యంలో తలెత్తుతున్న పరిస్థితులు వల్ల భారతీయ వినియోగదారులకు చౌకగా ఉత్పత్తులు అందుబాటులోకి వస్తాయన్న ఆశ స్వల్పకాలికమే అన్న విషయాన్ని రుజువు చేస్తున్నాయి.

అంతేకాదు. ఒకసారి రిటైల్ రంగంలో ఈ కంపెనీలను అనుమతించిన తర్వాత దేశీయ ఆర్థిక వ్యవస్థ బహుళజాతి కంపెనీల బ్రాండ్ల వశం అవుతుంది. తద్వారా భారీ రిటైల్ కంపెనీలను మార్కెట్లో ఉన్న కొద్దిమందితో లావాదేవీలు నడపటం తేలికగా ఉంటుంది. దీంతో అనివార్యంగా భారతదేశం వంటి మార్కెట్లో వస్తు తయారీ వైవిధ్యం అనతికాలంలోనే కనుమరుగవుతుంది. తయారీదార్లు నాశనమవుతారు. బహుళజాతి కంపెనీలు వస్తువులను తక్కువ ధరకు అమ్మకానికి పెట్టడం ద్వారానే లేదా నాణ్యమైన వాటిని అమ్మడం ద్వారానే కాక ప్రజల జీవన శైలిను అమ్మకానికి పెట్టటం ద్వారా మార్కెట్పై పెత్తనం

చెలాయిస్తాయి. వారి మార్కెట్ ఆధిపత్యం నిలుపుకునేందుకు శక్తివంతమైన మీడియా ప్రచారం అందులో అత్యంత పాపులర్ అయిన వివిధ రంగాల ప్రముఖులు పాత్రధారులుగా మారతారు. తాము సంపాదించే లాభాలతో ప్రచారయద్ధాలను వినియోగదారులకు మరింత ఆకర్షణీయంగా రూపొందిస్తాయి. ఉదాహరణకు నైక్ కంపెనీ ఉత్పత్తిచేసే బూట్ల ధర కేవలం ఐదు డాలర్లు. కానీ వాటి అమ్మకం ధర 50-100 డాలర్లుంటుంది. మొత్తం ఇండోనేషియా కార్మికులకు నైక్ కంపెనీ చెల్లించే వేతనం కంటే బూట్లను మార్కెట్లోకి తేవటానికి రూపొందించిన ప్రచార ప్రకటనలో నటించిన క్రీడాకారుడు మైఖేల్ జోర్డాన్ కు చేసిన చెల్లింపులు భారీగా ఉన్నాయి. మన దేశంలో కోక్, పెప్సీల మధ్య జరుగుతున్న యుద్ధం చౌకగా ఉన్న ధరలతోనో, పెరుగుతున్న నాణ్యత ప్రమాణాల తోనో జరుగుతోంది కాదు. శక్తివంతమైన ప్రచార ప్రకటన ద్వారానే జరుగుతోంది. అంటే ఇటువంటి భారీ బ్రాండ్లు మార్కెట్పై పట్టు బిగించటం ద్వారా వినియోగదారులకు వచ్చే ప్రయోజనం శూన్యమే. మరోవైపున దేశీయంగా ఉన్న స్థానిక ఉత్పత్తిదారులు క్రమంగా మార్కెట్ నుండి కనుమరుగౌతారు.

పట్టణాభివృద్ధి, సంస్కృతి ధ్వంసం

పట్టణ ప్రాంతాల్లో భారీ ఎత్తున రిటైల్ షాపులు, విశాలమైన ప్రదేశాల్లో నెలకొల్పటం కూడా ఇప్పటి వరకు మన దేశం పట్టణాభివృద్ధిలో అనుసరిస్తూ వచ్చిన విదానానికి భిన్నమైనవి కావటంతో విస్తృత సమస్యలకు దారితీస్తాయి. పట్టణ శివార్లలో నివసించే అమెరికా ప్రజలు తమ దైనందిన వస్తువులు కొనుగోలు చేయటానికి చాలా దూరం ప్రయాణించాల్సి ఉంటుంది. అటువంటి చోట్ల అన్ని రకాల ఉత్పత్తులు ఒకే చోట అందు బాటులో ఉండేలా కంపెనీలు రిటైల్ దుకాణాలు ఏర్పాటు చేస్తాయి. ఇది అమెరికా పట్టణాభివృద్ధి నమూనాలో అంతర్భాగం. ఎంతో వ్యయ ప్రయాసలతో కూడిన ఇటువంటి ఏర్పాటుకు భిన్నంగా మనం ప్రతి నివాస సముదాయానికి అందుబాటులో చిన్న చిన్న మార్కెట్లు ఉండేలా మన పట్టణాభివృద్ధి నమూనాను రూపొందించుకున్నాము. ఈ స్థానిక మార్కెట్లే మన వినియోగదారుల అన్ని అవసరాలు తీర్చగల సామర్థ్యం కలిగి ఉన్నాయి. ఈ పట్టణప్రాంత

“ రిటైల్లో విదేశీ పెట్టుబడులు ఒక్కటే సమస్య కాదు. బ్రాండ్ల ఉత్పత్తుల సంస్కృతే మొత్తంగా మార్కెట్ గుత్తాధిపత్యాన్ని ప్రోత్సహిస్తుంది. వైవిధ్యాన్ని ధ్వంసం చేస్తుంది. చిన్నా చితక వ్యాపారులను నిరాశ్రయులను చేస్తుంది. ఈ తరహా అభివృద్ధి నమూనా ఇతర ఆసియా దేశాల్లో లాగానే భారతదేశంలో కూడా అనివార్యంగా విఫలమవుతుంది. ఈ పతనంతో పాటే భారీ నష్టం కూడా జరుగుతుంది.. ”

సంస్కృతిని భారీ షాపింగ్ మాల్లకు అనుగుణంగా తీర్చిదిద్దాలని తాజా ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. ఈ ప్రయత్నంలో ముఖ్యమైన లోపం ఒకటి ఉంది. అమెరికా వినియోగదారులకుమల్లే భారతీయ వినియోగదారులందరూ కార్లు కలిగి ఉన్నవారు కాదు. భారీ షాపింగ్ మాల్ల మోజులో మన భారతీయ వాస్తవికతను మనం మర్చిపోతున్నాము. మన నగరాల్లో ఇప్పటికే ఈ తరహాలో అవతరించిన భారీ మాల్లు వినియోగదారులను ఆకర్షించటంలో విఫలమౌతున్నాయి. వినియోగదారులకు స్థానిక మార్కెట్లే ముచ్చటగా ఉన్నాయి. పట్టణ మధ్య తరగతి, నయా సంపన్న వర్గం భారీ వేగంతో పెరుగుతుందన్నది కూడా ప్రస్తుత పరిస్థితుల్లో నత్యదూరం. ఇప్పుడున్న పరిస్థితుల్లో పరిమితంగా ఉన్న నయా సంపన్న వర్గ అవసరాలు తీర్చేందుకు మొత్తంగా మన పట్టణాభివృద్ధి నమూనానే తిరగరా యాలని పూనుకోవటం అవివేకం అవుతుంది.

మన దేశంలో మాల్, రిటైల్, బ్రాండ్ల సంస్కృతి వైఫల్యం కేవలం వాల్మార్ట్ వంటి కంపెనీలను, రియల్ ఎస్టేట్ బిల్డర్లను మాత్రమే ప్రభావితం చేయదు. తూర్పు ఆసియా దేశాల్లో సంక్షోభానికి ఇటువంటి దారితప్పిన పట్టణాభివృద్ధి నమూనా కూడా దోహదం చేసింది. ఈ దేశాల్లో చోటుచేసుకున్న రిటైల్ వ్యాపారం ఉత్థానం అనతి కాలంలోనే పతనం అయింది. ఈ పతనంతో పాటే రిటైల్ కంపెనీలకు పెట్టుబడులు పెట్టిన బ్యాంకులు దివాళా తీశాయి. పట్టణాభివృద్ధికి కీలకమైన రియల్ఎస్టేట్ రంగం పతనం అయింది. కోట్లాది మంది పొదుపు చేసుకున్న సొమ్ము కొద్దిమంది వశమైంది. ఇక్కడ రిటైల్లో విదేశీ పెట్టుబడులు ఒక్కటే సమస్య కాదు. బ్రాండ్ల

ఉత్పత్తుల సంస్కృతే మొత్తంగా మార్కెట్ గుత్తాధిపత్యాన్ని ప్రోత్సహిస్తోంది. వైవిధ్యాన్ని ధ్వంసం చేస్తుంది. చిన్నా చితక వ్యాపారులను నిరాశ్రయులను చేస్తుంది. ఈ తరహా అభివృద్ధి నమూనా ఇతర ఆసియా దేశాల్లో లాగానే భారతదేశంలో కూడా అనివార్యంగా విఫలమవుతుంది. ఈ పతనంతో పాటే భారీ నష్టం కూడా జరుగుతుంది.

ముగింపు

రిటైల్లో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడుల కంటే ఉత్పాదక రంగంలో గ్రీన్ ఫీల్డ్ పెట్టుబడులు సమస్య పూర్తిగా భిన్నమైంది. రెండో ప్రతిపాదన ఆర్థిక వ్యవస్థ ఉత్పాదక సామర్థ్యం పెంచుతుంది. సాంకేతిక సామర్థ్యం పెంచుతుంది. ఉపాధి అవకాశాలను విస్తరిస్తుంది. దీనికి భిన్నంగా రిటైల్ రంగంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడుల ప్రవేశం వల్ల వచ్చే ప్రయోజనాలు పరిమితం. ఫలితాలు ప్రమాదకరం. బహుళజాతి కంపెనీల సామర్థ్యం మాటున దేశీయ చిన్న దుకాణాల వారు ఉపాధి కోల్పోతారు. సాంప్రదాయక సరఫరాయంత్రాంగం దెబ్బతింటుంది. బహుళజాతి కంపెనీల మార్కెట్ గుత్తాధిపత్యం వల్ల వినియోగదారులకు వస్తోందనుకున్న ప్రయోజనాలు కూడా ఎండమావిగా మిగిలిపోతాయి. అంతేకాదు. డబ్బుటిబే నేపథ్యంలో కూడ భారతదేశం రిటైల్ రంగంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులకు అవకాశం ఇవ్వాలన్న ఆంక్షలు ఏమీ లేవు. అందువల్ల ఏ రకంగా చూసినా రిటైల్ రంగంలో విదేశీ ప్రత్యక్ష పెట్టుబడులు అనుమతించాలన్న ప్రభుత్వ ప్రతిపాదన అసమంజసం.

(అనువాదం: కె. వీరయ్య)

అమెరికా బ్రిటన్ల చమురు సామ్రాజ్యవాదం

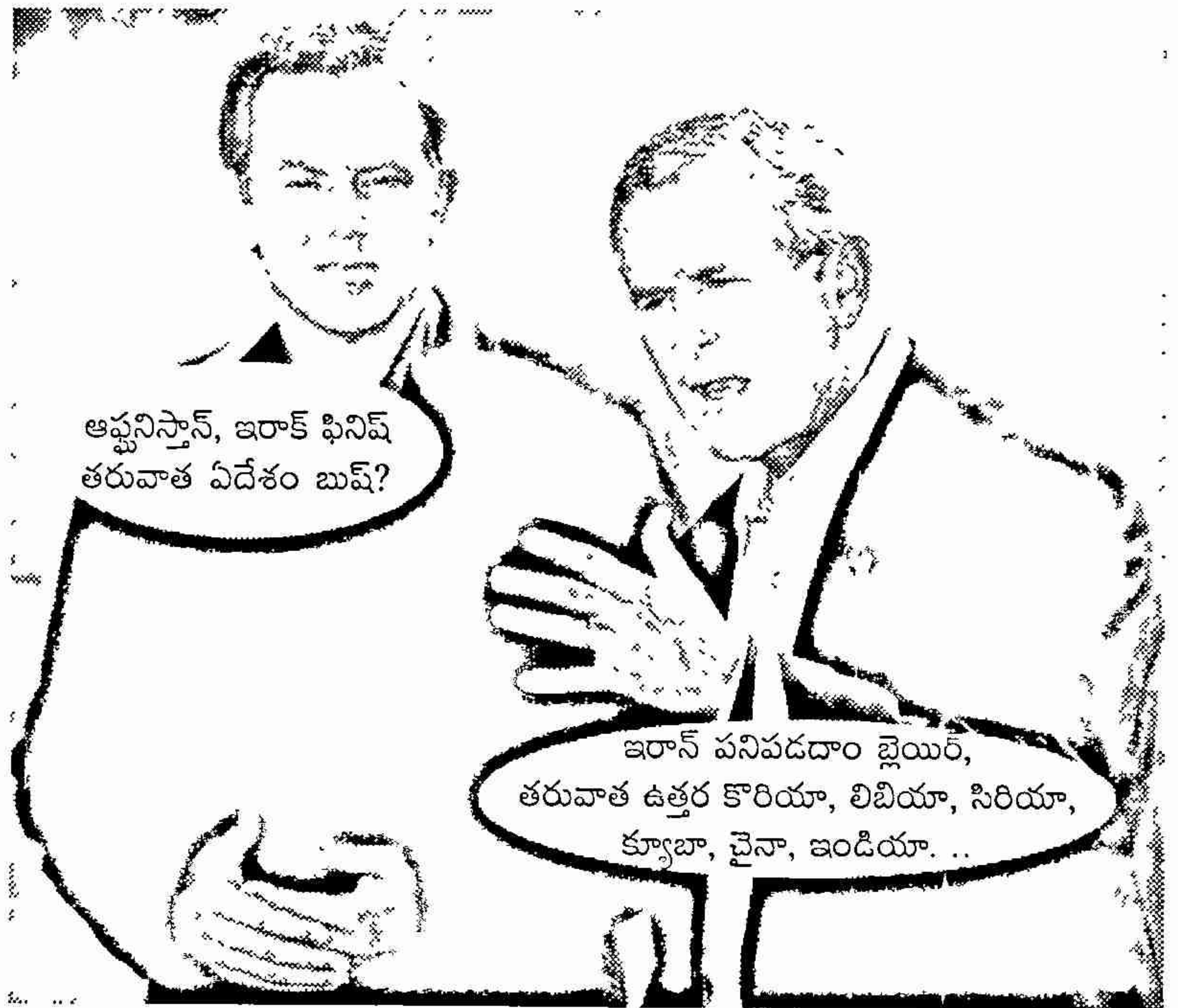
నార్మన్ డి. లివర్మూడ్

అమెరికా, బ్రిటిష్ పాలకవర్గాలు అనేక శతాబ్దాలుగా సైనిక సామ్రాజ్యవాద విధానాన్ని అనుసరిస్తూ ఉన్నాయి. 20వ శతాబ్దంలో అమెరికా పాలకవర్గాలు రాక్ ఫెల్లర్, బ్రౌన్, హావ్రిమాన్, మోర్గాన్ తదితర కార్పొరేట్ కుటుంబ వారసత్వాల చుట్టూ తిరిగాయి. ప్రస్తుత అమెరికా అధ్యక్షుడు జార్జి బుష్ వంశ వృక్షం పెస్కాట్ బుష్ తో ప్రారంభమైంది. బుష్ వంశీకులంతా రాక్ ఫెల్లర్, బ్రౌన్, హావ్రిమాన్ సామ్రాజ్యంలో సామంతుల్లా బ్రతికారు.

ప్రపంచానికి ఇకముందు ఇంధనం అంటే బొగ్గుకాదని, చమురు, సహజవాయువు మాత్రమేనని బ్రిటిష్, అమెరికా పాలకవర్గాలు శతాబ్దారంభంలోనే గ్రహించాయి. ప్రపంచ చమురు కార్టెల్స్ అయిన స్టాండర్డ్ ఆయిల్, షెల్, బ్రిటిష్ పెట్రోలియం కంపెనీలు ఫ్రాన్స్, హాలెండ్, స్పెయిన్, పోర్చుగల్ లకు చెందిన వలసలను చేజిక్కించుకునేందుకు పన్నిన వ్యూహం వల్లనే మొదటి ప్రపంచ యుద్ధం వచ్చింది. ఇప్పుడు సామ్రాజ్యవాద యుద్ధ రథం పెట్రోలియం ఉత్పత్తులతో నడుస్తోంది. అందువల్ల చమురుపై ఎవరికి ఆధిపత్యం వస్తే వారు యుద్ధంలో గెలుస్తారు, ఆధిపత్యం లేని వారు ఓడిపోతారు. ఈ ఆధిపత్యమే ప్రపంచాన్ని ఎవరు ఏలుతారన్న విషయాన్ని నిర్ణయిస్తుంది. ఇప్పుడు అధికార చిహ్నం బంగారం కాదు చమురు.

చమురు సామ్రాజ్యం

1919 నాటికే ఈ ప్రపంచాన్ని చమురు సామ్రాజ్యం ఏలుతోంది. ఈ సామ్రాజ్యం దేశాలు, జాతుల ఆధారంగా ఏర్పడలేదు. ప్రయివేటు చమురు కార్పొరేషన్ల ఆధారంగా ఏర్పడింది. పర్షియన్ గల్ఫ్, ఆగ్నేయాసియా ప్రాంతాల్లోని చమురును నియంత్రించే మూడు పెద్ద చమురు సంస్థలు, సోవియట్ యూనియన్ లోని భారీ చమురు నిల్వలను చేజిక్కించుకోవాలని చూశాయి.

ఆప్టనిస్టాన్, ఇరాక్ ఫినిష్ తరువాత ఏదేశం బుష్?

ఇరాన్ పనిపడదాం బ్లైర్, తరువాత ఉత్తర కొరియా, లిబియా, సిరియా, క్యూబా, చైనా, ఇండియా. ...

రష్యాపై దండెత్తి విజయం సాధిస్తాయనే ఆశతో అవి జర్మనీ, ఇటలీ, జపాన్ లోని ఫాసిస్టు శక్తులను ఆర్థికంగా పెంచిపోషించాయి. ముందు ఫాసిస్టు శక్తులు రష్యాను స్వాధీనం చేసుకుంటే ఆ తరువాత జర్మనీ, ఇటలీ, జపాన్ లను ఓడించి రష్యాలోని చమురు నిల్వలను తాను చేజిక్కించుకోవాలని చమురు సిండికేట్ ప్రణాళిక వేసింది. బ్రిటిష్-పర్షియన్ చమురు సిండికేట్ చేతిలో ఉన్న పర్షియన్ గల్ఫ్ చమురు నిల్వలనూ, రాయల్ డచ్ షెల్ అధీనంలోని ఆగ్నేయాసియా చమురు నిల్వలనూ చేజిక్కించుకోడానికి రాక్ ఫెల్లర్ గ్రూపు ప్రణాళిక వేసుకొంది. ఆ విధంగా రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం వెనుక చమురు సిండికేట్ల చమురు సామ్రాజ్యాల విస్తరణకాంక్ష దాగి ఉంది.

జపాన్ కు చమురు సరఫరాను రద్దు చేస్తూ అమెరికా అధ్యక్షుడు రూజ్ వెల్ట్ సంతకం చేయడమే 1941 జులైలో అమెరికా రెండో ప్రపంచ యుద్ధంలోకి ప్రవేశించడానికి కారణమైంది. ఫ్రెంచ్ ఆధీనంలోని ఇండో-చైనాపై జపాన్ దాడికి ప్రతీకారంగా అమెరికా అధ్యక్షుడు ఈ చర్య తీసుకొన్నాడు. చమురు సరఫరా నిలిపివేయాలన్న రూజ్ వెల్ట్ నిర్ణయంతో జపాన్ ఆర్థిక వ్యవస్థ కుప్పకూలిపోయే పరిస్థితి ఏర్పడింది. దీంతో తమకు గనుక చమురు సరఫరా కొనసాగించకపోతే పసిఫిక్ ప్రాంతంలో ఉన్న అమెరికా స్థావరాలపై దాడి చేస్తామని జపాన్ దౌత్య మార్గాల ద్వారా 1941 నవంబర్ చివరిలో రాతపూర్వకంగా ఒక యుద్ధ హెచ్చరిక పంపింది. ఈ హెచ్చరికను ఉపేక్షించిన

రచయిత అమెరికాలోని కాలిఫోర్నియా స్టేట్ యూనివర్సిటీ ప్రొఫెసర్, ఇన్స్టిట్యూట్ టెక్నాలజీ కన్సల్టెంట్. 1996లో హెర్మెస్ పబ్లికేషన్స్ స్థాపించారు. 'న్యూ ఎన్ లైటెన్ మెంట్ ఆంథోలజీ', (1999), 'డైనమిక్ వెబ్ సైట్ డెవలప్ మెంట్' (2000) 'అవేక్' (2002), 'ది పెరెన్నియల్ ట్రేడిషన్: ది ఎస్కేటెరిక్ మిస్టికల్ ట్రేడిషన్' (2003) అన్న గ్రంథాలు రాసారు.

అమెరికా ఎటువంటి సమాధానమూ ఇవ్వలేదు. రెండు వారాల తర్వాత పెరల్ హార్బర్లో ఆగిఉన్న అమెరికా నౌకలపై జపాన్ బాంబులు వేసింది. దాంతో అమెరికా రెండో ప్రపంచ యుద్ధంలోకి దిగింది.

మూడు పెద్ద చమురు సంస్థలు పథకం వేసినట్లుగా 1939, 40లలో జర్మనీ, ఇటలీలు రష్యాపై దాడి చేయలేదు. ఎందుకంటే వారి పథకం మరోవిధంగా ఉంది. సూయజ్ కాలువను చేజిక్కించుకొని, చమురు రవాణా చేజిక్కించుకోడానికి జర్మన్ సైనిక జనరల్ 'రోమెల్' తన సైన్యాన్ని ఉత్తర ఆఫ్రికా గుండా అటువేపు నడిపించాడు. సూయజ్ కాలువ తరువాత పర్షియా గుండా ప్రయాణించి బ్రిటీష్-పర్షియన్ చమురు క్షేత్రాలను బ్రిటన్ నుండి స్వాధీనం చేసుకోవాలని రోమెల్ ప్రణాళిక వేశాడు. మరోవైపు 1939లో రష్యాపై దాడి విఫలమైన తరువాత జపాన్ తన మార్గం మార్చుకుంది. ఆగ్నేయాసియాపై దాడిచేసి రాయల్ డచ్ షెల్ చమురు స్థాకులన్నిటినీ చేజిక్కించుకుంది. 1945లో జపాన్ ఓటమి తరువాత ఈ రాయల్ డచ్ కు చెందిన చమురు క్షేత్రాల్లో అత్యధికం రాక్ ఫెల్లర్ కు చెందిన 'స్టాండర్డ్ ఆయిల్' నియంత్రణలోకి వచ్చాయి.

1939 నాటికి రోమానియాలోని చమురు నిల్వలను స్వాధీనం చేసుకోవాలని, తద్వారా తాను చమురు స్వయం సమృద్ధి సాధించాలని హిట్లర్ భావించాడు. ఆయన అనుకున్నట్లే జరిగింది. తదుపరి 1941 నాటికి పర్షియా, 1942 నాటికి రష్యా చమురు నిల్వలను రోమెల్ స్వాధీనం చేసుకోవాల్సి ఉంది. అప్పుడు మాత్రమే అమెరికాతో యుద్ధం చేయడానికి సరిపోయినంత చమురు హిట్లర్ కు అందుబాటులో ఉంటుంది. అయితే పెరల్ హార్బర్ పై దాడిచేసిన వారం లోపే అమెరికాపై యుద్ధం ప్రకటించడానికి హిట్లర్ ను జపాన్ అంగీకరింపజేసింది. రష్యాపై జపాన్ దాడికి దిగితే తాను అమెరికాపై యుద్ధానికి దిగుతానని హిట్లర్ షరతు పెట్టాడు. ఈ షరతుకు జపాన్ అంగీకరించడంతో అమెరికాపై హిట్లర్ యుద్ధానికి దిగాడు. ఆ విధంగా జపాన్ దాడుల నుండి రష్యా సైనికులు ఆత్మరక్షణలో పడితే రష్యాను తాను ఓడించడం సులువవుతుందని హిట్లర్ భావించాడు. అయితే హిట్లర్ అనుకున్నట్లు జరగలేదు. రష్యాపై దాడి చేయడంలో జపాన్ విఫలమయింది. హిట్లరు సేనలను రష్యా తిప్పికొట్టింది. దీంతో హిట్లర్ కు చమురు నిల్వల

“ 1939 నాటికి రోమానియాలోని చమురు నిల్వలను స్వాధీనం చేసుకోవాలని, తద్వారా తాను చమురు స్వయం సమృద్ధి సాధించాలని హిట్లర్ భావించాడు. ఆయన అనుకున్నట్లే జరిగింది. తదుపరి 1941 నాటికి పర్షియా, 1942 నాటికి రష్యా చమురు నిల్వలను రోమెల్ స్వాధీనం చేసుకోవాల్సి ఉంది. అప్పుడు మాత్రమే అమెరికాతో యుద్ధం చేయడానికి సరిపోయినంత చమురు హిట్లర్ కు అందుబాటులో ఉంటుంది. ”

కొరత ఏర్పడింది. రోమాని యాలో ఉన్న చమురు నిల్వలు ఒకేసారి రెండు వైపులా యుద్ధం చేయడానికి జర్మనీకి సరిపోవు. దీంతో జర్మనీ యుద్ధ యంత్రం వేగం తగ్గింది.

రెండవ ప్రపంచ సంగ్రామంలో జర్మనీ చేసిన రెండవ పెద్ద యుద్ధం బల్గేరియా. ముందుకు వస్తున్న అమెరికా, బ్రిటీష్ సేనలపై దాడిచేసి వాటిని ఓడించి, వాటి చమురు నిల్వలను స్వాధీనం చేసుకోవాలని జర్మనీ ఫీల్డ్ మార్షల్ జనరల్ వాన్ రుండ్ స్టెడ్ భావించాడు. అదే జరిగితే జర్మనీ యుద్ధ ప్రయత్నాలకు తగినంత చమురును అందేది. అయితే జనరల్ ఐసన్ హోవర్ అమెరికా, బ్రిటన్ ల చమురు నిల్వలను తగులబెట్టిచాడు. దాంతో జర్మనీ ఓడిపోయింది.

రెండో ప్రపంచయుద్ధం ముగిసే నాటికి 'బ్రిటీష్-పర్షియన్ ఆయిల్ కంపెనీ' ఇరాన్ లోని అత్యధిక చమురు బావులపై నియంత్రణ కలిగి ఉంది. హిట్లర్ నాజీ 'ఆర్యజాతి' ఉద్యమంతో పొత్తుపెట్టుకుంటున్నట్లు పర్షియన్లు బాహుటంగా ప్రకటించారు. జర్మనీ

జనరల్ 'రోమెల్' ఆఫ్రికా గుండా సైన్యాలు నడిపించి, బ్రిటీష్ వలస పాలన నుండి తమను 'విముక్తి' చేస్తాడని పర్షియన్లు ఆశించారు. చివరికి వారు హిట్లర్ మెప్పుకోసం 'పర్షియా' అన్న తమ దేశం పేరును 'ఆర్యన్'గా మార్చుకున్నారు. ('ఆర్యన్' పార్శీ భాషలో 'ఇరాన్' అయింది). కానీ వారి ఆశలు ఫలించలేదు. పర్షియన్లను రక్షించడంలో జర్మనీ విఫలమయింది.

గల్ఫ్ చమురుపై ఆధిపత్యం

రెండవ ప్రపంచ యుద్ధం తరువాత గల్ఫ్ చమురుపై ఆధిపత్యం కోసం అమెరికా బరితెగించింది. బ్రిటన్ నుండి పర్షియన్ గల్ఫ్ ఆయిల్ ను చేజిక్కించుకునేందుకు 1954లో అమెరికా కుట్రద్వారా ఇరాన్ ప్రభుత్వాన్ని కూల్చేసింది. అమెరికా అధ్యక్షుడు ఫ్రాంక్లిన్ రూజ్వెల్ట్ మేనల్లుడైన కెర్మిట్ రూజ్వెల్ట్ నాయకత్వంలో సిఐఎ గూఢచారులు ఇరాన్ ప్రభుత్వాన్ని కూలదోసి అక్కడ అమెరికాకు అనుకూలమైన 'షా'ను అధికారంలో కూర్చోబెట్టారు. 'షా' బ్రిటీష్ వాళ్లను దేశం నుండి వెళ్లగొట్టాడు. దాంతో అప్పటివరకు బ్రిటన్ అధీనంలో ఉన్న బ్రిటీష్-పర్షియన్ పెట్రోలియం బావులు రాక్ ఫెల్లర్ కు చెందిన స్టాండర్డ్ ఆయిల్ నియంత్రణలోకి వచ్చాయి.

రాక్ ఫెల్లర్ కు సామంత రాజులా ఉన్న ఆర్మండ్ హామ్మర్ కు చెందిన 'ఆక్సిడెంటల్ పెట్రోలియం' కంపెనీ 1950వ దశకంలో ఇరాన్ గుండా ఒక చమురు పైపులైన్ నిర్మించింది. ఈ పైపులైన్ గుండా ఇరాన్ చమురునే కాకుండా, రష్యానుండి దిగుమతి చేసుకున్న చమురును కూడా స్టాండర్డ్ ఆయిల్ సంస్థ ప్రపంచ మార్కెట్లో అమ్మింది.

1979లో అమెరికా తొత్తు ఇరాన్ షాకు వ్యతిరేకంగా తిరుగుబాటు జరిగింది. స్టాండర్డ్ ఆయిల్ మద్దతుతో అధికారం

కొత్త వ్యూహం

ఇప్పుడు, అమెరికా, బ్రిటీష్ పాలకులు ప్రపంచ ఇంధన వనరులపై పూర్తి పట్టు సాధించేందుకు కొత్త సామ్రాజ్యవాద వ్యూహంతో పనిచేస్తున్నారు. తాము దాడిచేయ దలచుకున్న దేశంలోని ప్రభుత్వానికి ముందుగా ఆయుధాలు సరఫరా చేస్తారు. (ఉదా:- పనామా, ఇరాక్, యుగోస్లావేకియా/కొసోవో, అప్లనిస్తాన్లో తాలిబన్లు, సోది అరేబియా) తరువాత ఆ ప్రభుత్వాల వల్ల ప్రపంచానికి ప్రమాదం ఉందని ప్రచారం చేసి వాటిపై యుద్ధాలు చేస్తారు. (ఉదా:-పనామాపై దాడి, గల్ఫ్ యుద్ధం, కోసోవో యుద్ధం, అప్లనిస్తాన్ యుద్ధం). యుద్ధానంతరం ఆ దేశాల్లో సామ్రాజ్యవాద మిలటరీ బలగాలు శాశ్వతంగా తిష్టవేస్తాయి. అక్కడినుండి పక్క దేశాల్లోని ఇంధన వనరులను అదుపుచేస్తాయి. 'పూర్తి స్థాయి ఆధిపత్యం' అనే సిద్ధాంతంపై ప్రస్తుత అమెరికా విదేశాంగ విధానం సాగుతోంది. ప్రపంచంలో ఎక్కడైనా ఆర్థిక, రాజకీయ, సైనిక పరిణామాలను అమెరికా నియంత్రించాలనుకొంటోంది.

'ఉగ్రవాదంపై యుద్ధం'

ఈ కొత్త వ్యూహం పనామాపై దాడితో ప్రారంభమయింది. తరువాత గల్ఫ్ యుద్ధం సృష్టించబడింది. దీనికి కొనసాగింపే బాల్కన్స్లో ఐక్యరాజ్యసమితి ఆధ్వర్యంలో సాగిన యుద్ధం. ప్రస్తుతం ఇది కొత్తగా 'ఉగ్ర వాదంపై యుద్ధం'ల (అప్లనిస్తాన్, ఫిలిప్పీన్స్, ఇరాక్) రూపంలో సాగుతోంది. 2001, జనవరి 20న అమెరికా రక్షణ కార్యదర్శి రోనాల్డ్ రమ్స్ఫెల్డ్ ఒక ప్రకటన చేస్తూ ఉగ్రవాదాన్ని ఎదుర్కొనేందుకు 'మరో 15 దేశాల్లో' అమెరికా సైన్యాన్ని మోహరించేందుకు సిద్ధంగా ఉన్నట్లు చెప్పాడు. అప్లనిస్తాన్లో ప్రారంభమయిన 'ఉగ్రవాదంపై యుద్ధం' వాస్తవానికి కాస్పియన్ సముద్ర పరిధిలోని చమురును కైవశం చేసుకునేందుకేనని అమెరికా, బ్రిటీష్ పాలకులకు బాగా తెలుసు.

కొసోవా గుండా పశ్చిమ యూరోపియన్ దేశాలకు కాస్పియన్ సముద్ర చమురును తీసుకెళ్లే పైప్లైన్ నిర్మించేందుకే ఐక్యరాజ్యసమితి ఆధ్వర్యంలో యుగోస్లావియాలో యుద్ధం జరిగింది. ఐఎంఎఫ్ నిబంధనలను యుగోస్లావియా తిరస్కరించినప్పటి నుండి ఆ దేశాన్ని అస్థిరపరచడానికి జర్మనీ, అమెరికా ప్రణాళికా బద్ధంగా ప్రచారం చేశాయి. యుగోస్లావియాపై యుద్ధంలో ఆప్లని

“ ఉజ్బెకిస్తాన్లో ఇప్పటికే అమెరికా శాశ్వత మిలటరీ కార్యక్రమాలను సాగిస్తోంది. మధ్యప్రాచ్యం, దక్షిణాసియా ప్రాంతాల్లోని చమురు నిల్వలను నియంత్రించడం, మాజీ సోవియట్ను నిలువరించడం...ఈ రెండూ అమెరికా ప్రతిపాదించిన 'ఉగ్రవాదంపై యుద్ధ' వ్యూహం యొక్క ప్రధాన ఉద్దేశ్యం. ఈ వ్యూహం అమలుకు అప్లనిస్తాన్ తమ చేతుల్లో ఉండటం అమెరికా, బ్రిటన్లకు అవసరం. ”

స్తాన్కు చెందిన మిలిటెంట్లనూ వాడుకున్నారు. ఫలితంగా కొసోవో అమెరికా మిలటరీ స్వాధీనంలోకి వచ్చింది.

కాస్పియన్ సముద్రతీర ప్రాంతంలో దాదాపు 20,600 కోట్ల బ్యారెళ్ల చమురు నిల్వలు ఉన్నాయని అంచనా. మొత్తం ప్రపంచంలో ఉన్న చమురు నిల్వల్లో ఇది 16 శాతం. సోది అరేబియాలో 26,100 కోట్ల బ్యారెళ్లు

ఉండగా అమెరికా స్వతంగా 2,200 కోట్ల బ్యారెళ్ల నిల్వలు కలిగిఉంది. తక్కువలో తక్కువగా లెక్కించినా కాస్పియన్ సముద్ర తీరప్రాంతంలోని చమురు నిల్వల విలువ దాదాపు 3,00,000 కోట్ల డాలర్లుంటుంది. సోది అరేబియా రాజు వయస్సు మీదపడి చావుకు దగ్గరగా ఉన్నాడు. అంతర్గతంగా పెరిగిన అవినీతి కారణంగా సోదీరాజును తొలగించే ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయి. మరోవైపు కాకసన్లో కొత్త చమురు, సహజ వాయువుల నిల్వలు బయటపడ్డాయి. దీంతో సోదీ అరేబియాలో కొత్త వ్యవస్థను సృష్టించాలని 'స్టాండర్డ్ ఆయిల్' భావిస్తోంది. అందుకోసం పశ్చిమాసియాలో తమ కార్యక్రమాల నిర్వహణ కోసం ఒక కొత్త కేంద్రాన్ని ఏర్పరుచుకోవాలి. అందుకోసమే ఇరాక్పై యుద్ధం!

కాస్పియన్ సముద్రతీర ప్రాంతంలో భారీ ఎత్తున చమురు నిల్వలు ఉన్నాయని 1970 దశకం చివర్లో కనుగొన్న సోవియట్

యూనియన్, హిందు మహాసముద్ర ఓడ రేవుల్లోకి చమురును తరలించేందుకు అప్లనిస్తాన్, పాకిస్తాన్ మీదుగా పైప్లైన్లను నిర్మించాలని భావించింది. సోవియట్ నిర్మించ తలపెట్టిన పైప్లైన్ ప్రమాదమని గ్రహించిన స్టాండర్డ్ ఆయిల్ అమెరికా ప్రభుత్వాన్ని ప్రభావితం చేసింది. ఓసామా బిన్ లాడెన్తో సహా టెర్రరిస్టు గ్రూపులన్నింటికీ అమెరికా గూఢచారి సంస్థ సిఐఎ శిక్షణనిచ్చి ఆయుధాలు సరఫరా చేసింది. 1980 దశకం చివర్లో సోవియట్ యూనియన్ అప్లనిస్తాన్నుండి వెనక్కు వెళ్లిపోయింది.

సోవియట్ యూనియన్ విచ్ఛిన్నమైన తరువాత సోవియట్ రిపబ్లిక్కులలోని అన్ని దేశాలకూ చమురు, గ్యాస్ సరఫరాను రష్యా నియంత్రించింది. రష్యా ఆధిపత్యాన్ని గ్రహించిన మాజీ సోవియట్ రిపబ్లిక్కులు - తుర్కమిస్తాన్, కజకిస్తాన్, ఉజ్బెకిస్తాన్, తజకిస్తాన్, కిర్గిస్తాన్లు పశ్చిమదేశాల కంపెనీలను సంప్రదించడం ప్రారంభించాయి.

మధ్యప్రాచ్యం

బాల్కన్స్ నుండి ప్రారంభమై మాజీ సోవియట్ రిపబ్లిక్లను, దక్షిణాసియా దేశాలనూ నియంత్రించాలని అమెరికా ప్రభుత్వంతో కలిసి 'స్టాండర్డ్ ఆయిల్' కంపెనీ కుట్ర పన్నుతోంది. ఉజ్బెకిస్తాన్లో ఇప్పటికే అమెరికా శాశ్వత మిలటరీ కార్యక్రమాలను సాగిస్తోంది. మధ్యప్రాచ్యం, దక్షిణాసియా ప్రాంతాల్లోని చమురు నిల్వలను నియంత్రించడం, మాజీ సోవియట్ను నిలువరించడం...ఈ రెండూ అమెరికా ప్రతిపాదించిన 'ఉగ్రవాదంపై యుద్ధ' వ్యూహం యొక్క ప్రధాన ఉద్దేశ్యం. ఈ వ్యూహం అమలుకు అప్లనిస్తాన్ తమ చేతుల్లో ఉండటం అమెరికా, బ్రిటన్లకు అవసరం.

చైనా, కజకిస్తాన్, కిర్గిజిస్తాన్,

“ ఆప్టనిస్టాన్ మొత్తాన్ని తాలిబన్లు నియంత్రించలేరని ‘యునోకాల్’ సంస్థ నిర్ధారణకు వచ్చింది. ఉత్తర-దక్షిణ పైప్ లైన్ నిర్మాణ ప్రాజెక్టుకు స్థిరమైన రాజకీయ వాతావరణాన్ని కూడా వారు కల్పించలేరని గ్రహించింది. అందువల్ల అది తాలిబాన్లతో చేసు కున్న ఒప్పందాన్ని 1988లో రద్దు చేసుకుంది. దాంతో ఆప్టనిస్టాన్ పై ఆధిపత్యం కోసం అమెరికా ప్రభుత్వంపై స్టాండర్డ్ ఆయిల్ కంపెనీ ఒత్తిడి తెచ్చి ‘ఉగ్రవాదంపై యుద్ధం’ ప్రారంభించింది. ”

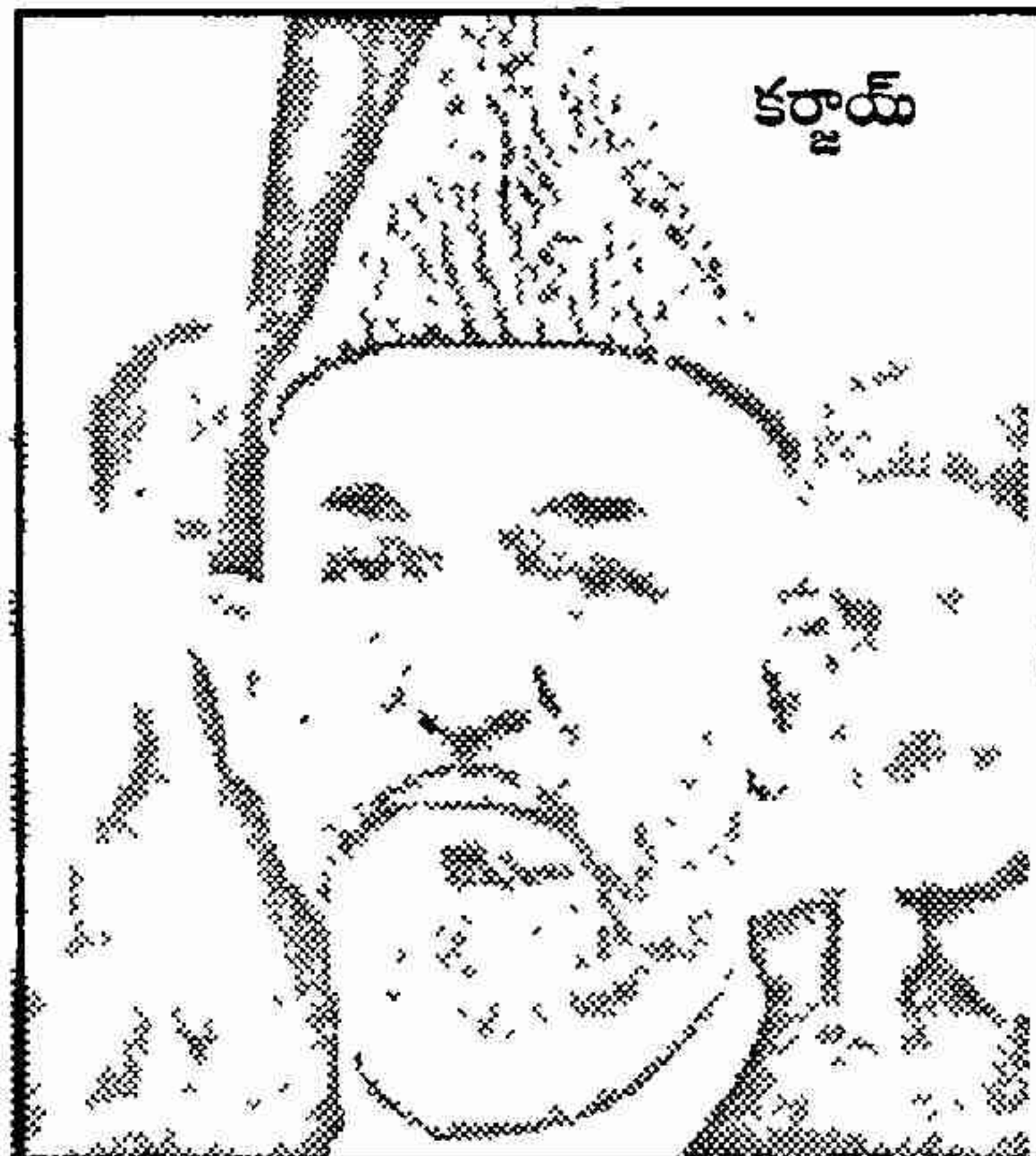
తజకిస్తాన్, ఉజ్బెకిస్తాన్ సభ్య దేశాలుగా గల షాంఘై సహకార సంస్థ (ఎస్ సీఓ)లో రష్యా కూడా చేరింది. షాంఘై గ్రూపులో రష్యా ఉండటం వల్ల మధ్యఆసియాలో అది శక్తివంతమైన కూటమిగా మారింది. తమ దేశాల్లోని చమురు క్షేత్రాలను అమెరికా, బ్రిటన్ ల నుండి రక్షించుకోవడం కోసమే ఈ దేశాలు షాంఘై గ్రూపుగా ఏర్పడ్డాయి.

ఆప్టనిస్టాన్ కేంద్రంగా

రష్యా, చైనా, భారత్ తదితర దేశాలనుండి ఎటువంటి వ్యతిరేకత వచ్చేప్పటికీ లెక్కచేయకుండా దక్షిణాసియా, మధ్య ప్రాచ్యంపై ఆధిపత్యం చెలాయించాలని అమెరికా, బ్రిటన్ లు నిర్ణయించుకున్నాయి. దీనికి అవసరమైన కార్యక్రమాలు సాగించడానికి వాటికి ఆప్టనిస్టాన్ కేంద్రంగా ఉపయోగపడుతోంది. (ఇరాక్, అప్టనిస్టాన్ దేశాల మధ్యలో ఇరాన్ ఉండబట్టి ఇప్పుడు ఆ దేశాన్ని కూడా లక్ష్యంగా పెట్టుకున్నారని గమనించాలి). ఈ ప్రాంతాన్ని జయించిన తరువాత శాశ్వత మిలటరీ స్థావరాలను ఏర్పరిచి తుర్కమెనిస్తాన్, ఆప్టనిస్టాన్, పాకిస్తాన్ గుండా పైప్ లైన్ నిర్మించి ఏసియాన్ మార్కెట్ కు పెట్రోలియంను తరలిస్తారు.

‘స్టాండర్డ్ ఆయిల్’ కంపెనీ ప్రయోజనాలను రక్షించడంలో ఆగ్రభాగాన ఉండే ‘యునోకాల్’ సంస్థ ఆప్టనిస్టాన్, పాకిస్తాన్ గుండా హిందు మహాసముద్రంలోకి ఉత్తర-దక్షిణ పైప్ లైన్ నిర్మించేందుకు దశాబ్దాల తరబడి ప్రయత్నాలు చేస్తూనే ఉంది. సెంట్రల్ ఆసియా గ్యాస్ సంస్థలో 46.5 శాతం వాటాలు కలిగిన ‘యునోకాల్’ కాలిఫోర్నియా నుండి పని చేస్తోంది. ఇది ఆప్టనిస్టాన్ గుండా గ్యాస్ పైప్ లైన్ నిర్మించాలని చాలా ఏళ్లు ప్రయత్నం చేసి కుదరక పోవడంతో 1998లో నిరాశతో మానుకుంది. దాదాపు 190 కోట్ల డాలర్ల

ఖర్చుతో తుర్కమెనిస్తాన్ లోని దౌలతాబాద్ నుండి పాకిస్తాన్ లోని ముల్తాన్ వరకు దాదాపు 1,271 కిలో మీటర్ల పొడవునా ఈ పైప్ లైన్ ను నిర్మించాలనుకున్నారు. మరో 60 కోట్ల డాలర్లు ఖర్చుచేస్తే చమురుకోసం తహతహ లాడుతున్న

కర్జాయ్

భారత్ కు కూడా ఈ పైప్ లైన్ ను పొడిగించ వచ్చని భావించారు.

ఆప్టనిస్టాన్ మొత్తాన్ని తాలిబన్లు నియంత్రించలేరని ‘యునోకాల్’ సంస్థ నిర్ధారణకు వచ్చింది. ఉత్తర-దక్షిణ పైప్ లైన్ నిర్మాణ ప్రాజెక్టుకు స్థిరమైన రాజకీయ వాతావరణాన్ని కూడా వారు కల్పించలేరని గ్రహించింది. దాంతో అది తాలిబాన్లతో చేసు కున్న ఒప్పందాన్ని 1988లో రద్దు చేసుకుంది. దాంతో ఆప్టనిస్టాన్ పై ఆధిపత్యం కోసం అమెరికా ప్రభుత్వంపై స్టాండర్డ్ ఆయిల్ కంపెనీ ఒత్తిడి తెచ్చి ‘ఉగ్రవాదంపై యుద్ధం’ ప్రారంభించింది. ఆ విధంగా ఆప్టనిస్టాన్ ‘స్టాండర్డ్ ఆయిల్’ వశమైంది. నిజానికి ఆప్టనిస్టాన్ లో ‘ఉగ్రవాద వ్యతిరేక యుద్ధం’ ఎంతగా నవ్వుల పాలయిందంటే అక్కడ ఇప్పటికీ యుద్ధ ప్రభువులే దేశాన్ని పాలిస్తున్నారు. ఆప్టనిస్టాన్ ను నియంత్రించేందుకు జార్జి

బుష్ ప్రభుత్వం తన స్వంత మనిషైన కర్జాయ్ ని నియమించింది. కర్జాయ్ ఆప్టనిస్టాన్ అధ్యక్షుడిగా కన్నా అమెరికా సేవకుడిగానే బాగా పనిచేస్తున్నాడు. కర్జాయ్ గతంలో ‘యునోకాల్’ సంస్థ సలహాదారు. తుర్కమెనిస్తాన్ నుండి పశ్చిమ ఆప్టనిస్టాన్ మీదుగా పాకిస్తాన్ వరకు సెంట్రల్ ఆసియా గ్యాస్ సంస్థ నిర్మించ తలపెట్టిన పైప్ లైన్ కు సంబంధించి తాలిబాన్లతో జరిపిన చర్చల్లో కర్జాయ్ ‘యునోకాల్’ కు ప్రముఖ సలహాదారుగా వ్యవహరించాడు. ఆప్టనిస్టాన్ లో తమ మిలిటరీ బలగాలు కొనసాగుతాయని అధ్యక్షుడు బుష్ ప్రకటించాడు. దీనిద్వారా ఐక్యరాజ్యసమితి సేనలు పారామిలటరీ, పోలీసు సేనలు అందిస్తే అమెరికా సేనలు ఉత్తర-దక్షిణ పైప్ లైన్ నిర్మాణానికి రక్షణగా నిలుస్తాయన్న మాట.

ఇరాక్ పై దాడి

ప్రస్తుతం ఆప్టనిస్టాన్ లో “ఉగ్రవాదంపై యుద్ధం” ముగిసింది. ఉజ్బెకిస్తాన్, ఆప్టనిస్టాన్ లో అమెరికా శాశ్వత సైనిక స్థావరాలను ఏర్పాటు చేసింది. తరువాత ‘స్టాండర్డ్ ఆయిల్’ ప్రభావంలోని అమెరికా ప్రభుత్వం చేయాల్సిన దేమిటి? ఏ దేశాలను అదుపులోకి తీసుకుంటే ప్రపంచ చమురుమీద అధికారం వస్తుంది? ఇరాక్? సిరియా? ఇరాన్? దక్షిణ అమెరికా? విశేషమేమిటంటే ఉగ్రవాద దేశాలుగా అమెరికా ముద్రవేసిన వాటిలో ఈ దేశాలన్నీ ఉన్నాయి.

ప్రస్తుత బుష్ తండ్రి సీనియర్ జార్జి బుష్ 1991లో జరిపిన గల్ఫ్ యుద్ధం ఫలితంగా దక్షిణ ఇరాక్ లోని రుమైలా చమురు బావులు అమెరికా ఆధీనంలోకి వచ్చాయి. దాంతో ఆయన కువైట్ సరిహద్దులను ఇరాక్ లోకి జరిపించాడు. దీనివల్ల స్టాండర్డ్ ఆయిల్ అదుపులో ఉన్న కువైట్ చమురు ఉత్పత్తి రెండింతలు పెరిగింది. ఇరాక్ పశ్చిమ ఎడారిలో ఇటీవలే చమురు నిల్వలు కనుగొన్నారు. దీంతో ఇరాక్ లో సౌదీ అరేబియా కన్నా ఎక్కువ చమురు నిల్వలున్నట్లు తేలింది. 2003లో అమెరికా దాడిచేయడానికి ముందు ఇరాక్ రోజుకు 30 లక్షల బ్యారెళ్ల చమురు ఉత్పత్తి చేసేది. దీంట్లో అత్యధిక భాగం ఐక్యరాజ్యసమితి పర్యవేక్షణ కార్యక్రమం ద్వారా ప్రపంచ మార్కెట్ కు చేరేది. సద్దాం హుస్సేన్ సిరియాకు చమురు ఎగుమతి చేసేవాడు. దాన్ని సిరియా తిరిగి ప్రపంచ మార్కెట్ లో అమ్మేది. సిరియా చమురును కొనుగోలు చేసే అత్యధిక కస్టమర్లలో అమెరికా ఒకటని, సల్పర్ శాతం

తక్కువ గల ఇరాక్ చమురును అమెరికా ఇష్టపడుతుందని 'మిడిల్ ఈస్ట్ ఎకనమిక్ న్యూస్' పత్రిక పేర్కొంది. ఐక్యరాజ్యసమితి కట్టుగప్పి, సిరియా, టర్కీ జోర్డాన్లకు చమురును స్కగుల్ చేసి అమ్ము కోవడం ద్వారా ఇరాక్ ఏడాదికి 15 కోట్ల డాలర్ల ఆదాయాన్ని పొందగలిగింది.

2001 సెప్టెంబర్ ప్రారంభంలో ఇరాక్ నూ 'తీవ్రవాదంపై యుద్ధం' జాబితాలో చేర్చుతామని బుష్ ప్రభుత్వం బెదిరించింది. ఇరాక్ పై దాడి జరిపితే- అప్పటికే ఆ దేశంలో తమ వస్తువులనూ, సేవలనూ అమ్ముకొని కోట్లు గడిస్తున్న హల్లీబర్డన్, జి.ఇ. మొదలైన కంపెనీల సంగతేంటనే ప్రశ్న ముందుకొచ్చింది. హల్లీబర్డన్ అమెరికా ఉపాధ్యక్షుడు డిక్ చెనీకి చెందిన కంపెనీ అన్న విషయం అందరికీ తెలిసిందే. సద్దాం హుస్సేన్ ను తొలగించడంలో అమెరికాకు మరో సమస్య ఉంది. సద్దాం బూచిని చూపించి అమెరికా అరేబియా ప్రాంతంలో అనేక సైనిక స్థావరాలు నెలకొల్పింది. ఇప్పుడు సద్దాంను తొలగిస్తే ఆ షేక్లంతా ఇంక మాకు అమెరికా స్థావరాలతో పనేమిటి అని అంటారు. వీటన్నిటినీ సర్దుబాటు చేసినాకే అమెరికా-బ్రిటిష్ సామ్రాజ్యవాదులు ఇరాక్ పై దాడి చేశారు.

అమెరికా దాడికి ముందు సద్దాం హుస్సేన్ తన దేశంపై ఉన్న ఐక్యరాజ్యసమితి ఆంక్షలను తొలగించుకునేందుకు చాలా ప్రయత్నించాడు. దీనికోసం బెహరైన్, కువైట్, ఓమన్, ఖతర్, సౌదీ అరేబియా, యునైటెడ్ అరబ్ ఎమిరేట్స్ సభ్యదేశాలుగా ఉన్న 'గల్ఫ్ అరబ్ కోఆపరేషన్ కౌన్సిల్' (జిసిసి)తో నత్సంబంధాలు కొనసాగించేందుకు తహతహలాడాడు. ఐక్యరాజ్యసమితి భద్రతా మండలిలో ఇరాక్ కు మిత్రుడిగా వ్యవహరించే రష్యా ఇరాక్ పై ఆంక్షల సమస్యను ఒక కొలిక్కి తీసుకు రావాలని కోరింది. ఇరాక్ లో మోహరించిన అమెరికా సైన్యాలనూ ఉపసంహరించాలని కోరింది. ఇరాక్ పై అమెరికా సైనిక చర్యలను వ్యతిరేకిస్తామని ప్రకటించింది. దీనికి బలమైన కారణమే ఉంది.

ఇరాక్ లోని పశ్చిమ కుర్దా చమురు నిల్వలను అభివృద్ధి చేసేందుకు రష్యాకు చెందిన 'ల్యూక్ ఆయిల్' అనే చమురు కంపెనీ, రెండు రష్యా ప్రభుత్వ ఏజెన్సీలూ 23 ఏళ్ల ఒప్పందం కుదుర్చుకున్నాయి. దాదాపు 2,000 కోట్ల డాలర్ల విలువచేసే ఈ ఒప్పందంలో సగభాగం ల్యూక్ ఆయిల్ కంపెనీకి, పావుభాగం ఇరాక్ కు, పావుభాగం రష్యా ప్రభుత్వ ఏజెన్సీలకూ లభిస్తుంది. పశ్చిమ కుర్దాలో తవ్వకం

“ తాలిబన్, ఆల్ ఖైదాల మీదికి వెళ్లినట్లు దక్షిణ అమెరికా దేశాల మాదకద్రవ్యాల టెర్రరిస్టుల మీదికి అమెరికా వెళ్లలేదు. వారిని నాశనం చేయలేదు. ఎందుకంటే అంతర్జాతీయ మాదకద్రవ్యాల వ్యాపారం వల్ల అమెరికాలో ఏడాదికి దాదాపు 1500 కోట్ల డాలర్ల టర్నోవర్ జరుగుతోంది. ”

జరుపుకోడానికి ల్యూక్ ఆయిల్ కంపెనీ 1997 నుండే హక్కులు కలిగిఉన్నప్పటికీ, ఇరాక్ పై ఐక్యరాజ్యసమితి ఆంక్షల కారణంగా ఒక చుక్క చమురును కూడా ఉత్పత్తి చేయలేకపోయింది. ఐక్యరాజ్యసమితి నిర్దేశించిన 'ఆహారం కోసం ఆయిల్' కార్యక్రమం కింద సద్దాం, రష్యాకు 13 కోట్ల డాలర్ల విలువచేసే చమురు సరఫరా చేసి అందుకు సరిపడా ఆహార పదార్థాలను కొనుక్కున్నాడు. తన దేశంపై ఐక్యరాజ్యసమితి ఆంక్షలు ఎత్తివేయగానే రష్యా కంపెనీలతో 400 కోట్ల డాలర్ల విలువైన ఒప్పందాలను కుదుర్చుకోనున్నట్లు సద్దాం ప్రకటించాడు. ఫిబ్రవరి 2002లో రష్యా విదేశాంగ మంత్రి ఇవనోవ్ ఒక ప్రకటనచేస్తూ ఉగ్రవాదం సమస్యను రష్యా, ఇరాక్ లు నిశితంగా పరిశీలించాయని, అమెరికా నేతృత్వంలో విధించిన ఆంక్షలవల్లే అవి తలెత్తుతున్నందున ఆంక్షలను ఎత్తివేయాలని డిమాండ్ చేశాడు. “ఇరాక్ తో సహా, చర్చలకు సిద్ధంగాఉన్న ఏ దేశంపైనైనా అంతర్జాతీయ ఉగ్రవాదంపేరుతో చర్యలు తీసుకుంటే మేం వ్యతిరేకిస్తాం” అని రష్యా స్పష్టంగా ప్రకటించింది. అయితే ఇవేవీ అమెరికా-బ్రిటన్ యుద్ధయత్నాలను ఆపలేకపోయాయి. 2003లో ఇరాక్ పై స్టాండర్డ్ ఆయిల్-బుష్ ప్రభుత్వం జరిపిన యుద్ధంతో అంతకుముందు రష్యా, జర్మనీ, ఫ్రాన్స్ తో ఇరాక్ చేసుకున్న ఒప్పందాలన్నీ రద్దయ్యాయి.

కొలంబియాపై దాడి

ఎక్కడ చమురు ఉంటే అక్కడికి వెళ్లాలి. అమెరికా ఇంధన శాఖ సర్వే ప్రకారం కొలంబియాలో చమురు ఉత్పత్తి సామర్థ్యం 1980వ దశకంతో పోల్చితే ప్రస్తుతం 750 శాతం పెరిగింది. అమెరికాకు కొలంబియా ఎగుమతి చేసే చమురు పరిమాణం కూడా బగా పెరిగింది. అమెరికా అధికంగా చమురు దిగుమతి చేసుకుంటున్న దేశాల్లో కొలంబియా

ఏడవది. కొలంబియాలో ఇంకా వెలికితీయని చమురు, గ్యాస్ నిక్షేపాలు భారీస్థాయిలో దాదాపు 200 కోట్ల బ్యారెళ్లు ఉన్నాయి. (అదే వెనుజులాలో 730 కోట్ల బ్యారెళ్ల నిల్వలు ఉన్నాయి.) దీంతో కొలంబియా, దానికి పొరుగున ఉన్న చమురు నిల్వల దేశాలు నయా చమురు సామ్రాజ్యవాదానికి లక్ష్యాలుగా మారాయి. పర్షియన్ గల్ఫ్ కన్నా కొలంబియా, దాని పొరుగుదేశాలైన వెనుజులా, ఈక్విడార్ల నుండే అమెరికా అధికంగా చమురును దిగుమతి చేసుకొంటోంది. కొలంబియాలోని రెండో అతిపెద్ద చమురు బావి నుండి కరేబియన్ కోస్తాతీరం వరకు 480 మైళ్ల పొడవున ఉన్న 'ఆక్సిడెంటల్ పెట్రోలియం పైప్ లైన్' ను రక్షించేందుకు బుష్ ప్రభుత్వం దాదాపు పదికోట్ల డాలర్లు ఖర్చుపెట్టేందుకు సిద్ధపడింది. కొలంబియాలో మాదకద్రవ్యాల టెర్రరిస్టులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడేందుకు అమెరికా సాయం చేస్తానన్న 13 కోట్ల డాలర్ల నుండే ఈ 10 కోట్ల డాలర్లను కేటాయిస్తామని పేర్కొంది. అయితే 'ఉగ్రవాదంపై యుద్ధం' పేరుతో దక్షిణ అమెరికా దేశాలపై దాడులు చేయడానికి అమెరికాకు ఓ సమస్య ఉంది. తాలిబన్, ఆల్ ఖైదాల మీదికి వెళ్లినట్లు దక్షిణ అమెరికా దేశాల మాదకద్రవ్యాల టెర్రరిస్టుల మీదికి అమెరికా వెళ్లలేదు. వారిని నాశనం చేయలేదు. ఎందుకంటే అంతర్జాతీయ మాదకద్రవ్యాల వ్యాపారం వల్ల అమెరికాలో ఏడాదికి దాదాపు 1500 కోట్ల డాలర్ల టర్నోవర్ జరుగుతోంది.

చమురు సామ్రాజ్యవాదం ప్రజల రక్తాన్ని పీలుస్తోంది. మానవజాతి భవిష్యత్తుకు ప్రమాదకరంగా మారింది. వాతావరణ మార్పులకు, పర్యావరణానికి కూడా ఇది తీవ్ర విఘాతం కల్గిస్తోంది.

భౌతికవాద దృక్పథంతో భగవత్గీత పరిశీలన

‘యోధుడూ సారథీ’ గ్రంథ సమీక్ష

డా॥ వై. రాధాకృష్ణ మూర్తి

ఇటీవల అంతర్జాతీయ అణు ఇంధన సంస్థ డైరెక్టర్ల బోర్డు సమావేశంలో ఇరాన్‌కు వ్యతిరేకంగా భారత్ ఓటు చేయడాన్ని వామపక్షాలు విమర్శించాయి. దానిపై ప్రధాన మంత్రి మన్మోహన్‌సింగ్ స్పందిస్తూ “నాధర్మం నేను నిర్వర్తించాను పర్యావసానాలను పట్టించుకోను” అంటూ భగవత్గీతను ఉటంకించారు. పర్యవసానాలతో నిమిత్తం లేకుండా ఒక ముఖ్యమైన రాజకీయ నిర్ణయం తీసుకోవడానికి ఇక్కడ ఆయనకు “భగవత్గీత” పనికొచ్చింది.

ఇటీవల వ్యక్తిత్వ వికాస పాఠాలు బోధించే గురువులు తామర తంపర్లుగా మట్టుకొన్నారన్నారు. వ్యక్తి జీవితంలో విజయకేతనం ఎగురవేయడానికి కాస్త మానసిక శాస్త్ర సూత్రాలు, కొంచెం స్థితప్రజ్ఞతా తత్వం, యోగా, ధ్యానం కలిపిన మాత్రలను అందిస్తున్నారు. ఇక్కడ వారికి కూడా “భగవత్గీత” ఉపయోగపడుతోంది.

పరిశ్రమల్లో కార్మిక-యాజమాన్య సంబంధాలు సాఫీగా ఉండటానికి మేనేజర్లు అహంభావాన్ని తగ్గించుకుని కింది వారితో కలిసిమెలిసి ఉండాలనీ, పనిచేసే వారు నిష్కామంగా కర్తవ్య నిర్వహణ చేస్తూ కర్మఫలితాన్ని కంపెనీకి వదిలేస్తే అందరికీ ఆనందంగా ఉంటుందనీ పారిశ్రామిక సంబంధాల నిపుణులు బోధిస్తున్నారు. వారికి “భగవత్గీత” స్ఫూర్తినిస్తోంది.

స్త్రీలు, వైశ్యులు, శూద్రులు పాప గర్భంలో జన్మించి ఉంటారనీ, అయినా దేవుని ఆశ్రయం కోరితే చాలు పరమపదం లభిస్తుందని ఊరటకలిగించడానికి కూడా “భగవత్గీత” ఉపకరిస్తున్నది.

ఇవి కొన్ని ఉదాహరణలు మాత్రమే. ‘భగవత్గీత’ ఇంతమందికి ఇన్నివిధాలుగా ఉపయోగపడటానికి కారణమేమిటి? కారణం భగవత్గీతలో ఉన్న భాషా

భగవత్గీతలో వేదాల ప్రసక్తి ఉంది. వేదాంత (ఉపనిషత్ల) ప్రసక్తి ఉంది. బ్రహ్మ సూత్ర భావన ఉంది. నిరీశ్వరవాదులూ భౌతిక వాదులూ అయిన జైన, బౌద్ధ, చార్వాకుల ప్రసక్తి ఉంది. సాంఖ్య, యోగ దర్శనాల సారం ఉంది. కనుక వీటన్నిటి తర్వాత కాలంలో గీత రచన జరిగి ఉండాలి. అది క్రీస్తు పూర్వం 2వ శాతాబ్ద కాలం కావచ్చునంటారు.

సౌలభ్యము, భావ (కంటెంట్) సౌలభ్యమూను. అందుచేతనే మహా పండితులు కూడా తమతమ వైయక్తిక విశ్వాసాలకు అనుగుణంగా ‘గీత’కు భిన్న వ్యాఖ్యానాలు చేశారు.

వ్యాఖ్యానాల వైవిధ్యం

భగవత్గీతను ఆదిశంకరాచార్యుల వారు అద్వైతపరంగా వ్యాఖ్యానించగా రామానుజాచార్యులవారు విశిష్టాద్వైత పరం గాను మధ్వాచార్యులవారు ద్వైత సిద్ధాంత పరంగాను వ్యాఖ్యానించగలిగారు.

లోకమాన్య బాలగంగాధర్ తిలక్ రాసిన ‘గీతా రహస్యం’ ఒక బృహత్గ్రంథం. ఆయన ఈ రచనలో వైదిక (హిందూ) మత సారాన్ని అద్భుతంగా అందించారు. ఆనాడు తాను చేపట్టిన జాతీయ ఉద్యమ కార్యచరణకు కావలసిన తాత్విక ప్రాతిపదికను ఆయన భగవత్గీతలో చూపెట్టారు.

‘సత్యం, ఆహింసలు’ మహాత్మా గాంధీ మనస్ఫూర్తిగా నమ్మిన సిద్ధాంతాలు. అర్జునుడిని యుద్ధానికి ప్రేరేపించి ఉత్సాహ పరచిన భగవత్గీతలో గాంధీకి ఈ సిద్ధాంతాలు కన్పించాయి. కురుక్షేత్రం ధర్మక్షేత్రంగా కూడా చెప్పబడింది. కనుక గీతలో ఉదాహరించిన శత్రువులు (కౌరవులు) మనషిలోని అంతర్గత శత్రువులైన కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యాలకు ప్రతీకలని గాంధీ భావ్యం చెప్పారు.

‘ఇస్కాన్’ వ్యవస్థాపకులైన భక్తి వేదాంత స్వామి ప్రభుపాదకు ‘గీత’లో పూర్తిగా కృష్ణభక్తి యోగం గోచరించింది.

సుప్రసిద్ధ భారత తత్వవేత్త, తొలి రాష్ట్రపతి అయిన సర్వేపల్లి రాధాకృష్ణన్ గీతను

ఒక ‘నైతిక గ్రంథంగా’ భావించారు. మానవజీవిత సమస్యలను పరిష్కరించడం, మంచి ప్రవర్తనకు మార్గం చూపడం దీని కేంద్ర లక్ష్యమని భావ్యం చెప్పారాయన.

గీతలో వేదాల ప్రసక్తి ఉంది. వేదాంత (ఉపనిషత్ల) ప్రసక్తి ఉంది. బ్రహ్మ సూత్ర భావన ఉంది. నిరీశ్వరవాదులూ భౌతిక వాదులూ అయిన జైన, బౌద్ధ, చార్వాకుల ప్రసక్తి ఉంది. సాంఖ్య, యోగ దర్శనాల సారం ఉంది. కనుక వీటన్నిటి తర్వాత కాలంలో గీత రచన జరిగి ఉండాలి. అది క్రీస్తు పూర్వం 2వ శాతాబ్ద కాలం కావచ్చునంటారు.

ఎ.ఎల్ బాషాం లాంటి చరిత్ర పరిశోధకులు గీతను చారిత్రక నేపథ్యం నుండి పరిశీలించారు. ప్రసిద్ధ మార్క్సిష్టు పండితులైన డి.డి. కోసాంబి హేతువాద దృక్పథం నుండి విశ్లేషించారు. ఇంకా మాక్స్ ముల్లర్ లాంటి అనేక మంది పాశ్చాత్య పండితులు కూడా గీతను పరిశీలించారు.

ఇటీవల వెలువడిన మరోక విశ్లేషణాత్మక గ్రంథం “యోధుడూ సారథీ” భౌతికవాద దృక్పథం నుండి ‘భగవత్గీత’ను పరిశీలించింది. మళయాళ భాషా పండితుడైన వి.ఎం. మోహన్‌రాజ్ రాసిన ఈ గ్రంథాన్ని ‘లెప్టెవర్డ్’ వారు ప్రచురించారు. మోహన్ రాజ్ బహుగ్రంథ కర్త. ప్రసిద్ధ లైబ్రేరియన్. మార్క్సిష్టు. ఆయన ఈ గ్రంథాన్ని ఇంగ్లీషులో రాశారు.

పాఠకుల సౌలభ్యం కోసం ఆయన తన గ్రంథంలో మహాభారత కథను సంక్షిప్తంగా ఇస్తూ భగవత్గీత యొక్క యధాతథ ఆంగ్ల అనువాదాన్ని ఇచ్చారు. గ్రంథంలో తొలుత

మహాభారత కథ, గీతల ప్రదేశ, కాలనిర్ణయ చర్చ జరిపారు. తరువాత కృష్ణార్జున పాత్రల నేపథ్యం, స్వభావం, సంబంధం గురించి చర్చించారు. అర్జునుడిని యుద్ధానికి సన్నద్ధ పర్చడానికి కృష్ణుడు ఉపయోగించిన, ప్రయోగించిన వివిధ వాదనలను ఒక అధ్యాయంలో చర్చించారు. కృష్ణుడు ఉపయోగించిన 'బ్రహ్మ' 'యజ్ఞ' లాంటి పదాలకు (కొత్త) అర్థాలను విశదీకరించారు.

కాల నిర్ణయం

గ్రంథంలో ప్రాచీన భారత చరిత్రను స్థూలంగా అయిదు ఘట్టాలుగా విభజించాడు. అవి: 1) ఆర్యుల రాక 2) రుగ్వేద 'రచన' 3) భారతయుద్ధం 4) మహాభారత రచన 5) గీతా రచన

1. ఆర్యులరాక కాలాన్ని పలువురు, పండితుల, పరిశోధకుల, పరిశీలకుల భిన్నాభిప్రాయాల ఆధారంగా స్థూల నిర్ణయించాడు. ఆర్యులు దేశీయ ఆదిమ వాసులు కారు. దండెత్తి వచ్చినవారూ కారు. కేవలం వలసవచ్చిన వారు. అయితే ఈ వలస రావడం అనేది అనేక విడతలుగా జరిగింది. 'వీరు నల్లసముద్రం-కాస్పియన్ సముద్ర మధ్యనున్న గడ్డి మైదాన ప్రాంతాల నుండి ఆఫ్ఘనిస్తాన్ మీదుగా, హింద్ కుష్ పర్వత శ్రేణుల మధ్యగా భారత దేశానికి వచ్చి ఉంటారు. మొదటి విడత వలస క్రీస్తు పూర్వం 2 వేల సంవత్సరాలనాడు ఆరంభమయి వుండాలి. వారు ఇప్పటి పంజాబ్, సింధ్ ప్రాంతాల నుండి ఉత్తర భారతానికి విస్తరించారు. వందల సంవత్సరాల కాలంలో సంచారదశ నుండి వ్యవసాయం, పశుపాలన వృత్తికి మారి స్థిర నివాసులయ్యారు. భారత యుద్ధకాలం నాటికి పది పన్నెండు రాజ్యాలుగా ఏర్పడి రాచరిక వ్యవస్థకు చేరుకున్నారు. ఆ రాజ్యాలలో 'కురు' వంశ రాజ్యం ఒకటి. ఆ రాజ్య దాయాదుల మధ్య ఆస్తి పంపకం (రాజ్యవిభజన) తగవుకు దారితీసింది. దీని ఫలితమే కురుక్షేత్ర యుద్ధం. ఇరుగు పొరుగు రాజులు కొందరు అటూ ఇటూ చేరిపోయారు. వారిలో 'యదు' వంశరాజు కృష్ణుడు.

2) రుగ్వేద 'రచన' (Composition) సుమారుగా క్రీస్తు పూర్వం వేయి సంవత్సరాల నాడు జరిగి వుంటుందని ఆర్.సి. మజుందార్ అభిప్రాయం. ఆ తరువాత కాలంలో బహు ముఖ విజ్ఞాన సాహిత్య స్రవంతి సాగిపోతూ వచ్చిందని రచయిత వివరించాడు.

“ కృష్ణుడు మానవుడా? భగవంతుడా? చారిత్రక వ్యక్తా? కేవలం పురాణ కల్పనాపాత్రా...? రుగ్వేదంలో కృష్ణుడు ప్రసక్తి ఉంది. అతడు ఒక గణనాథుడు ఇంద్రుడితో యుద్ధం చేసి ఓడిపోతాడు. అతడిని నల్లని వాడుగా వర్ణించారు. తరువాతి కాలానికి చెందిన చాలా పురాణాల్లో కృష్ణుడి పాత్రలు ఉన్నాయి. భాగవత కృష్ణుడు అతని “లీల”లు ప్రసిద్ధమే. మహాభారతంలో కృష్ణునిది ముఖ్యపాత్ర. ”

3) భారత యుద్ధకాలాన్ని వివరిస్తూ కురుక్షేత్ర సంగ్రామం ఊహజనితం కాదనీ, అదొక చారిత్రక సత్యం అనడానికి ఆధారాలున్నాయని రచయిత చెబుతాడు. అశ్వలాయన శ్రౌతసూత్ర, సాంఖ్యాయన శ్రౌతసూత్ర గ్రంథాలలో ఈ యుద్ధ ప్రసక్తి ఉంది. అయితే మత్స్య, విష్ణు పురాణాల ఆధారంగా హిందూపండితులు యుద్ధకాలాన్ని క్రీస్తు పూర్వం 4వేల సంవత్సరాలుగా చెబుతున్నా మిగతా ఆధారాలు అందుకు అనుకూలంగా లేవు. కురుక్షేత్ర యుద్ధం క్రీ.పూ. పదవ శతాబ్దంలో జరిగిందని మాక్ డొవెల్ పండితుడు చెబుతుండగా క్రీ.పూ. 850 సంవత్సరంలో జరిగినట్లు కోశంబి నిర్ధారిస్తూ న్నారని గ్రంథంలో రచయిత వివరించాడు. కురుక్షేత్ర యుద్ధం మహాభారత కావ్యంలో వర్ణించిన మోతాదులో జరగడానికి అవకాశం లేదు ఎందుకంటే, సైనికుల రథాల సంఖ్య నిజంగా అంత వుండాలంటే ఆనాటి ఉత్తరభారత జనాభా 20 కోట్లకు మించి ఉండాలి. అది అసంభవం. అన్ని ఆయుధాలకూ, రథాలకూ అవసరమయ్యేంతగా 'ఇనుము' అప్పటికి లభ్యమయ్యే అవకాశం లేదంటారు కోశంబి.

4) చారిత్రక కురుక్షేత్ర యుద్ధ ఘటన అనంతర కాలంలో యుద్ధగాధ జానపద శ్రవ్యగాన కావ్యంగా జనబాహుళ్యంలోకి ప్రాకింది. చిలువలు పలువలతో పెరిగింది. అనేక ఇతర కథలను తనలో యిముద్దుకుంది. శతాబ్దాల తర్వాత ఒక మహత్తర, మనోహర, బృహత్కావ్యంగా (వ్యాసుడిచే) రచించబడింది. ఆ రచనా కాలాన్ని గురించి భిన్నాభిప్రాయాలున్నాయి. “రామాయణ భారతాల లాంటి అతి పురాతన చారిత్రక, కల్పనా (Mythological) సాహిత్యపు కాల నిర్ణయం దుస్సాధ్యమని రొమిల్లా థాపర్ చెబుతారు.

5) 'భగవద్గీత' మరింత కాలవ్యవధి తర్వాత రచింపబడిన ఖండకావ్యం. అది బుద్ధుడి

తరువాతి కాలానిదనీ, క్రీ.పూ. 5-2 శతాబ్దాల మధ్య కాలానిదనీ పలువురు పరిశోధకుల అభిప్రాయం. దీని రచయిత భారత రచయిత ఒకరు కారు. అయితే క్రమేపీ పలువురు కవి పండితుల రచనలు 'ప్రక్షిప్తాలు'గా చేరి భగవత్గీత యీనాటి దశకు చేరుకుంది. క్రీస్తు తర్వాత 620 సంవత్సరం నాటికి సంస్కృత మహాకవి బాణుడి కాలంలో ఈ భగవత్గీత మహాభారతంలోని భీష్మ (6వ) పర్వంలో చేర్చబడిందనీ నిశ్చితాభిప్రాయం

కృష్ణపాత్ర

కృష్ణుడు మానవుడా? భగవంతుడా? చారిత్రక వ్యక్తా? కేవలం పురాణ కల్పనాపాత్రా...? రుగ్వేదంలో కృష్ణుడు ప్రసక్తి ఉంది. అతడు ఒక గణనాథుడు ఇంద్రుడితో యుద్ధం చేసి ఓడిపోతాడు. అతడిని నల్లని వాడుగా వర్ణించారు. తరువాతి కాలానికి చెందిన చాలా పురాణాల్లో కృష్ణుడి పాత్రలు ఉన్నాయి. భాగవత కృష్ణుడు అతని “లీల”లు ప్రసిద్ధమే. మహాభారతంలో కృష్ణునిది ముఖ్యపాత్ర. ద్రౌపది స్వయవరం నుండి పాండవులు రాజ్యాధికారం పొందిన తరువాత నిర్వహించిన ఆశ్వమేధయాగం వరకూ అతడు ముఖ్య పాత్రధారి. భారతకృష్ణుడు మధుర నుండి బృందావనానికి, తరువాత ద్వారకకు తన రాజ్యకేంద్రాన్ని మార్చుకున్నట్లు చారిత్రక పురావస్తుఆధారాలున్నాయి. కాబట్టి కృష్ణుడు ఒక ప్రాంతానికి రాజు అని రచయిత చెబుతాడు. అయితే పై అన్నిరకాల “కృష్ణుల” నూ కలిపి ఒక అపూర్వమైన పాత్రను మహా భారతం రచయిత సృష్టించినట్లుందని, అతడికి దైవత్వం కూడ కథాబలం కోసం జతచేసి నట్లుందని చెబుతాడు.

కురుక్షేత్ర సంగ్రామం ద్వాపర, కలియుగాల సంధి సమయంలో జరిగిందనీ, అర్జునుడు ద్వాపరయుగ నైతిక విలువల నుండి

“ కనుక మహాభారత కృష్ణుడుగాని గీతాబోధన చేయడానికి కల్పించిన కృష్ణుడుగాని దైవత్వం ఆపాదించబడిన మానవుడే. చాలా అంశాల్లో అతడు అసాధారణ వ్యక్తి కావచ్చు. కాని లోటుపాట్లన్నీ వున్న మనిషే. అందుకనే కృష్ణుడు తన గీతాప్రవచన క్రమంలోనే కొన్నిచోట్ల తనను తాను మానవుడిగా, మరికొన్ని సందర్భాలలో దేవునిగా చెప్పుకుంటాడు ”

ఆలోచిస్తామండగా కృష్ణుడు కలియుగ ప్రతినిధిగా “కొత్త విలువల”ను ప్రతిపాదించాడని రచయిత వివరిస్తాడు.

పాండవుల్లో అర్జునుడు ఒక్కడే చరిత్ర పురుషుడనీ, మిగతా వారు కల్పిత పాత్రలని కూడా రచయిత చెబుతాడు. అయితే దీన్ని నిరూపించడానికి ఆయన చూపిన కారణాలు అంత బలంగా కన్పించవు.

మహాభారత కృష్ణుడు ఒక ప్రాంతపు రాజు. పాండవులకు బంధువు. వారి పక్షపాతి. కురుక్షేత్ర సంగ్రామంలో అతని యుద్ధతంత్రం వారి విజయానికి తోడ్పడింది. ఆ విధంగా తను మానవ మాత్రుడే. కాని భగవత్గీతా కావ్య రచయిత (వ్యాసుల్లో ఏ ఒకరో కావచ్చు) తత్వవేత్తగా మనుధర్మ సమకాలికుడు. తాను ప్రతిపాదించదలుచుకున్న తాత్వికతనూ, సామాజిక కట్టుబాట్లనూ, నీతి నియమాలనూ, విధి నిషేధాలనూ, దైవభక్తిని అనుల్లంఘనీయాలగా చేయడానికి కృష్ణుడికి దైవత్వం ఆపాదించి ఆయనతో చెప్పించినట్లు కనిపిస్తుంది. కురుక్షేత్ర మహాసంగ్రామ ప్రారంభంలో, యుద్ధభూమిలో మోహరించి ఉన్న ఇరు సైన్యాల మధ్య రథాన్ని నిలిపివుంచి అర్జునుడికి 18 అధ్యాయాల సుదీర్ఘ తత్వ బోధ చేసిన సన్నివేశం సామాన్యులకు అసంబద్ధంగా కన్పిస్తుంది. కనుకనే మహాభారత కథలో తొలుత భగవత్గీత లేదని తరువాతి కాలంలో ఒక నిర్దిష్ట లక్ష్యంతో గీతాకావ్య ఖండాన్ని దానిలో చొప్పించి ఉండవచ్చని చాలా మంది చెబుతున్న అభిప్రాయం నిజమే అనిపిస్తుంది. కర్తవ్య నిర్వహణలో, ధర్మాధర్మ విచక్షణలో, ద్వైదీ భావంతో నిర్వీర్యపడిన ఒక వ్యక్తికి దైర్యం, ఉత్సాహం కల్పించే ఒక తెలివైన, వివేకి అయిన ఆప్తమిత్రుడుగా భగవత్గీతలో కృష్ణుడు కనిపిస్తాడు. సాధారణ మానవుడి మాదిరిగానే ఆయన దాదాపు పది విభిన్న వాదనలు వినిపిస్తాడు అందులో తాత్వికత కంటే ‘తర్కం’.

బోధన కంటే ‘ప్రోత్సాహం’ వుంటుంది. స్థూలంగా ఆ వాదనలు ఇలా ఉంటాయి:

ఎ) అయిన వాళ్లను చంపడంలో ‘ధర్మవిరుద్ధం’ ఏమీ లేదు. వేదాలను పట్టుకుని వేశ్యాడటం బుద్ధిమాంధ్యం పని (అధ్యాయం 2. 42-44)
బి) భౌతిక దేహానికే గాని ఆత్మకు చావులేదు. దాన్ని నిప్పు, నీరు, గాలి, ఆయుధాలు ఏమీ బాధించవు (అ 2. 17-30)

సి) క్షత్రియ వర్ణ ధర్మాన్ని పాటించు. లేకపోతే పాపం (అ 3. 35)

డి) యుద్ధ భూమిలో వెన్నుచూపితే పిరికివాడని హేళన చేస్తారు సుమా! (అ. 2. 31-36)

ఇ) గెలిస్తే రాజ్యభోగం, చస్తే వీరస్వర్గం దక్కుతాయి గదా! (అ 2 37)

ఎఫ్) అయినా ప్రతిఫలాపేక్ష లేని కర్తవ్య నిర్వహణ - నిష్కామకర్మ - అన్నిటికన్నా గొప్పది (అ 2. 47-51)

జి) బ్రహ్మ లేక పరమాత్మను తెలుసుకున్నవాడు, ఏమి జరుగుతుందన్నది పట్టించుకోడు. అందుకు ధ్యానం మార్గం. ధ్యానం ద్వారా ‘యోగి’ కావచ్చు (అ 6. 10-47)

హెచ్) కర్త, కర్మ, క్రియ నేనే. నీవు నిమిత్త మాత్రుడివి. నా భక్తుడికి చావు లేదు. (అ. 9 35)

ఐ) నా మాట విను. అహంకారంతో వినకపోతే నీ వినాశనం తప్పదు (అ 18-58) (అ 3-32)

చివరికి కృష్ణుడు భూమి, ఆకాశాలను సర్వం ఆక్రమించే ‘విశ్వరూప ప్రదర్శనం’ చేసి తన ఆఖరి మాటగా ‘నేనే దైవాన్ని - దుష్ట శిక్షణకు శిష్ట రక్షణకు సంభవామి యుగేయుగే. (అ 4 - 7-8) పాండవుల్ని మినహా ఇక్కడ అందరినీ సంహరిస్తాను చూడు’ (అ. 11. 32) అంటాడు.

ఇందులో కొంత మతబోధన, తాత్వికత, కొంత లౌక్యం, కొంత దైర్యవచనం, కొంత వీరస్వర్గాన్ని గూర్చిన ప్రతిఫలాపేక్ష.

చివరకు బెదిరింపు (అ 18-58) అన్నీ కలగలిపి వున్నాయి.

వ్యాసుడు తాను ప్రజలకు చెప్పదలచుకున్న ‘తత్వాని’కి ‘ధర్మాని’కి విశ్వసనీయతను, సాధికారతను (Evedibility and authenticity) కల్పించడానికి కృష్ణుడి పాత్రను ఎంచుకున్నాడు. అతనికి దైవత్వాన్ని ఆపాదించాడు.

కృష్ణుడు ‘మానవ మాత్రుడే’ అనడానికి భారతకథలోనే అనేక ఆధారాలు దొరుకుతాయి.

కురుక్షేత్రంలోని “ధర్మక్షేత్రం”లో కౌరవ సంహారానికి కృష్ణుడు ఆనాటికి అనైతికంగా భావించబడే కొన్ని మార్గాలనూ అనుసరించాడు. కౌరవుల సైన్యాధిపతులుగా వచ్చిన వారిని వరుసగా చంపడానికి పాండవులకిచ్చిన సలహాలే వీటికి నిదర్శనాలు. భీష్ముడి ప్రతిజ్ఞను అవకాశంగా తీసుకొని అర్జునుడికి ‘శిఖండి’ని రక్షణగా నిలబెట్టడం, నిరా యుధుడిగా వున్న సమయంలో కర్ణుడిపై ఆయుధం ప్రయోగింపజేయడం, జయద్రథుడిని చంపడానికి సూర్యాస్తమయ భ్రమను కల్పించడం, ద్రోణుడితో తలపడటానికి ధర్మరాజుతో

‘అశ్వద్ధామ హతః (కుంజర)’ అనిపించడం, దుర్యోధనుణ్ణి వధించడానికి, అతడి తొడపై కొట్టమని భీముడికి సైగ చేయటం ఇవన్నీ కృష్ణుడిచ్చిన సలహాలు. యుద్ధానికి అనాదూ, నేడూ కూడా కొన్ని నియమాలున్నాయి. (వాటిని నాడు కృష్ణుడు పాటించలేదు. నేడు జార్జిబుష్ పాటించడం లేదు!)

కనుక మహాభారత కృష్ణుడుగాని గీతాబోధన చేయడానికి కల్పించిన కృష్ణుడుగాని దైవత్వం ఆపాదించబడిన మానవుడే. చాలా అంశాల్లో అతడు అసాధారణ వ్యక్తి కావచ్చు. కాని లోటుపాట్లన్నీ వున్న మనిషే. అందుకనే కృష్ణుడు తన గీతాప్రవచన క్రమంలోనే కొన్నిచోట్ల తనను తాను మానవుడిగా, మరికొన్ని సందర్భాలలో దేవునిగా చెప్పుకుంటాడు

కృష్ణుడి శేష జీవిత కథ - యాదవ వంశక్షయం, అందులోనే పుత్రుడు ప్రద్యుమ్నుడి చావు - తుదకు తన సాధారణ, దయనీయ మరణం - ఇవన్నీ అతడు మానవమాత్రుడే అనడానికి ప్రబల సాక్ష్యాలు.

తాత్త్వికత

భగవత్గీతలో కృష్ణుడు ఒకవైపు తానే వేదం, తానే వేదాంతం అంటూనే వేదాలను వాటిలో ఉన్న భౌతికతను తిరస్కరిం

చాడు. గీత రెండవ అధ్యాయం పద్యాలు 42-46, 53 లో ఇది స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. వేదాలలో 'పుష్పితవాచం' (అందమైన భాష) ఉంది. వాటితో ప్రభావితం అయ్యేది "అవిపశ్చితా" (బుద్ధిమాంద్యం) మాత్రమే అంటాడు. అయితే గీతాకారుడు మాత్రం కర్మలను నిష్కామంగా, వర్ణాశ్రమ ధర్మాల కనుగుణంగా ఆచరిస్తూ తనను ఏకాగ్రతతో భక్తితో పూజించి తరించవచ్చని బోధించడం మించి, ఏ ఒక్క విశిష్ట తాత్త్విక సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదించలేదని రచయిత వివరిస్తాడు.

అందుకే "గీత అద్భుతమైన సంస్కృత భాషతో, అనంతమైన వైరుధ్యాలతో కూడి ఉండి పారకుడికి పర్యవసానాలను పక్కనబెట్టి ఏ పనైనా చేసుకునే సౌలభ్యాన్ని ఇస్తుంది" అని డి.డి కొసాంబి చెబుతాడు.

గీతలో 'బ్రహ్మ' 'యజ్ఞం' పదాలు పలుమార్లు ప్రస్తావనకు వస్తాయి. ఇవి వేటికి ప్రతీకలుగా వాడబడ్డాయి అన్న విషయమై సుదీర్ఘ చర్చ చేశారు. బ్రహ్మ అన్న పదాన్ని గీతలో కనీసం నాలుగు విభిన్నమైన అర్థాల్లో వాడారంటారు. ప్రకృతి పరంగా, వేద పరంగా, సృష్టి కారకుడుగా, ఉపనిషత్తు 'బ్రహ్మ'గా. గణం అంటే "కమ్యూన్"కి ప్రతీక అని ఎస్.ఎ. డాంగే తన "ఆదిమ సమాజం నుండి బానిస వ్యవస్థ వరకు భారతదేశం" అన్న గ్రంథంలో సూచించాడు. ఈ గ్రంథ రచయిత కూడా ఎక్కువగా ఈ సూచనతోనే ఏకీభవిస్తున్నారు. ఉపనిషత్లో బ్రహ్మ అంటే "నశతి, నశతి" (ఏదీ కానిది) అని చెప్పబడింది. అంటే అనిర్వచనీయమూ, నామరూపరహితమూ అయిన నిర్గుణ సచ్చిదానంద స్వరూపం అని చెప్పబడింది. ఆది శంకరుడు తన ప్రస్తావనత్రయంలో ఒకటైన "బ్రహ్మసూత్రా" లలో (3-2-17) బ్రహ్మను 'నిశ్చబ్దం'గా (శూన్యంగా) చెప్పబడిందన్నారు. 14వ శాతాబ్దపు ప్రఖ్యాత వేద భాష్యకారుడైన శాయన "బ్రహ్మ"ను ఏడు విభిన్న అర్థాల్లో వాడినట్లు ఉదహరిస్తారు. అయితే అవన్నీ భౌతికాంశాలే కావడం గమనార్హం.

అలాగే 'యజ్ఞ' అనే పదం కూడా ఒక పద్యంలో ఒకే అర్థం వచ్చేటట్లు వాడబడిందన్నారు. దానికి 'ఉమ్మడి శ్రమతో చేసిన ఉత్పత్తి (కలెక్టర్ మోడ్ ఆఫ్ ప్రొడక్షన్)' అనే అర్థాన్ని ధృవీకరించారు. (it denotes a longing for good old days, of classes, exploitationles society where people worked together,

“ భారత యుద్ధం నాటికి సామాజిక వ్యవస్థ పరిణామ క్రమంలో ఒక కొత్త దశ వచ్చింది. అది రాచరిక వ్యవస్థ. కృష్ణుడు ఒక రాజు. వర్ణ, జాతి విభజన స్థిరపడింది. దీనిని సమర్థిస్తుంది గీత. అది ఆ సమాజ సూత్రాలను స్థిరీకరణ (codify) చేసింది. ఆస్థిపర, అగ్రవర్ణాల సిద్ధాంతాలను ప్రతిష్ఠించింది. వారిని పూజించమని నిర్దేశించింది ”

drank and sang together)(పే. 86). ఈ అన్వయాలను సమర్థించుకునేందుకు ఒక పూర్తి అధ్యాయాన్ని కేటాయించారు. ఈ తర్కం అంతా పరిశీలించిన తర్వాత కూడా దాన్ని వెంటనే ఆమోదించడానికి చాలా కష్టపడవలసిందే.

తర్వాత "ధర్మ- ఆధర్మ" అనే పదాల చర్చ వుంది. ధర్మం అంటే మారిన కాలానికి, సామాజిక వ్యవస్థకి అనుకూలమైన విలువలు (value system) అనీ, అధర్మం అంటే కాలం చెల్లిన విలువల సమాహారం అనీ రచయిత వ్యాఖ్యానిస్తాడు. దీనికి మార్గిష్ట ప్రామాణిక గ్రంథాల నుండి విస్తృత సహాయం తీసుకుంటాడు. మానవుడి భౌతిక ఉనికి అతడి చైతన్యాన్ని నిర్ణయిస్తుంది. అంతే కానీ చైతన్యమే ఉనికిని నిర్ణయించజాలదు అన్న సూత్రీకరణను దీనికి ఆధారంగా చూపిస్తాడు.

కృష్ణుడు, అర్జునుడిని అద్భుతపరిచి, తన మాటలు భగవత్ ఉవాచలు సుమా అని ఒప్పించడానికి విశ్వరూప ప్రదర్శన చేసిన ఘట్టం గీత 11వ అధ్యాయంలో ఉంది. అయితే ఇది కేవలం కృష్ణుడి 'ఆగ్రహ ప్రదర్శన'గా చూడాలంటాడు రచయిత.

గీతాకావ్యం మొత్తం మీద అనేక సందర్భాల్లో ప్రతిఫలాపేక్షలేని కర్తవ్య నిర్వహణ గురించి చెప్పబడింది (గీత 3అ. 35వ). అది ప్రధానంగా శూద్రుల (బానిసల)కోసమేనని, వారు ప్రతిఘటన లేకుండా వర్ణాశ్రమ ధర్మాలు పాటిస్తూ, అగ్రవర్ణాల వారికి చేయవలసిన సేవల చేసేట్లు చేయడమే దీని ఉద్దేశ్యమని రచయిత అభిప్రాయం.

ముగింపు

భగవద్గీత ఒక విశిష్టకావ్యం. దీనిలో మతం (ధియాలజీ) ఉంది. తాత్త్వికత (ఫిలాసఫీ) వుంది. నీతిసూత్రాలు (ఎథిక్స్) వున్నాయి. జీవనశైలికి సంబంధించిన శౌచం, ఆహారం, యోగ, ధ్యానం మొదలైన వాటి నిర్దేశం ఉంది. "గతంలో వచ్చిన అన్ని తాత్త్విక

దోరణులను వక్రీకరించి, కలబోసి ఒక ఉమ్మడి సిద్ధాంత కదంబం తయారు చేశాడు కృష్ణుడు. దానిసారం తనను పరమదైవంగా విశ్వసించ "దమే" అంటారు కోసాంబి.

భారత యుద్ధం నాటికి సామాజిక వ్యవస్థ పరిణామ క్రమంలో ఒక కొత్త దశ వచ్చింది. అది రాచరిక వ్యవస్థ. కృష్ణుడు ఒక రాజు. వర్ణ, జాతి విభజన స్థిరపడింది. దీనిని సమర్థిస్తుంది గీత. అది ఆ సమాజ సూత్రాలను స్థిరీకరణ (codify) చేసింది. ఆస్థిపర, అగ్రవర్ణాల సిద్ధాంతాలను ప్రతిష్ఠించింది. వారిని పూజించమని నిర్దేశించింది (గీత 17 అధ్యాయం 14వ పద్యం). సుదీర్ఘ గీతా కావ్యంలో అనేక సూత్రీకరణలు, వాదనలు, సలహాలు బెదిరింపులు కూడా ఉన్నాయి. పరిణామ క్రమంలో గతించిన ఆదిమ సమాజం కంటే ఇది అభివృద్ధికరమైన ముందడుగు కనుకనే ఈ కావ్యం ఇంతకాలం నిలిచిందని రచయిత వివరించారు. సూక్ష్మంగా పరిశీలిస్తే వీటిలో కొన్ని పరస్పర విరుద్ధమైన అంశాలు కనిపిస్తాయి. వీటిని కూడా వివరిస్తూ ఒక అధ్యాయం కేటాయిస్తే విమర్శనాశీలురైన పాఠకులకు మరింత ఉపయోగపడేది.

గీత మొత్తంగా చూస్తే దానిది ఘనీభవించిన భావవాద తాత్త్విక దోరణి అన్న విషయం నిస్సందేహంగా తేలు తుంది. దీనిని భౌతిక వాద దృక్పథంతో పరిశీలన చేయడం పరిశోధనా పక్రియ. అయితే దానిలో భౌతికవాద ఛాయలను, భావాలను వెదక బూనడం సాహసమే కావచ్చు. అనేక వాఖ్యానాలకు గురైన గీతను ఒక కొత్త కోణం నుండి పరిశీలించే ప్రయత్నం ఈ గ్రంథంలో జరిగింది. దీనికోసం రచయిత గత వాంగ్మయాన్ని విస్తృతంగా, లోతుగా అధ్యయనం చేశాడు. ఆమోదించినా, విభేధించినా ఈ చర్చవల్ల జ్ఞాన పరిధి పెరుగుతుంది. గ్రంథం తెలుగు అనువాదం వస్తే మరింత మంచి పాఠకులకు ఉపయుక్తంగా ఉండవచ్చు.

మారుతున్న వెనిజులా కార్మికవర్గం

జోనా జిండిన్

వెనిజులా కార్మికవర్గంలో మొత్తంగా ఒక పెద్ద చర్చ నడుస్తోంది. దేశంలోని ఫ్యాక్టరీల మీద, సంఘాలమీద కార్మికుల ఆధిపత్యం ఎలా ఉండాలి అన్న ప్రశ్నచుట్టూ ఇది నడుస్తోంది. అవినీతితోనూ, వర్గ సామరస్య విధానాలతోనూ భ్రష్టుపట్టిపోయిన పాత కార్మికోద్యమాన్ని తిరిగి వర్గచైతన్యయుతమైన మార్గంలోకి ఎలాతేవాలి అన్న ప్రజాస్వామిక చైతన్యమే ఈ చర్చలకు మూలం.

1998లో వెనిజులాకు అధ్యక్షుడైన ఛావెజ్ సామాజికంగా, రాజకీయంగా ప్రజానుకూల మార్పులు తీసుకురావడం ప్రారంభించాడు. విప్లవనేత 'సైమన్ బొలివర్' పేరిట ఛావెజ్ చేపట్టిన 'బొలివేరియన్ విప్లవం' అప్రతిహతంగా ముందుకు సాగుతోంది. అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదు ఉద్బోధించి, ప్రపంచమంతటా అమలుజరపజూస్తున్న నయా-ఉదారవాద నమూనాను ఛావెజ్ తిరస్కరించాడు. అతని ధిక్కారవాణి ప్రపంచం నలుదిశలా వినిపిస్తోంది. నయా-ఉదారవాద నమూనాను తిరస్కరిస్తూ తను చెప్పిన మాటలను ఆయన ఆచరించి చూపిస్తున్నాడు. సాయుధ తిరుగుబాటు ద్వారా ఛావెజ్ను పదవినుండి తొలగించడానికి సామ్రాజ్యవాదులు జరిపిన ప్రయత్నాలు, ఆయిల్ వ్యాపారస్తుల సమ్మె ఫలించలేదు. రిఫరెండంలో, ఆ తర్వాత జరిగిన స్థానిక సంస్థల ఎన్నికల్లో అనుకూల ఫలితాలు సాధించిన ఛావెజ్ "మాటలకే పరిమితం కాలేదు. చేతల్లో చూపిస్తున్నాడు" అని 'ఎకనమిస్టు' పత్రిక అభివర్ణించింది. సామాజిక సంక్షేమానికి పెద్దపీట వేస్తూ వెనిజులాలో ఒక ప్రత్యామ్నాయ అభివృద్ధి నమూనాను పెంపొందించేందుకు కృషి జరుగుతుంది. ఛావెజ్ ప్రారంభించిన ఈ సామాజిక విప్లవం దేశంలోని కార్మిక వర్గం

ఈ ఏడాది మే నెలలో వెనిజులా జాతీయ కార్మిక సంఘం (నేషనల్ యూనియన్ ఆఫ్ వెనిజులా వర్కర్స్-యుఎన్టి) బేదాభిప్రాయాలతో పైనుండి కింది వరకు రెండు గ్రూపులుగా చీలిపోయింది. వెనిజులా సామాజిక విప్లవంలో కార్మికవర్గం పాత్ర ఎలా ఉండాలన్న చర్చ, రెండేళ్ల క్రితం ఏర్పడిన ఈ కార్మిక సంఘంలో అభిప్రాయభేదాలకు కారణం కావడం విశేషం.

ఆలోచనల్లో కూడా మార్పు తెస్తోంది. కార్మిక సంఘాల్లో ప్రజాతంత్ర యుత చర్చకు కారణమవుతోంది. దేశంలోని మెజారిటీ కార్మికులు బొలివారియన్ విప్లవానికి మద్దతుగా ఉన్నప్పటికీ చాలా కాలంనుండి పాతుకుపోయి ఉన్న ట్రేడ్ యూనియన్లు విప్లవాన్ని వ్యతిరేకించాయి. కాని మార్పులు ముందుకుపోతున్న కొద్దీ యూనియన్లలో చీలికలు, వివేధాలు, చర్చలు ముమ్మరమైనాయి. వెనిజులా కార్మికవర్గం ప్రస్తుతం అటువంటి ఒక సంక్షిప్తమైన దశలో ఉంది.

ఛావెజ్ నాయకత్వాన 1998 నుండి మొదలైన సామాజిక, ఆర్థిక మార్పులు ఇంకా సమగ్రత సంతరించుకోలేదు. చేయాల్సింది చాలా మిగిలే ఉంది. కౌలుదార్లకు సరైన సంఘ నిర్మాణం లేకపోవడంతో భూసంస్కరణలు నత్తనడక నడుస్తున్నాయి. అసంఘటిత రంగ కార్మికులకు ఒక నిర్మాణం లేకపోవడం వల్ల ఈ వర్గం ఇంకా దారిద్ర్యంతో సతమతమవుతోంది. 'యాజమాన్యంలో కార్మిక భాగస్వామ్యం' అనే ప్రయత్నం అనేక ఆటపోట్లకు గురవుతోంది. కాబట్టి వెనిజులా గురించి స్పష్టమైన, వాస్తవికమైన అంచనాకి రావాలంటే నేడు ఆ దేశంలో నెలకొంటున్న విప్లవాత్మక మార్పులకు అనుకూల, వ్యతిరేక

శక్తుల బలాబలాలు సరిగా గుర్తించాలి. అనేక అడ్డంకుల మధ్య వెనిజులా విప్లవం ఎలా ముందడుగు వేస్తోందో గమనించాలి. అందులో భాగంగానే వెనిజులా కార్మికవర్గం తీరుతెన్నులని అర్థం చేసుకోడానికి ప్రయత్నించాలి.

ప్రధాన కార్మిక సంఘంలో చీలిక

1998లో ఛావెజ్ అధికారంలోకి వచ్చింది మొదలు దేశంలో ప్రధాన కార్మికసంఘమైన 'కాన్ఫెడరేషన్ ఆఫ్ వెనిజులా వర్కర్స్' (సిటివి) ఛావెజ్ ప్రభుత్వాన్ని నిత్యం ఆడిపోసుకుంటూ ఉండేది. దీనికి ప్రతిగా ఛావెజ్ కూడా ఘాటైన ప్రతి విమర్శలు చేసేవాడు. ఈ వాద ప్రతివాదాలను ఛావెజ్ కూ, కార్మికవర్గానికి మధ్య ఘర్షణగా చిత్రీకరించడానికి ఒక మీడియాలో సెక్షన్ ప్రయత్నం చేసింది. ప్రజలను పక్కదారి పట్టించడమే పరమార్థం. కాని, పాత సంగతులు పక్కనబెట్టినా, కనీసం 70వ దశకం తరువాత నుండి సిటివి ఏనాడు ఆ దేశంలోని మెజారిటీ కార్మికవర్గానికి ప్రతినిధిగా లేదు.

1958 వరకు వెనిజులా నియంత పెరెజ్ జిమెంజ్ పరిపాలనలో ఉంది. తరువాత నలభై ఏళ్లపాటు - 1998లో ఛావెజ్ అధికారాన్ని చేపట్టేవరకు - ఆ దేశాన్ని రెండే సాంప్రదాయ రాజకీయ పార్టీలు పరిపాలించాయి. రాజ్యాంగ సంస్థలన్నింటిపైనా ఈ రెండు పార్టీల ఆధిపత్యమే కొనసాగింది.

వ్యాస రచయిత వెనిజులాలో స్థిరపడిన కెనడా జర్నలిస్టు.
వెనిజులా ఎనాలిసిస్ డాట్ కామ్ కు రచనలు చేస్తుంటారు.

ఈ రెండు పార్టీలు చమురు సమృద్ధమైన ఈ దేశంలోని సంపదనంతా కొద్దిమంది ధనిక వర్గానికి కట్టబెట్టాయి. మిగిలిన జనాభాకి మాత్రం 'చమురు సంపదనుండి వచ్చే ఫలాలు భవిష్యత్తులో అనుభవిస్తాం' అనే నినాదాన్ని మిగిల్చాయి.

కాన్సెడరేషన్ ఆఫ్ వెనిజులా వర్కర్స్ (సిటివి) పెరెజ్ నియంతృత్వానికి వ్యతిరేకంగా కార్మికవర్గాన్ని కూడగట్టి శక్తివంతమైన పోరాటాలు చేసింది. కాని ఆ తర్వాత అధికారంలోకి వచ్చిన 'పార్టీల ప్రయోజనాల' కోసం పోరాట వారసత్వాన్ని వదిలిపెట్టింది. ఆ క్రమంలోనే అది అమెరికా పరోక్ష సాయంతో సాగిన కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక కార్యకలాపాల్లో పాలుపంచుకుంది. ఇందుకుగాను 'అమెరికన్ ఇన్స్టిట్యూట్ ఫర్ ఫ్రీ లేబర్ డెవలప్ మెంట్' నుండి దానికి గణనీయంగా నిధులు వచ్చాయి. 1980ల నుండి ప్రభుత్వాలు నయా ఉదారవాద విధానాలను తలకెత్తుకోవడంతో కార్మికుల ప్రయోజనాలకు తీరని నష్టం వాటిల్లింది. అదేకాలంలో 'యాజమాన్యంలో కార్మిక భాగస్వామ్యం' అన్న నినాదాన్ని పాలకపార్టీ ముందుకు తెచ్చింది. సిటివి ఇందులో భాగస్వామి అయింది. ఫ్యాక్టరీలలో ప్రభుత్వ, వాణిజ్య వర్గాల ప్రతినిధులతోబాటు కార్మిక ప్రతినిధులు కూడా ఉన్న త్రైపాక్షిక కమిటీలు, కమిషన్లు ఏర్పడ్డాయి. వీటిని అడ్డుపెట్టుకొని 1990ల నాటికి దేశాధ్యక్షుడు రాఫెల్ కాల్డెరా ప్రపంచబ్యాంక్ ఆదేశిత సంస్కరణలను, ప్రైవేటీకరణను నల్లేరు మీద బండిలా నడిపించాడు. కార్మికుల కడగండ్లు తీవ్రమయ్యాయి. దాంతో సిటివి ప్రతిష్ట మనకబారింది. కార్మికుల విశ్వాసం కోల్పోయింది. అసలు ఇదంతా సిటివి నాయకత్వం సర్కారు ముందుకు తెచ్చిన 'యాజమాన్యంలో కార్మిక భాగస్వామ్యం'లో తలదూర్చడం వల్లనే దాపురించిందని కార్మికులు గట్టిగా నమ్మారు. దాంతో కార్మికుల నిరసనవాణి బలం చేకూర్చుకుంది. కార్మికవర్గానికి నాయకత్వంగా చలామణి అవుతున్న పెద్దమనుషుల అవినీతి భాగోతంతో కార్మికులు విసుగెత్తిపోయారు. మరోవైపు అదే సమయంలో సామాజిక సంక్షేమానికి అగ్రతాంబూలం ఇస్తామని ప్రకటించిన ఛావెజ్ చేపట్టిన సంస్కరణలకు మెజారిటీ కార్మికులు మద్దతు పలికారు. కారణం దాదాపు 80 శాతం కార్మిక కుటుంబాలు ప్రభుత్వం అధికారికంగా నిర్ణయించిన దారిద్ర్యరేఖకు దిగువనే

“ సామాజిక సంక్షేమానికి అగ్రతాంబూలం ఇస్తామని ప్రకటించిన ఛావెజ్ చేపట్టిన సంస్కరణలకు మెజారిటీ కార్మికులు మద్దతు పలికారు. కారణం దాదాపు 80 శాతం కార్మిక కుటుంబాలు ప్రభుత్వం అధికారికంగా నిర్ణయించిన దారిద్ర్యరేఖకు దిగువనే నివసిస్తున్నాయి. ఫలితంగా కార్మికవర్గ సంస్కరణలు కూడా రంగంమీదకి వచ్చాయి. ”

నివసిస్తున్నాయి. ఫలితంగా కార్మికవర్గ సంస్కరణలు కూడా రంగంమీదకి వచ్చాయి.

కార్మికులు ఛావెజ్ వైపు మొగ్గినప్పటికీ సిటివి ఆయనకు వ్యతిరేకంగా పనిచేయడంతో కార్మికోద్యమంలో చీలిక ఏర్పడింది. కాన్సెడరేషన్ ఆఫ్ వెనిజులా వర్కర్స్ (సిటివి) రెండుగా చీలిపోయింది. సిటివి అనుబంధాన్ని రద్దు చేసుకున్న సంఘాలన్నీ కలిసి వెనిజులా కార్మిక జాతీయ సంఘం (యుఎన్ టి) ఏర్పాటు చేసుకున్నాయి. తాత్కాలిక నాయకత్వాన్ని ఎన్నుకున్నాయి. దేశంలో అంకురిస్తున్న కొత్త తరహా 'యూనియనిజా'నికి యుఎన్ టి వాణిగామారింది. నిజానికి యుఎన్ టి ఇంకా పిండస్థ దశలోనే ఉంది. ఈ ఏడాది ఎన్నికలు జరగాల్సి ఉంది. కార్మికసంఘానికి కీలక అవసరమైన 'అంతర్గత నిర్మాణం' కొరవడినందున అనేక ఇబ్బందులకు గురవుతూ ఉంది. అయినప్పటికీ గత ఆరేళ్లుగా వెనిజులా సామాజిక, ఆర్థిక రంగాల్లో చోటు చేసుకుంటున్న క్రియాశీలక మార్పులకు అది ఆహ్వానం పలుకుతోంది. మార్పుల్లో భాగస్వామిలు కావాలని కార్మికులను ప్రేరేపిస్తోంది. యుఎన్ టి ఛావెజ్ ప్రభుత్వంతో సమన్వయంతో పనిచేస్తుండటంతో అనతికాలంలోనే ఈ సంఘం ప్రత్యామ్నాయ జాతీయ కార్మికసంఘంగా బలపడింది.

దేశంలోని ఇప్పుడున్న రెండు కార్మికసంఘాలలో ఏ సంఘం మొత్తం కార్మికవర్గానికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తుందో ఇప్పటికప్పుడే తేల్చిచెప్పలేకపోయినా కొత్తగా ఏర్పడిన యుఎన్ టి మాత్రం రెండేళ్ల స్వల్పకాలంలోనే తన నభ్యత్వాన్ని ఆశ్చర్యకరమైన రీతిలో పెంచుకుంది. కార్మికమంత్రిత్వశాఖ గణాంకాల ప్రకారం 2003-04 సంవత్సరంలో యజమానులకు-కార్మికసంఘాలకు మధ్య

జరిగిన ద్వైపాక్షిక ఒప్పందాల్లో 76.5 శాతం యుఎన్ టి అనుబంధ సంఘాలతో కుదుర్చుకున్నవే. ప్రభుత్వరంగంలో బలమైన పట్టు కలిగివుండటం, అధికారం మొగ్గు ఈ సంఘం వైపు ఉండటం వల్ల యుఎన్ టి అత్యధిక ఒప్పందాలమీద సంతకాలు చేసి ఉండవచ్చు. అయితే ప్రైవేటురంగంలోనూ యుఎన్ టి ఆధిక్యత కొనసాగడం గమనార్హం. ఛావెజ్ వ్యతిరేక సిటివి అనుబంధ సంఘాలు 45.2 శాతం ఒప్పందాల మీద సంతకాలు చేస్తే ఛావెజ్ కు అనుకూలమైన యుఎన్ టి అనుబంధ సంఘాలు 50.3 శాతం ఒప్పందాల మీద సంతకాలు చేశాయి.

కొత్త ప్రభుత్వం, కొత్త అవకాశాలు, కొత్త భూమిక, కొత్త కార్మికసంఘాలు ఉనికిలోకి వచ్చినా రాత్రికిరాత్రే సమాజంలో మార్పు సాధించడం సాధ్యంకాదు గదా. వెనిజులాలో నాలుగు దశాబ్దాలపాటు (1958-98) సాగిన పరిపాలన, సంఘటిత కార్మికరంగ వ్యవస్థలలో సమూలమైన మార్పులు సాధించాలంటే వైవిధ్యంతో కూడిన ఆర్థిక-రాజకీయ-సామాజిక ఎత్తుగడలు అనేకం అవసరం. ఈ క్రమంలో 'ప్రజాస్వామీకరణ' తొలి అడుగు మాత్రమే. ఈ ప్రజాస్వామీకరణ వెనిజులాలో ఎలా జరుగుతుందో తెలుసుకోదానికి కింది ఉదాహరణ మనకు తోడ్పడుతుంది.

'కోకోకోలా' ఉదాహరణ

వెనిజులాలో కార్మికసంఘాలు ఒక పరిశ్రమ మొత్తానికి బదులుగా చారిత్రకంగా ఫ్యాక్టరీ స్థాయిలలోనే నిర్మించబడ్డాయి. ఒకే ఫ్యాక్టరీలోని వివిధ ఫ్లాంట్లలో కూడా వివిధ సంఘాలు ఏర్పడ్డాయి. ఇందులో భాగంగానే కోకోకోలా-ఫెమ్మాకి చెందిన ఎనిమిది బాట్లింగ్ యూనిట్లలోనూ రకరకాల సంఘాలున్నాయి. ఒక్కోచోట రెండు సంఘాలు కూడా ఏర్పడ్డాయి. 'వలెనికా బాట్లింగ్ యూనిట్'లో సిటివి

“యజమాన్యాలు కక్షగట్టి ‘లే ఆఫ్’లు ప్రకటించే అవకాశం లేకుండా ప్రభుత్వం చేసినందున కార్మికులు తమ ఓటుహక్కును ప్రజాస్వామ్యయుతంగా వినియోగించుకున్నారు. ఇప్పుడు మాకందరికీ ఊపిరి పీల్చుకునే అవకాశం చిక్కింది. పోరాటానికి అవసరమైన సాధన సంపత్తి ఒనగూడింది. యాజమాన్యంతో చర్చల సందర్భంగా చెప్పుకోదగ్గ ఫలితాలు రాబట్టగలమనే విశ్వాసం ఏర్పడింది”

అనుబంధ సంఘ నాయకత్వ నిష్క్రియాపరత్వానికి, యాజమాన్య అనుకూల ధోరణికి రోసిపోయిన కొందరు క్రియాశీల కార్యకర్తలు సమాంతర సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. సెక్రటరీ జనరల్ జోసె కార్డెనల్ నాయకత్వంలోని ఈ సంఘం బలం పుంజుకుని గుర్తింపు ఎన్నికల్లో సిటివి అనుబంధ సంఘాన్ని ఓడించింది.

కోకోకోలా ఫెమ్మా యూనిట్ నుండి వచ్చే కోలా, బీరు, నీరుతో సహా రకరకాల ఉత్పత్తులు లాటిన్ అమెరికా దేశాల్లోని మార్కెట్లకు వెళుతుంటాయి. ఈ యూనిట్ ఆదాయంలో 66.7 శాతం మెక్సికో నుండి, 6.5 శాతం కొలంబియా నుండి, 7.1 శాతం వెనిజులా నుండి లభిస్తుంది. కొలంబియాలో గడించే ఆదాయంతో ఈ కంపెనీ పారామిలటరీ దళాలతో కుమ్మక్కై కార్మికసంఘాల క్రియాశీల కార్యకర్తలను, నాయకులను కిడ్నాప్ చేయించి, చిత్రవధలకు గురిచేసి, కడతేర్చింది. వెలెనికా యూనిట్లో కూడా గతంలో కార్మికవ్యతిరేక విధానాలు యధేచ్ఛగా అమలయ్యేవి.

“కోకోకోలా ఫెమ్మా యూనిట్లో కార్మికులు ఏనాడూ గౌరవప్రదమైన జీతం పొందలేదు” అని కొత్తసంఘం సాంస్కృతిక కార్యదర్శి ఫ్రెడ్డీ కాంట్రెరాస్ పేర్కొన్నాడు. “పాతసంఘం ఏనాడూ కార్మికుల హక్కులకోసం నోరుతెరిచి మాట్లాడిన పాపాన పోలేదు. పొరపాటున ఎవరన్నా నోరుతెరిచి హక్కుల గురించి మాట్లాడినా, పాత సంఘ నాయకత్వాన్ని విమర్శించినా మర్నాడే అతని ఉద్యోగం ఊడిపోయి వీధుల్లో పడేవాడు. పాతసంఘం నాయకత్వం యూనియన్ ని కార్పొరేట్ సంస్కృతితో నడిపేది. వాళ్ళు యాజమాన్యంతో దోస్తీ కట్టేశారు. కంపెనీకి వాళ్ళు అమ్ముడుపోయారు” అని తీవ్రస్వరంతో విమర్శించాడు. “కంపెనీ సంగతి వాదిలేయండి

యూనియన్ నాయకత్వానికి వ్యతిరేకంగా మాట్లాడినా ఆ మర్నాడే అతని ఉద్యోగం ఊడిపోయేది. యాజమాన్యంతో ఆ పని యూనియన్ నాయకత్వమే చేయించేది. ఈ నాయకులకి ఫ్యాక్టరీలోనే ఒక ఆఫీసురూం కేటాయించి, వాళ్ళకు జీతాలిచ్చి తమ జేబీల్లో కట్టిపడేసుకుంది. కార్మికులతో ప్రత్యక్ష సంబంధం కోల్పోయారు ఆ నాయకులంతా” అని ఫ్రెడ్డీ కార్మికుల కడగండ్లను కళ్ళకు కగట్టినట్లు వివరించాడు.

ఐతే 2004 మే రిఫరెండంలో కొత్త కార్మికసంఘం ప్రతినిధిత్వ హోదా పొందాక చిన్నవే అయినా చెప్పుకోదగ్గ విజయాలు సాధించింది. అవి అక్కడ పనిచేసే కార్మికుల మాటల్లోనే వినండి-

“ఇంతకుముందు కంపెనీ మాకు భోజనం టిక్కెట్లు (ఫుడ్ కూపన్స్) ఇస్తానని వాగ్దానం చేసింది కానీ, ఏనాడూ వాటి మొహం మేం చూడలేదు. కొత్తసంఘం వచ్చాక వాటిని మేం సాధించుకున్నాం.” బాట్లింగ్ అసెంబ్లింగ్ యూనిట్లో పనిచేసే జూలియో లెవీస్ మాట్లాడుతూ, “కొత్తసంఘం పారదర్శకతతో పనిచేస్తోంది. సంఘ నాయకత్వంతో తేడాపాడా వస్తే వాటిని నిర్భయంగా చర్చకు పెట్టే అవకాశం మాకుంది. గతంలోలాగా ‘ప్రాసిక్యూషన్’ ఎదుర్కోవాల్సి వస్తుందనే భయంలేదు” అని వివరించాడు. ఫ్యాక్టరీల యజమానులతో అతి స్నేహానికి పోయి, నాయకత్వంలో అవినీతి పెరిగిపోయిన చోటల్లా యూనియన్ ను వారి కబంధ హస్తాల్లోంచి తప్పించడానికి కార్మికులు చేస్తన్న పెనుగులాటకు, ఆందోళనకు, పోరాటానికి “కోకోకోలా ఫెమ్మా ఫ్యాక్టరీ” ఉదంతం ఒక ఉదాహరణ.

నిజానికి వెనిజులాలో, 2000వ సంవత్సరంలో ఫోర్డ్ కంపెనీకి చెందిన ఫ్యాక్టరీలో ఈ తిరుగుబాటు మొదలైంది. ఏ

యూనియన్ కావాలో కార్మికులు రిఫరెండం ద్వారా తేల్చుకున్నారు. కొత్త యూనియన్ సునాయాసంగా విజయం సాధించింది. స్థానిక స్థాయిలో కార్మికసంఘాలను ప్రజాస్వామీకరించే ఈ క్రమం 2004 వచ్చేసరికి బాగా ఊపందుకుంది. దేశంలో ప్రధాన ఉత్పత్తి కేంద్రాలైన వలెనికా-మరాకే జంటనగరాల్లో కేవలం గత ఒక్క ఏడాదిలోనే ఎనిమిదిచోట్ల యూనియన్ రిఫరెండాలు జరిగాయి. అన్నిచోట్లా కొత్త కార్మికసంఘాలే విజయం సాధించాయి.

2004లో కార్మిక సంఘాల గుర్తింపుకోసం సాగిన రిఫరెండాల నిర్వహణలో ప్రభుత్వం మంచి కృషి చేసింది. ప్రభుత్వ కార్మిక మంత్రిత్వశాఖ ఈ వివాదంలో ఎవరిపక్షమూ వహించకుండా తటస్థవైఖరి తీసుకుంది. 2003 ఏప్రిల్ నెల నుండి తక్కువజీతాలతో పనిచేసే కార్మికులున్న ఫ్యాక్టరీలలో యజమాన్యాలు ‘లే-ఆఫ్’లు ప్రకటించే వీలులేకుండా మారిటోరియం విధించింది. దీంతో పాత కార్మికసంఘాల నాయకులు కార్మికులను బెదిరించే వీలులేకుండా పోయింది. ఇది కార్మికసంఘాలపై నిజమైన కార్మికవర్గ ఆధిపత్యం ఏర్పడ్డానికి దోహదపడింది.

“యజమాన్యాలు కక్షగట్టి ‘లే ఆఫ్’లు ప్రకటించే అవకాశం లేకుండా ప్రభుత్వం చేసినందున కార్మికులు తమ ఓటుహక్కును ప్రజాస్వామ్యయుతంగా వినియోగించుకున్నారు. ఇప్పుడు మాకందరికీ ఊపిరి పీల్చుకునే అవకాశం చిక్కింది. పోరాటానికి అవసరమైన సాధన సంపత్తి ఒనగూడింది. యాజమాన్యంతో చర్చల సందర్భంగా చెప్పుకోదగ్గ ఫలితాలు రాబట్టగలమనే విశ్వాసం ఏర్పడింది” అని యుఎన్ టీ ‘కరబోబో’ ప్రాంత డైరెక్టర్ జోసె జాక్విన్ బారెట్ ప్రకటించాడు.

కార్మిక మంత్రిత్వశాఖ లే-ఆఫ్ల మీద మారిటోరియంను ఇప్పటికి రెండుసార్లు పొడిగించింది. వెనిజులాలో తమ పెట్టుబడులను రెండింతలు, మూడింతలు పెంచిన బహుళజాతి కార్పొరేషన్లకు ప్రభుత్వ నిర్ణయం అశనిపాతమే. 1980, 90 దశకాలలో వెనిజులా సర్కారు ప్రభుత్వరంగ సంస్థల నిర్వహణ నుండి వక్కకు తప్పుకొంది. చిన్నాచితకా రంగాల నుండి కీలకమైన ఇనుము, ఉక్కు టెలి కమ్యూనికేషన్స్, పౌర విమానయానం, పోర్టులవరకూ అన్నింటినీ ప్రైవేటీకరించింది. దాంతో కార్మికుల వరిస్థితి బాగా దిగజారిపోయింది. ఉత్పాదకత, సామర్థ్యం

పెంచే పేరిట పెద్దసంఖ్యలో కాంట్రాక్టు కార్మికులను నియమించారు. శాశ్వత ఉద్యోగాల సంఖ్య కుంచించుకుపోయింది. యూనియన్ గా సంఘటితం కాలేని కాంట్రాక్టు కార్మికుల సంఖ్య శాశ్వత ఉద్యోగులకన్నా రెండు, మూడింతలు పెరిగిపోయింది. వెనిజులా ప్రభుత్వరంగ కార్మికులకు ఇది కొత్తగా అనిపించినా నిజానికి ఇది నయా-ఉదారవాద విధానాలు అమలు జరిగిన చోటల్లా కనిపించేదే.

యాజమాన్యంలో

కార్మికుల భాగస్వామ్యం

కింది కార్మికసంఘాలలో ప్రజాస్వామిక వాతావరణం నెలకొల్పటంలోనూ, కొత్తసంఘాలకు న్యాయపరమైన, వ్యూహపరమైన సలహాలు అందించడంలోనూ, ప్రభుత్వంతో రాయబారాలు నడపడంలోనూ కొత్తగా ఏర్పడిన యుఎన్ టీ కీలకమైన పాత్ర పోషిస్తోంది. పని ప్రాంతాల్లో ప్రజాస్వామిక వాతావరణంతోపాటు, ఉత్పత్తిమీద, కార్మికులు ఆధిపత్యం సాధించాలని యుఎన్ టీ నాయకత్వం ఉద్బోధిస్తోంది. ఛావెజ్ చెబుతున్న 'బొలివేరియన్ విప్లవం' మాదిరిగానే పిండస్థ దశలో ఉన్న కొత్త కార్మికసంఘం యొక్క సైద్ధాంతిక భూమిక కూడా వివిధ స్రవంతుల భావ ధారమీద ఆధారపడి ఉంది. అందులో భాగమే 'కార్మిక-ప్రభుత్వ సహభాగస్వామ్యం' అనే ప్రతిపాదన. పరిశ్రమలో "సహ భాగస్వామ్యం అంటే కార్మికుల చేతికి అధికారం ఇవ్వడం. కంపెనీ యాజమాన్య నిర్వహణలో కార్మికులు పాల్గొనేందుకు అవకాశం కల్పించడం. ఇది అవసరం, వారి హక్కు కూడా. మా వరకు మేం కంపెనీ యాజమాన్య పరిపాలనా వ్యవహారాల్లో ప్రభుత్వానికి, కార్మికులకు, వినియోగదారులకు సమాన ప్రాతినిధ్యం ఉండడమే సరైన పరిష్కారమని అనుకుంటున్నాం. ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలను సంక్షోభంలోకి నెట్టివేసిన అవినీతికర బ్యూరోక్రటిక్ పాత ధోరణులకి సహభాగస్వామ్యమే సరైన ప్రత్యామ్నాయం" అని ఒసేరియా అనే కార్మిక నేత వివరించాడు. ప్రాథమిక దశలో ఉన్న ఈ విధానం ప్రయోగాత్మకంగా అమలు చేసిన వివిధ ఫ్యాక్టరీల అనుభవాలు అనేక విధాలుగా ఉన్నాయి. మొత్తం మీద కార్మికుల భాగస్వామ్యం ఒక్కో రంగంలో ఒక్కో రకంగా అమలువుతోంది. వాటి ఫలితాలు కూడా మిశ్రమంగా ఉన్నాయి. పరిశ్రమల నిర్వహణలోనూ, ప్రతిఫలం పొందడంలోనూ,

“ వెనిజులాలో కార్మిక సంఘాలు ఛావెజ్ ప్రజానుకూల సంస్కరణలకు మద్దతుగా ఉండాలా లేక 'స్వతంత్రంగా' ఉండాలా అన్న విషయంపై చర్చ జరుగుతోంది. దీనిపై భేదాభిప్రాయాలు కొనసాగుతున్నాయి. చారిత్రకంగా వెనిజులా కార్మికసంఘాలకు ఉండే స్వయంప్రతిపత్తి లక్షణాలకు-ఛావెజ్ ప్రభుత్వానికి మద్దతుగా నిలబడాల్సిన అవసరాలకు మధ్య సమతూకం ఎలా సాధించాలనే అంశంమీద వెనిజులా జాతీయ కార్మికసంఘం -యుఎన్ టీ చాలాకాలం నుండి మల్లగుల్లాలు పడుతోంది. ”

ప్రభుత్వ రంగాన్ని జాతి ప్రయోజనాల దృష్టితో ముందుకు తీసుకుపోవడంలోనూ కార్మికుల, యాజమాన్యాల సహభాగస్వామ్యం ఎలా ఉండాలన్న దానిపై పెద్ద చర్చ జరుగుతోంది.

ఛావెజ్ 'యూనియనిజమా,

స్వయం ప్రతిపత్తా?

వెనిజులాలో కార్మిక సంఘాలు ఛావెజ్ ప్రజానుకూల సంస్కరణలకు మద్దతుగా ఉండాలా లేక 'స్వతంత్రంగా' ఉండాలా అన్న విషయంపై యుఎన్ టీ ఆవిర్భావం నుండి చర్చ జరుగుతోంది. దీనిపై సంఘంలో భేదాభిప్రాయాలు కొనసాగుతున్నాయి. చారిత్రకంగా వెనిజులా కార్మికసంఘాలకు ఉండే స్వయంప్రతిపత్తి లక్షణాలకు-ఛావెజ్ ప్రభుత్వానికి మద్దతుగా నిలబడాల్సిన అవసరాలకు మధ్య సమతూకం ఎలా సాధించాలనే అంశంమీద వెనిజులా జాతీయ కార్మికసంఘం -యుఎన్ టీ చాలాకాలంనుండి మల్లగుల్లాలు పడుతోంది. కార్మికసంఘాలను ఎలా ప్రజాస్వామీకరించాలనే అంశంపై ఇప్పటికే యుఎన్ టీలో ఉన్న భిన్నాభిప్రాయాలకు ఇది కూడా తోడు కావడంతో పరిస్థితి మరింత క్లిష్టంగా మారింది. దీనికితోడు ఛావెజ్ కు వ్యతిరేకంగా ప్రతిపక్ష ఫ్యాక్టరీలు చట్టబద్ధంగానూ, చట్టవిరుద్ధంగానూ నిరంతరం దాడులకు దిగుతుండడంతో పై సమస్యలకు భావోద్వేగం, రాగద్వేషాలు తోడయ్యాయి. యుఎన్ టీకి బయటా-లోపలా కూడా అనేక సైద్ధాంతిక అభిప్రాయాలుగలవారు ఉన్నారు. అయితే వీరంతా రాబోయే యూనియన్ ఎన్నికల్లో అధ్యక్ష పదవికి పోటీపడుతున్న ఇద్దరు అభ్యర్థుల మధ్య నిలువునా చీలిపోయారు. వీరిలో ఒక గ్రూపు రామన్ మచుకా నేతృత్వంలోది, రెండోది అర్లాండో చిరినోస్ నేతృత్వంలోది.

యుఎన్ టీ ఆవిర్భావవానికి ముందు ఛావెజ్ అనుకూల కార్మికసంఘం,

బొలివేరియన్ వర్కర్స్ పోర్స్ (ఎఫ్ బిబి) ఉండేది. ఈ సంఘం యుఎన్ టీలో ఛావెజ్ 'యూనియనిజం' మార్గాన్ని ఎంచుకుంది. యుఎన్ టీలో ఈ శక్తుల బలమెంత అనేది లెక్కతీయ్యడం కష్టం. ఈ గ్రూపుకు అర్లాండో చిరినోస్ నాయకత్వం వహిస్తున్నాడు. రామన్ మచుకా ఆయన అనుయాయులు 'స్వయం ప్రతిపత్తి' ఉండాల్సిందే అని వాదిస్తున్నారు. మచుకా దేశంలోనే అతిపెద్దదయిన నాలుగువేల సభ్యత్వం కలిగిన -స్టీల్ వర్కర్స్ యూనియన్ నాయకుడు - ఈ సంఘానికి సంప్రదాయకంగా అతివాద పోకడలు ఉన్నాయి. సమస్య ఎందుకు సంక్లిష్టమయిందంటే ఇరువర్గాలూ కార్మికసంఘానికి స్వయం ప్రతిపత్తి ఉండాల్సిందే అంటారు. అయితే అర్లాండో చిరినోస్ వర్గం ప్రభుత్వ కార్మికమంత్రిత్వశాఖతో సత్సంబంధాలు కలిగిఉందని, మచుకా వర్గం కూడా ఫ్రాంక్లిన్ రాన్డన్ (దేశంలోని అతిపెద్ద ప్రభుత్వరంగ సంస్థలోని కార్మికసంఘ అధ్యక్షుడు) సాయంతో సర్కారు వారితో సత్సంబంధాలు నెరపుతోందని ఆరోపణ-ప్రత్యారోపణలు నడుస్తున్నాయి. రెండు వర్గాలూ ప్రభుత్వంతో సత్సంబంధాలు కలిగి ఉండి, ఇరువర్గాలూ కార్మికసంఘానికి స్వయం ప్రతిపత్తి ఉండాల్సిందే అని చెబుతున్నాయి. కాని వాటి మధ్య విభేదాలు మాత్రం కొనసాగుతున్నాయి.

అలాగే యుఎన్ టీకి జరగబోయే ఎన్నికలలో ఎవరెవరికి ఓటు హక్కు కల్పించాలి అనే అంశం మీద కూడా వివాదం ఏర్పడింది. యుఎన్ టీకి తొలివిడతగా జరగబోయే ఈ ఎన్నికలు మొత్తం కార్మికవర్గం మీద ప్రభావం చూపే అవకాశం ఉంది గనుక యుఎన్ టీ పతాకం కిందలేని కార్మికులకు కూడా ఓటింగ్ లో పాల్గొనే అవకాశం కల్పించాలని మచుకా తదితరులు వాదిస్తున్నారు. చిరినోస్ అతని

(మిగతా 32వ పేజీలో)

ప్రజల పోరాట సామర్థ్యంపై విశ్వాసం!

ఫైడల్ కాస్ట్రో

గ్రూప్-77 అని పిలవబడుతున్న పేద దేశాల తొలి శిఖరాగ్ర సభ 2000 సంవత్సరం ఏప్రిల్ 10 నుండి 14 వరకు క్యూబా రాజధాని హవానాలో జరిగింది. రెండవ శిఖరాగ్ర సభ ఈ ఏడాది జూన్ 12 నుండి 16 వరకు దోహా రాజధాని కతర్లో జరిగింది. స్వదేశంలోని పనుల ఒత్తిడి వల్ల ఈ సమావేశానికి క్యూబా అధ్యక్షుడు ఫైడల్ కాస్ట్రో హాజరుకాలేకపోయారు. సమావేశానికి ఆయన పంపిన సందేశం నేడు ప్రపంచంలో పేద దేశాలు ఎదుర్కొంటున్న కొన్ని ముఖ్య సమస్యలను వివరించింది. సందేశం పూర్తి పారం:

అధినేతలకు అభినందనలు!

కతర్లో జరుగుతున్న చాలా ముఖ్యమైన ఈ సమావేశానికి నేను తప్పకుండా హాజరు కావలసింది. కతర్ మా సోదర దేశం. ఆ దేశ ప్రజలతోనూ, ప్రభుత్వంతోనూ, దేశాధ్యక్షునితోనూ మాకు మంచి స్నేహ, సౌహార్ద్ర సంబంధాలున్నాయి.

అయితే, నాకు ఇతర అత్యవసరమైన పనులున్నందున ఈ సమావేశానికి రాలేక పోతున్నాను. తన నేరాన్ని అంగీకరించిన ఒక పచ్చి ఉగ్రవాదికి ఆశ్రయం ఇవ్వడానికి అమెరికా ప్రభుత్వం చేస్తున్న ప్రయత్నాలను ప్రతిఘటించే పనిలో మేమున్నాం. ఈ ఉగ్రవాది అనేక ఘోరమైన నేరాలు చేసి వెనిజులా చట్టానికి దొర క్కుండా తప్పుకు తిరుగుతున్నాడు. క్యూబా విమానాన్ని ఆకాశంలోనే పేల్చేసి 73 మంది ప్రాణాలు తీసిన మహా కిరాతకుడతడు.

గత 45 ఏళ్లుగా మా దేశం అనేక

ఉగ్రవాద దాడులను ఎదుర్కొని నిలబడింది. ఈ దాడుల్లో వేలాదిమంది ప్రజలు మరణించారు. చెప్పలేనంత ఆస్తి నష్టం జరిగింది. ఇటువంటి ఉగ్రవాద చర్యలకు వ్యతిరేకంగా పెద్ద ఎత్తున ప్రచారం చేస్తోంది.

మా దక్షిణమెరికా ఖండంలోని వివిధ దేశాల్లో “ఆపరేషన్ కండ్కోర్” వంటి అనేక నీచమైన నేరాలు నిరాఘాటంగా జరిగి పోతుంటే, మధ్య అమెరికాలో పరమ దరిద్రమైన యుద్ధాలు, సామూహిక మారణకాండలు జరుగుతూ ఉంటే- వాటికి వ్యతిరేకంగా పోరాడుతున్నాం. ఈ ఘోరాల వెనుకనున్న దోషులను బయటపెట్టడానికి కూడా ప్రయత్నిస్తున్నాం. మాదేశాన్ని సందర్శిస్తున్న వందలాది మంది ప్రముఖులను నేను ఆహ్వానించాల్సి ఉంది. వారితో సమావేశం కావాల్సి ఉంది. వీరిలో చాలా మంది ఇప్పటికీ క్యూబాలోనే ఉన్నారు.

ప్రపంచం మీద బలవంతంగా రుద్దబడిన నయా-ఉదారవాద ప్రపంచీకరణ

క్రమానికి ప్రపంచంలోని పేద దేశాల్లో అనేక కోట్లమంది ప్రజలు బలైపోతున్నారు. గతంలో ఎన్నడూ ఇంత పెద్ద ఎత్తున ఆర్థిక అసమానతలు చూడలేదు. గతంలో ఎన్నడూ అసమానతలు ఇంత ఎక్కువ స్థాయిలో ఉండడం కూడా చూడలేదు. నేటి ఈ ఆర్థిక క్రమం, మన దేశాలను దోపిడీ స్కీముల్లో ఉంచుతోంది - అభివృద్ధి ప్రణాళికలో లేకుండా చేస్తోంది.

ఈ ఆర్థిక క్రమం ధనిక దేశాల వృద్ధ వినిమయ వస్తు వ్యాపారంలోకి వర్తమాన దేశాలను దించుతోంది. పర్యావరణాన్ని నాశనం చేస్తోంది. ప్రపంచ సహజ సంపదను దోచుకుంటోంది. ఆ విధంగా అది వర్తమాన దేశాల అభివృద్ధిని అడ్డుకుంటోంది. ధనిక దేశాల దగ్గర లెక్కలేనంతగా పోగుపడిన సంపద అంతా వర్తమాన దేశాలపై వలస, నాయా-వలస దోపిడీ వల్ల వచ్చిందే.

వర్తమాన దేశాల విదేశీ అప్పు పెరిగిపోతూనే ఉంది. 1982 నుండి 2004

వరకు వర్ధమాన దేశాలు మొత్తం 5.4 లక్షల కోట్ల డాలర్లు చెల్లించినప్పటికీ, ఇంకా 2.5 లక్షలకోట్ల డాలర్లు అప్పుపడి ఉన్నాయి. వర్ధమాన దేశాల ఈ అప్పును ఒక సాధనంగా ఉపయోగించుకుని అంతర్జాతీయ ద్రవ్య నిధి (ఐఎంఎఫ్) మనపై సామాజికంగా వినాశన కరమైన ఆర్థిక పునర్వ్యవస్థీకరణ విధానాలను రుద్దుతున్నది.

ప్రతిరోజూ మనకు స్వేచ్ఛా వ్యాపారం అనే దండకాన్ని వినిపిస్తుంటారు. కాని అమెరికా, ఇతర ధనిక దేశాలనుండి దిగుమతయ్యే సరుకులపై వేసే పన్నుల కన్నా వర్ధమాన దేశాలనుండి దిగుమతయ్యే సరుకులపై ఇరవై రెట్లు అధికంగా పన్నులు వేస్తోంది. ప్రతి ఏడాది ధనిక దేశాలు తమ రైతుల ఉత్పత్తులకు 30,000 కోట్ల డాలర్ల సబ్సిడీ ఇస్తున్నాయి. ఈ సబ్సిడీల బలంతో అవి మార్కెట్లనుండి వర్ధమాన దేశాల సరుకులను తరిమేస్తున్నాయి. స్వేచ్ఛా వ్యాపారం గురించి ధనిక దేశాలు చెబుతున్న మోసకారి మాటలను ఈ వ్యవహారం ఎండగడుతోంది.

నియంత్రణ రహితమైన ఫైనాన్షియల్ మార్కెట్లో కరెన్సీల మారక విలువలు విపరీతమైన స్పెక్యులేషన్కు గురవుతాయి. ఇది సర్వసాధారణ విషయం. మన దేశాలు ఫైనాన్షియల్ వ్యవహారాల విషయంలో పారదర్శకంగా ఉండాలని మనకు సుద్దులు చెబుతారు. కాని స్పెక్యులేటర్లు మాత్రం పూర్తిగా రహస్యంగా వ్యవహారాలు సాగిస్తుంటారు. రిస్క్-ఎసెస్మెంట్ సంస్థలు ఒక వైపు అక్రమ వ్యవహారాలతో దివాళాతీసిన అమెరికా కంపెనీలకు రివార్డులిస్తూ మరోవైపు మన దేశాలకు ప్రతికూల అంచనాలిస్తామని బెదిరిస్తుంటాయి. ఇదీ మనపై వారు రుద్ద జూస్తున్న ఆర్థిక క్రమం. ఇది కొద్దిమంది ధనికుల ప్రయోజనాలను మాత్రమే నెరవేర్చే ఆర్థిక క్రమం అన్నదాంట్లో సందేహం లేదు.

ఒకవైపు విపరీతంగా ఖర్చుచేసే వినిమయ తత్వం, మరోవైపు విపరీతమైన దారిద్ర్యం. ఈ పరిస్థితి భూగోళపు జీవన పరిస్థితులను దెబ్బతీసే ప్రమాదం ఉంది. చమురు విషయమే దీనికి మంచి ఉదాహరణ. అమెరికన్లు చమురును ఆవురావురని ఆరగించేస్తున్నారు. అమెరికా ప్రజలు వర్ధమాన దేశాల ప్రజలతో పోలిస్తే పన్నెండు రెట్లు అధికంగా చమురు వినియోగిస్తున్నారు. అమెరికన్ల ఈ చమురు దాహమే మళ్లీ మళ్లీ ఉత్పత్తి చేయలేని ఈ సహజసంపద వేగంగా

“ వర్ధమాన దేశాల అభివృద్ధి కోసం తమ జాతీయోత్పత్తిలో 0.7 శాతాన్ని సహాయం గా అందజేస్తామని ధనిక దేశాలు ప్రకటించి ఇప్పటికి 30 ఏళ్లు గడిచింది. కాని ఇప్పటి వరకు వాటి సహాయం 0.2 శాతానికి మించ లేదు. కాని 2004లో వర్ధమాన దేశాలు ధనిక దేశాలకు చెల్లించిన వడ్డీ, అసలు ఫాయిదాలు పరిశీలిస్తే- ధనిక దేశాలనుండి తమకు వచ్చిన అధికారిక సహాయానికి అయిదు రెట్లు ఎక్కువగా వర్ధమాన దేశాలు వాటికి చెల్లించాయి. ”

తరిగిపోడానికి కారణమవుతోంది. ప్రపంచ జనాభాలో 5 శాతం ఉన్న అమెరికా ప్రపంచ చమురులో 26 శాతాన్ని వినియోగిస్తోంది.

ఈరోజు ప్రపంచానికి మహా విపత్తుగా పరిణమించిన ఇంధన సంక్షోభానికి, ధనిక దేశాలు విపరీతంగా, నియంత్రణ రహితంగా చేస్తున్న ఇంధన వినియోగమూ, అవి ప్రోత్సహిస్తున్న వినిమయ సమాజాలూ కారణమని ఖచ్చితంగా చెప్పవచ్చు. విపరీతమైన వేగంతో పెరుగుతున్న ఈ ఇంధన వినియోగం ఇలాగే సాగితే చమురు, సహజ వాయు ఉత్పత్తి మన గిరాకీని తట్టుకోలేదు. ఎందుకంటే చమురు నిల్వలు క్రమంగా తగ్గిపోతున్నాయి.

వర్ధమాన దేశాల అభివృద్ధి కోసం తమ జాతీయోత్పత్తిలో 0.7 శాతాన్ని సహాయం గా అందజేస్తామని ధనిక దేశాలు ప్రకటించి ఇప్పటికి 30 ఏళ్లు గడిచింది. కాని ఇప్పటి వరకు వాటి సహాయం 0.2 శాతానికి మించ లేదు. అందులోనూ అమెరికా కేటాయిస్తున్నది 0.1 శాతం మాత్రమే. కాని 2004లో వర్ధమాన దేశాలు ధనిక దేశాలకు చెల్లించిన వడ్డీ, అసలు ఫాయిదాలు పరిశీలిస్తే- ధనిక దేశాలనుండి తమకు వచ్చిన అధికారిక సహాయానికి అయిదు రెట్లు ఎక్కువగా వర్ధమాన దేశాలు వాటికి చెల్లించాయి. సహస్రాబ్ది సందర్భంగా పేదరికం నిర్మూలన కోసం పెట్టుకున్న కొద్దిపాటి లక్ష్యాలు కూడా నెరవేరబోవని ఇప్పుడు స్పష్టమైపోతోంది.

నేటికీ ప్రపంచంలో 85.2 కోట్ల మంది ప్రజలు ఆకలితో అల్లాడుతున్నారు. మరోవైపు లక్షల కోట్ల డాలర్లు ఆయుధాలమీద ఖర్చుచేస్తున్నారు. ఈ ఆయుధాలు ఆకలిని చంపబోవు, ఆకలిగొన్న వారికి చంపుతాయి. వర్ధమాన దేశాల్లోని పిల్లల్లో మూడో వంతు మంది పౌష్టికాహార లోపంతో సరైన పెరుగుదల లేకుండా పీలగా తయారవు తున్నారు. దీనికి

తోడు మరో కోటి 30 లక్షల మంది పిల్లలు సాధారణ రోగాలతో చచ్చిపో తున్నారు. అదే సమయంలో లక్షల కోట్ల డాలర్లు కేవలం మెదడు పాడుచేసే అడ్వర్టయిజ్మెంట్ల మీద ఖర్చు చేస్తున్నారు.

ఈ రోజు ప్రపంచంలో 100 కోట్లమంది వయోజనులు అక్షరాస్యత లేకుండా, 32.5 కోట్లమంది పిల్లలు పాఠశాల విద్య లేకుండా ఉన్నారు. ఈ ప్రపంచం కనీస సమానత్వానికి, న్యాయానికి ఎంతో దూరంగా ఉన్నదన్న దానికి ఇదే పెద్ద నిదర్శనం. మానవాళి భవిష్యత్తు ఇటువంటి అన్యాయమైన, అవాంఛనీయమైన మార్గంలో పయనించడానికి వీలేదు. ఒకవైపు ఇటువంటి దారిద్ర్యం అన్యాయం రాజ్యమేలుతుండగా మరోవైపు అమెరికా అధ్యక్షుడు ప్రపంచంలోని మరో 60 దేశాలపై ముందస్తు దాడి చేసే అధికారం తనకుందని ప్రకటించుకుంటున్నారు. ఆయన ఐక్యరాజ్య సమితిని తన స్వార్థానికి ఉపయోగించుకుంటున్నారు. దాని లక్ష్యాలను కొరగాకుండా చేస్తున్నారు. అంతర్జాతీయ చట్టాలను లెక్కచేయకుండా వ్యవహరిస్తున్నారు. దేశాల మధ్య సమానత్వాన్ని, సార్వభౌమాధికారాన్ని ఆయన అపహాస్యం చేస్తున్నారు.

నిరక్ష్యం చేయబడ్డ మనమంతా న్యాయమైన, సమానత్వంతో కూడిన, నివాస యోగ్యమైన ప్రపంచ క్రమాన్ని ఏర్పాటు చేయడానికి సమైక్యంగా కృషి చేద్దాం. ఐక్యరాజ్య సమితి కాపాడుకుందాం. అది ప్రజల కోసం పనిచేసేట్లు చేద్దాం. శాంతిని పరిరక్షిద్దాం. ఎవరో వస్తారని, ఎదో చేస్తారని ఎదురుచూడకుండా మన హక్కుల కోసం మన పోరాడుదాం. ఎన్ని అడ్డంకులున్నా మన భావాలు, మన సిద్ధాంతాలను మన నమ్ముతాం. మన ప్రజల పోరాట సామర్థ్యంపై మనం విశ్వాసం ఉంచుతాం.

కార్మికవర్గ సైద్ధాంతిక ఆయుధంగా 'కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక' పుట్టిన తీరు

మార్లిన్ డు ఆర్టే హార్టాడ్

మార్క్సు, ఎంగెల్స్ రచించిన చారిత్రాత్మక 'కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక'ను 1848లో ప్రచురించారు. ఐరోపాలోని పలు దేశాల్లో బూర్జువా వర్గం తన స్థానాన్ని పటిష్ఠపరచుకుంటున్న కాలమది. ఇంకా అనేక దేశాల్లో అది ఆధిక్యత కోసం పెనుగులాడుతోంది. ప్యూడ లిజంతో తను జరిపిన పోరాటంలో మెరుపు దళాలుగా పనిచేసిన కార్మికవర్గంతో కూడా బూర్జువా వర్గానికి ఘర్షణలు ప్రారంభమైనాయి.

ఇంగ్లండులో 1832లో బూర్జువా వర్గం, కార్మికవర్గపు అండదండలతో ఎన్నికల సంస్కరణలు సాధించుకుంది. బూర్జువావర్గం అధికారం చేపట్టటానికి ఈ సంస్కరణలు అవకాశం కల్పించాయి. ఫ్రాన్సులో కూడా కార్మికుల, ఇతర పేద వర్గాల ప్రజల తోడ్పాటుతో బూర్జువా వర్గం పదవ ఛార్లెసు రాజును ఓడించింది. బూర్జువా రాజుగా పేరొందిన, లూయిఫిలిప్ డి ఓర్లియన్స్ 1848 వరకు పరిపాలించాడు. ఫ్రాన్స్ దేశపు బ్యాంకర్లకు, ఆర్థిక సంపన్నులకు అనుకూలంగా ఆయన పాలించాడు. అప్పటికి జర్మనీ, ఇటలీలలో పలు స్వతంత్ర రాజ్యాలున్నాయి. ఆర్థిక పెత్తనం, రాజకీయ ఆధిపత్యం సంపాదించేందుకు తొలిమెట్టుగా ఆ దేశాలలో బూర్జువా వర్గం జాతీయ సమైక్యత సాధించేందుకు ముందుగా కృషి చేసింది. జారు ప్రభుత్వానికి వ్యతిరేకంగా పోలెండులో పోరాటం జరుగుతున్నట్లే ఇతర దేశాల్లో కూడా జాతీయ స్వాతంత్ర్యం కోసం పోరాటాలు సాగుతున్నాయి.

ఫ్యూడల్ అభివృద్ధి నిరోధక శక్తులు

మార్క్స్, ఎంగెల్స్ రాసిన కమ్యూనిస్టు ప్రణాళికలోని ఒక్కో అంశాన్ని ప్రజలకు వివరించేందుకు క్యూబా కమ్యూనిస్టు పార్టీ పత్రిక గ్రాన్మా వరుసగా కొన్ని వ్యాసాలు ప్రచురించింది. పలువురు రచయితలు రాసిన ఈ వ్యాసాలను వాసిరెడ్డి సత్యనారాయణ తెలుగులోకి అనువదించారు. వీటిని ఈ నెల నుండి వరుసగా పాఠకులకు అందజేస్తున్నాం!

వెనకడుగు వేస్తున్నప్పటికీ, పెంపొందుతున్న పెట్టుబడిదారీ విధానానికి వ్యతిరేకంగా అవి ఇంకా పోరాడుతూనే ఉన్నాయి.

బూర్జువా వర్గ పురోగమనానికి
దోహదపడిన అంశాలు

పందొమ్మిదో శతాబ్దపు మొదటి అర్థభాగంలో బూర్జువావర్గం చాలా శీఘ్రంగా పురోగమించింది. దీనికి దోహదపడిన అంశాలేమిటో పరిశీలిద్దాం.

1789లో ఫ్రెంచి బూర్జువా విప్లవం తరువాత, పెట్టుబడిదారీ విధానం విజయ పరంపర సాగించింది. బాగా అభివృద్ధి చెందిన ఐరోపా దేశాల్లో ఎక్కువగా బలపడింది. పారిశ్రామిక విప్లవానికి జన్మస్థాన మైన ఇంగ్లండు తన ఇరుగు పొరుగు దేశాలకంటే ముందడుగు వేసింది. పద్దెనిమిదో శతాబ్దం మధ్య భాగంలోనే అక్కడ పరిశ్రమలలో యంత్రాలు ప్రవేశపెట్టటం ఆరంభమయినప్పటికీ పంతొమ్మిదో శతాబ్దం ప్రారంభానికి వస్తువుల ఉత్పత్తిలో గణనీయమైన పెరుగుదల సాధ్యమైంది. పరిశ్రమలు, వాణిజ్యం బాగా పెంపొందాయి. దేశాల సరిహద్దులను దాటి విస్తరించాయి. ఐరోపా ఖండం అంతటికీ బ్రిటీష్ వలసాధిపత్యం క్రింద ఉన్న దేశాలకు కూడా విస్తరించాయి. ఇంగ్లండు ప్రపంచ వాణిజ్య కేంద్రంగా రూపొందింది. ఎంతో దూరప్రాంతాలలో సయితం అమ్మకానికై పారిశ్రామిక వస్తువులను సరఫరా చేసే అతి పెద్ద ఫ్యాక్టరీగా అది తయారైంది. ఆ దేశపు ఎగుమతులు అంతటా పెరిగిపోయాయి.

1801లో ఇంగ్లండు ఎగుమతులు 2 కోట్ల 49 లక్షల పౌండ్ల మేరకు ఉండగా 1850 నాటికది 15 కోట్ల 54 లక్షల పౌండ్లకు చేరుకుంది. అంటే ఏడు రెట్లకు పైగా పెరిగింది.

ఫ్రాన్సులో పారిశ్రామిక పురోగమనం

ఫ్యూడల్ ప్రతిబంధకాల కారణంగా ఫ్రాన్సులో పారిశ్రామిక విప్లవ గమనం మరింత నెమ్మదిగా సాగింది. 1780లో విప్లవాత్మక దశలోను, నెపోలియన్ హయాంలోనూ ఫ్రాన్స్ ఈ ప్రతిబంధకాలను అధిగమించింది. దాంతో ఫ్రెంచ్ ఫ్యాక్టరీల్లో సాంకేతిక అభివృద్ధిని ప్రవేశపెట్టటానికి ద్వారం తెరిచినట్లయింది. ఆవిరి శక్తితో నడిచే యంత్రాల సంఖ్య పెంపొందటమే ఫ్రెంచ్ పురోగతికి స్పష్టమైన ఉదాహరణ: ఫ్రాన్స్లో 1815లో ఆవిరిశక్తితో నడిచే యంత్రాలు 15 ఉండగా 1830నాటికి 600కు పెరిగాయి. ఈ అభివృద్ధి వేగం మూడవ దశాబ్దంలో మరింత అధికమైంది. 1834 నాటికి ఐదువేల మరమ్మగాలుండగా, 1846 నాటికవి 31 వేలయినాయి. వస్త్ర పరిశ్రమలో, ప్రత్యేకించి నూలు విభాగంలో ఉత్పత్తి విపరీతంగా పెరిగిపోయింది. లయన్సు పట్టణం సిల్కు ఉత్పత్తికి కేంద్రంగా రూపొందింది. 1850లో 35 లక్షల దుళ్లు, ఒక లక్షా 16 వేల మగ్గాలూ ఉన్నాయి. భారీ పరిశ్రమల పురోగతి కూడా అంతగానూ జరిగింది. 1810లో సుమారు పది లక్షల టన్నుల బొగ్గు త్రవ్వకం జరిగింది. కాని శతాబ్దం మధ్య భాగానికల్లా ఉత్పత్తి దాదాపు ఐదు రెట్లు పెరిగింది. మొత్తంమీద ఫ్రెంచి

పారిశ్రామికీకృత్యాల విలువ 1812లో రెండు వందల కోట్ల ఫ్రాంకులనుండి, 1850 నాటికి నాలుగువందల కోట్లకు పెరిగింది. ఉత్పత్తి పెరుగుదలతోబాటే రవాణా అవసరాలు పెరిగాయి. దాంతో దేశంలో 1850 నాటికల్లా రెండు వేల మైళ్ల పొడవు రైలుమార్గ నిర్మాణం జరిగింది. పూర్వ ప్రతిబంధకాలు తొలగటంతో వ్యవసాయక ఉత్పత్తి కూడా పెంపొందింది.

అయితే, ఎంతగా పురోగమించినా, ఫ్రెంచి పరిశ్రమలు, ఆ పరిశ్రమల్లో తయారైన వస్తువులూ ఇంగ్లండులోని వాటితో పోటీపడలేకపోయాయి. ఈ రెండు దేశాలలోనూ గల మరమగ్గుల సంఖ్యను పోల్చుచూస్తే ఈ విషయం స్పష్టమవుతుంది. 1834లో ఫ్రాన్సులో ఐదు వేల మరమగ్గులుండగా, ఇంగ్లండులో లక్ష ఉన్నాయి.

జర్మనీలో ఆనాటి ఉత్పత్తి విధానం

పారిశ్రామికాభివృద్ధి విషయంలో ఆ సమయంలో ఫ్రాన్సు కంటే జర్మనీ చాలా వెనుకబడి ఉంది. రైన్ నది ఎడమ ఒడ్డున కొన్ని ప్రాంతాల్లో పెట్టుబడిదారీ అభివృద్ధి జరిగినప్పటికీ, జర్మనీలో అప్పటికి వ్యవసాయమే ప్రధాన వృత్తిగా ఉంది. పారిశ్రామికంగా అభివృద్ధి చెందిన ప్రాంతాలు కూడా, నెపోలియన్ దండయాత్ర సమయంలో ఫ్రెంచి ప్రభావానికి లోనయినవే. మొత్తంమీద 1850 వరకు, పాతకాలపు పద్ధతే అంటే ఎవరి ఇళ్లవద్ద వారు సాగించే ఉత్పత్తి విధానమే కొనసాగింది. యంత్రాలు అరుదుగానే ఉండేవి. బూర్జువా అభివృద్ధికి అవసరమైన ఆర్థిక సంస్థలు లేవు. వృత్తి విభజన క్రమక్రమంగా అంతరించి పోతోంది. దాన్ని నివారించటానికి చేసిన చట్టాలు పనిచేయలేదు. రాజకీయ అధికారం 39 విభిన్న రాష్ట్రాల మధ్య వికేంద్రీకరించబడి ఉంది. ఈ రాష్ట్రాల ప్రయోజనాల విషయంలో ఘర్షణలకు దారితీసింది. దాంతో జర్మనీలో తయారయిన సరుకులు అమ్ముడయ్యే ఏకైక జాతీయ మార్కెట్ లేకుండా పోయింది. రవాణా సౌకర్యాలు కొరతగా ఉన్నాయి. దేశంలోని శ్రామిక బలగంలో హెచ్చుభాగం వ్యవసాయ వనులలోనే వినియోగించబడుతోంది. నెపోలియన్ యుద్ధాలవల్ల దేశం వినాశనానికి గురయింది. చారిత్రకంగా యూరప్ లో మార్పులు సంభవిస్తున్న కాలంలో జర్మనీలోని ఇలాంటి పూర్వ ప్రతిబంధకాలు దేశం వెనుకబడి ఉండడానికి కారణమయ్యాయి.

ప్రపంచాన్ని వలసదేశాలుగా

“ పెట్టుబడిదారీ విధానం పెద్దఎత్తున పెంపొందటం, ఒక వర్గంగా బూర్జువా వర్గం బలపడటంతోపాటు, కార్మికవర్గం కూడా పరిమాణంలో పెరిగింది. చేతివృత్తుల వారు, గ్రామీణ కష్టజీవులు దెబ్బతినిపోవడంతో వేతనాల కోసం పనిచేసే కార్మికుల సంఖ్య అధికమవుతూ వచ్చింది. కార్మికుల అవసరం ఇంకా అధికమవటంతో స్త్రీలను, చిన్న పిల్లలను సయితం బూర్జువా వర్గం వదలలేదు. ”

విభజించిన బ్రిటన్

ఐరోపాలోని అత్యంత ప్రధానమైన మూడు దేశాలకు సంబంధించిన ఈ వివరాలు మనకు పెట్టుబడిదారీ విధానం ఏ మేరకు పెంపొందిందీ, ఐరోపాలో పారిశ్రామిక విప్లవం ఏ స్థాయికి చేరుకున్నదీ తెలుసుకునేందుకు తోడ్పడతాయి. ఉత్పత్తిలో వచ్చిన ఈ మార్పుల వల్ల సంభవించిన ప్రధానమైన పర్యవసానాలలో ఒకటి వలసల విస్తరణ కొనసాగటం. ఈ విషయంలో బ్రిటీష్ వాళ్ల ఉదాహరణ కొట్టవచ్చి నట్లు కనిపిస్తుంది. ఇంగ్లండు, 1836 మొదలుకొని శతాబ్దం సగభాగం గడిచేసరికి భారత ఉపఖండంలోని అస్సాం, సింధ్, పంజాబ్ మొదలైన ప్రాంతాలను సింగపూర్, ఏథెన్, బర్మాలను ఆక్రమించుకుంది. ఆ తర్వాత, చైనాను ఆక్రమించుకొనటానికి నల్లమందు యుద్ధాలు సాగించింది.

నూతన సాంకేతిక నైపుణ్యం పొందిన బూర్జువా వర్గానికి సరుకులమ్ము కొనేందుకు ఇంకా ఎక్కువ మార్కెట్ అవసరమయింది. అందువల్ల అది మార్కెట్లకోసం ఇతర దేశాలను ఆక్రమించుకుని వలస దేశాలుగా మార్చుకుంది. ఆ విధంగా ప్రపంచాన్ని అది వలస దేశాలు-వలసలను కలిగిఉండే దేశాలు అనే రెండుగా విభజించింది.

పెట్టుబడిదారీ సమాజాన్ని

కుదిపేసిన సంక్షోభాలు

అయితే, బాల్యవస్థలో ఉన్న పెట్టుబడిదారీ సమాజ ఒకవైపు విజయాలు సాధిస్తున్నప్పటికీ దాన్ని అనేక సంక్షోభాలు కుదిపేశాయి. ఈ సంక్షోభాలు పెట్టుబడిదారీ సమాజంలో పెరుగుతున్న పెంపొందుతున్న వైరుధ్యాలను ఎత్తి చూపాయి.

మొట్టమొదటి సంక్షోభం 1825లో సంభవించింది. ఆ తర్వాత 1837, 1847, 1857, 1966, 1872 సంవత్సరాలలో

సంక్షోభాలొచ్చాయి. ఈ సంక్షోభ సమయాలలో, అంతకు పూర్వం సమాజం సృష్టించిన గొప్ప సంపదలు ధ్వంసం చేయబడ్డాయి. ఉత్పత్తి విపరీతంగా పడిపోయింది. 1825వ సంవత్సరపు సంక్షోభం ఫలితంగా 80 బ్యాంకులు దివాళా దీశాయి. షేర్ల విలువలు పడిపోవడం వల్ల సంభవించిన నష్టాలు ఒక కోటి 40 లక్షల పౌండ్లు ఉంటుందని అంచనా వేశారు. 1826లో నూలు వస్త్రాల ఎగుమతి 23 శాతం తగ్గిపోయింది. దిగుమతులు 26 శాతం పడిపోయాయి. సిల్కు ఎగుమతులు 19 శాతం తగ్గిపోయాయి. సంక్షోభ ఫలితంగా పెద్దఎత్తున పని నిలిచిపోయింది. కార్మికులు ఆకలిబాధకు, దుర్భర దారిద్ర్యానికి లోనయ్యారు.

ఆనాటి కార్మికుల స్థితిగతులు

అయితే, కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక చెప్పినట్లు బూర్జువా వర్గం తనను రూపుమాపే ఆయుధాలనే గాకుండా వాటిని ప్రయోగించే బలగాన్ని కూడా సృష్టించింది.

పెట్టుబడిదారీ విధానం పెద్దఎత్తున పెంపొందటం, ఒక వర్గంగా బూర్జువా వర్గం బలపడటంతోపాటు, కార్మికవర్గం కూడా పరిమాణంలో పెరిగింది. చేతివృత్తుల వారు, గ్రామీణ కష్టజీవులు దెబ్బతినిపోవడంతో వేతనాల కోసం పనిచేసే కార్మికుల సంఖ్య అధికమవుతూ వచ్చింది. కార్మికుల అవసరం ఇంకా అధికమవటంతో స్త్రీలను, చిన్న పిల్లలను సయితం బూర్జువా వర్గం వదలలేదు. ఉత్పాదక కృషిలో యంత్రాల ప్రవేశంతో పురుషులతోబాటు స్త్రీలు, పిల్లలు కూడా యంత్రాలకు బానిసలుగా మార్చబడ్డారు.

బాల్యవస్థలో నున్న బూర్జువా వర్గం లాభార్జనకోసం వెంపర్లాడుతూ కష్టజీవులను వాళ్ల ఉత్పాదక సాధనాలనుండి దూరం చేసి అమానుషమైన పరిస్థితుల్లోకి నెట్టింది. ఆనాడు కార్మికులు రోజుకు 14 గంటలు, కొన్ని

“ తమ స్థితిగతులను మెరుగుపరచు కునేందుకు కార్మికులు సాగించిన పోరాటాలు తొలిరోజుల్లో మొరటుగా ఉండేవి. తమ దుస్థితికి యంత్రాలే కారణమన్న అభిప్రాయంతో కార్మికులు తమ పోరాటాలను వాటిపైకే ఎక్కుపెట్టారు. యంత్రాల వ్యాప్తిని అరికట్టడం కోసం వాటిని ధ్వంసం చేయడం కార్యక్రమంగా తీసుకున్న లడ్డిస్టు ఉద్యమం. ”

సందర్భాలలో 16 గంటలు పనిచేయడం సర్వ సాధారణమైపోయింది. 19వ శతాబ్దపు మొదటి అర్థభాగంలో నిజవేతనాలు పడిపోయాయి. ఇంగ్లండులో అవి పది శాతం తగ్గింది. జర్మనీలో 1800 సంవత్సరం నాటి నిజవేతనాలతో పోలిస్తే 1850లో 88 శాతం పడిపోయాయి. ఇలాంటి పరిస్థితుల్లోకి నెట్టేయబడిన స్త్రీలు, చిన్న పిల్లలు తరచూ రోగాల పాలవడం, అకాల వార్ధక్యం పాలబడటం, పని చేస్తుండగా ప్రమాదాలకు లకులోనై మృతిచెందడం జరిగేది. ఒకవైపు అధికశ్రమ రెండోవైపు ఈ రోగాలు, ప్రమాదాలతో వారి పరిస్థితి దయనీయంగా ఉండేది.

ఈ పరిస్థితి ఫలితంగా కార్మికుల చైతన్యం జాగృతమైంది. తామెంతటి దారుణమైన దోపిడీకి గురవుతున్నదీ గుర్తించటం తోపాటు తమ సంఖ్యాబలాన్ని గూర్చిన, తమ సత్తాను గూర్చిన గుర్తింపు వారిలో ఏర్పడుతూ వచ్చింది.

తమ స్థితిగతులను మెరుగుపరచు కునేందుకు కార్మికులు సాగించిన పోరాటాలు తొలిరోజుల్లో మొరటుగా ఉండేవి. తమ దుస్థితికి యంత్రాలే కారణమన్న అభిప్రాయంతో కార్మికులు తమ పోరాటాలను వాటి పైకే ఎక్కుపెట్టారు. యంత్రాల వ్యాప్తిని అరికట్టడం కోసం వాటిని ధ్వంసం చేయడం కార్యక్రమంగా తీసుకున్న లడ్డిస్టు ఉద్యమం దీనికి ఒక మంచి ఉదాహరణ. 18వ శతాబ్దం చివరి భాగంలో, ఇంగ్లండులో ఈ ఉద్యమం బలపడింది. ఆ తర్వాత ఐరోపా ఖండంలోని ఇతర దేశాలకు వ్యాపించింది. తమ అవస్థలన్నింటికీ కారణం యంత్రాలను ఉపయోగించుకుంటున్న సాంఘిక వ్యవస్థే గాని యంత్రాలు కాదని కార్మికులు త్వరలోనే గుర్తించారు.

ఊహజనిత సోషలిస్టుల వాదనలు

సమాజాన్ని పట్టి పీడించుతున్న సమస్యలకు పరిష్కారం గతంలోకి తిరోగమిం

చడం కాదని, శాస్త్ర విజ్ఞానాన్ని క్షుణ్ణంగా ఆకళింపు చేసుకొని, ఉత్పత్తిని అధికం చేయడం ద్వారా మాత్రమే ఇతరులు గతంలో వర్ణించిన స్వర్ణయుగాన్ని సాధించడం సాధ్యమని కొందరు మేధావులు చెప్పారు. ఆ స్వర్ణ యుగం గతానికి సంబంధించింది కాదు భవిష్యత్తుకు సంబంధించింది అని వారు స్పష్టంచేశారు. వీరిని ఊహజనిత సోషలిస్టు వాదులు అన్నారు. రాబర్టు ఓవెన్, ఛార్లెస్ ఫోరియర్, క్లాడ్ హెన్రీ, సెయింట్ సైమన్ ప్రధానంగా ఈ భావాలను ప్రచారం చేశారు. ఊహజనిత సోషలిజం భావాలను గూర్చి ప్రచారం జరగటం ఆనాడు కార్మికులు తమ కడగండ్రకు నిజమైన కారణాన్ని గ్రహించటానికి తోడ్పడింది. బూర్జువా పాలనపై ఊహజనిత సోషలిస్టులు నిశిత విమర్శలు చేశారు. తమ శత్రువులు యంత్రాలు కావు, వాటి యజమానులైన సాంఘిక వ్యవస్థ అన్న వాస్తవాన్ని కార్మికుల గుర్తించేందుకు ఈ విమర్శలు తోడ్పడ్డాయి.

విస్తారమైన ప్రజానీకం ప్రయోజనాలను పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ నెరవేర్చబోదని ఊహజనిత సోషలిస్టులు గ్రహించారు. కాని ఆ విస్తారమైన ప్రజలను వారు మూఢులైన, కష్టాలనుభవిస్తున్న వారుగా మాత్రమే పరిగణించారు. అందువల్ల వారు కార్మికుల కార్యాచరణపైన గాక పాలకవర్గాలతో చర్చలో జయప్రదమవటం మీదనే ఆశలు పెట్టుకున్నారు. సోషలిస్టు సూత్రాల సార్థక్యాన్ని గూర్చి పాలక వర్గాలకు నచ్చజెప్ప గలిగితే అవే ఈ సాంఘిక వ్యవస్థను మార్చేందుకు అంగీకరించి, తోడ్పడతాయని ఊహజనిత సోషలిస్టులు ఊహించారు.

19వ శతాబ్దపు తొలి సంవత్సరాల్లో కార్మికవర్గానికి - బూర్జువా వర్గానికి మధ్య వర్గపోరాటానికి అవకాశాలు అధికమవుతున్నప్పటికీ, మరోవైపు అదే సమయంలో కార్మికవర్గం, తన శత్రువులు అధికారం సంపాదించుకొనేందుకు పలు సందర్భాల్లో తోడ్పాటు

నందించాల్సి వచ్చింది. కార్మికవర్గపు అపరిపక్వత అందుకొక కారణం కాగా, బూర్జువావర్గం ఆ సమయంలో ప్యూడల్ పాలన అవశేషాలను నిర్మూలించుతూ అభ్యుదయకరమైన పాత్ర వహించడం మరొక కారణం. ఈ ఘర్షణలన్నింటిలోనూ, కార్మికవర్గం బూర్జువా వర్గానికి మెరుపుదశంగా పనిచేసింది. బూర్జువా వర్గం తన లక్ష్యాలను నెరవేర్చుకొన్న తర్వాత కార్మిక వర్గాన్ని త్రోసిపుచ్చింది. కార్మికవర్గపు డిమాండ్లను పెడచెవినిబెట్టింది.

వయోజన ఓటింగు హక్కుకై ఇంగ్లండు

కార్మికుల పోరాటం

వయోజన ఓటింగు హక్కును సాధించేందుకుగాను, బూర్జువా వర్గంతోపాటు ఇంగ్లీషు కార్మికులు జరిపిన పోరాటం ఇందుకొక ఉదాహరణ. 1832లో బూర్జువా వర్గంలో కొంతభాగానికి, కార్మికవర్గానికంతటికీ ఓటింగు హక్కు లేదు. వారికి ఓటుహక్కుకోసం 1825లో ఉద్యమం ప్రారంభమైంది. 1830 తర్వాత మరింత ఉధృతమయ్యింది. ఫ్రాన్సులో అధికారంలో ఉన్న బౌర్బన్ వంశపు రాజులలో చివరివాడైన ఐదవ ఛార్లెస్ అప్పుడే పదవీచ్యుతయ్యాడు. ఆ సమయంలో ఇంగ్లండులో అధికారంలో ఉన్న టోరీ పార్టీ క్రొత్త ఎన్నికల చట్టం ముసాయిదాను ప్రకటించటం తప్పనిసరయింది. అందులో బూర్జువా వర్గపు డిమాండ్లు అంగీకరించబడ్డాయి. అయితే కార్మికులకు మాత్రం రాజకీయ హక్కులన్నీ నిరాకరించబడ్డాయి. కార్మికవర్గం పట్ల, బూర్జువా వర్గపు యీ వైఖరి ఐరోపా ఖండ రాజకీయ రంగస్థలంలో పదే పదే ప్రదర్శితమైంది. దాంతో చివరికి, బూర్జువావర్గంతో చేతులు కలపడం ద్వారాగాక, బూర్జువావర్గంపై పోరాడటం ద్వారానే తమ కోర్కెలూ, లక్ష్యాలూ సాధించుకోవడం సాధ్యమని కార్మికులు గుర్తించారు.

చార్డిస్టు సంస్థ ఏర్పాటు

1836లో ఇంగ్లండులో స్థాపించబడిన లండన్ కార్మికసంఘం ఆధ్వర్యంలో విస్తృతమైన ప్రజా ఉద్యమం పెంపొందింది. ఆ కార్మికసంఘం ఒక కార్యక్రమాన్ని రూపొందించింది. ప్రజల హక్కుల పట్టికగా అది పేరుపొందింది. సమూలమైన ప్రజాతంత్ర మార్పులు జరగాలని ఆ కార్యక్రమం కోరింది. లండన్లో కార్మికులు బ్రహ్మాండమైన బహిరంగసభ జరిపి పై కార్యక్రమాన్ని ఆమోదించారు. 1838వ సంవత్సరానికల్లా పది లక్షలకుపైగా సంతకాలు సేకరించి హక్కుల పట్టికను పార్లమెంటుకు సమర్పించారు. పార్లమెంటు దాన్ని త్రోసిపుచ్చ

దమే కాకుండా హక్కుల పట్టికను సమర్పించే వారికి వ్యతిరేకంగా ప్రతీకార చర్యలు తీసుకోవా లని నిర్ణయించింది. అయినా ఆ పోరాటం కొనసాగింది. 1840లో జాతీయ హక్కుల పట్టిక సంస్థ (ఛార్టిస్టు సంస్థ) ఏర్పడింది. నిజానికి ఇది కార్మికుల తొలి రాజకీయ సంస్థ. ఆ విధంగా కార్మికవర్గ రాజకీయ పార్టీ ఏర్పాటుకు బీజం పడింది. 1842లో కార్మికులు మళ్లీ పార్లమెంటుకు ముప్పై లక్షలకు పైగా సంతకాలతో కొత్తగా ఇంకో విజ్ఞాపన పత్రం సమర్పించారు. పార్లమెంటు దాన్ని కూడా తిరస్కరించింది. దాంతో కార్మికుల సమ్మె ప్రారంభమైంది. దాన్ని విఫలం చేయడానికి తీవ్ర ప్రయత్నం జరిగిన తర్వాత ఉద్యమం సన్నగిల్లనారంభించింది. అయినా మళ్లీ 1848లో పార్లమెంటుకు యాభై లక్షలకుపైగా సంతకాలతో మరో విజ్ఞాపన పత్రం సమర్పించారు. అయితే, నాయకుల బలహీనతల కారణంగా ఆ ఉద్యమం కూడా ఫలించక పోగా బూర్జువా వర్గం కార్మికులనుండి అనేక సదుపాయాలను గుంజివేసింది. ఈ విజ్ఞాపన పత్రాన్ని కూడా తిరస్కరించింది.

పనిచేస్తూ జీవించాలి లేదా పోరాడుతూ మరణించాలి

ఇంగ్లండులో ఈ విధంగా జరుగుతుండగా ఫ్రాన్సులో కార్మికవర్గ పోరాటం అందుకు భిన్నమైన మరొక రూపం తీసుకుంది. ఫ్రాన్స్‌లోని పెద్ద పారిశ్రామిక కేంద్రాలన్నింటిలోనూ ప్రధానంగా చేతిపనుల ద్వారానే ఉత్పత్తి జరుగుతుండేది. ఆ దేశపు పట్టు ఉత్పత్తి కేంద్రమైన లయన్స్ పట్టణంలో సుమారు 30,000 మంది కార్మికులు అమానుషమైన పరిస్థితుల్లో పనిచేస్తున్నారు. రోజుకు 16 గంటలు, 18 గంటలు పనిచేస్తుండేవారు. 1831లో వారు తమ వేతనాలు పెంచాలని కోరారు. యజమానులంతా నిరాకరించడంతో సమ్మె చేశారు. **“పనిచేస్తూ జీవించాలి లేదా పోరాడుతూ మరణించాలి”** అనే నినాదాలు గల బ్యానర్లతో ప్రదర్శన జరిపారు. మూడు రోజుల సమ్మె అనంతరం కార్మికులు ఆ పట్టణం పై ఆధిపత్యాన్ని చేపట్టారు. కాని, వారికి తగిన నిర్మాణం లేదు. చిన్న వ్యాపారస్తులు లోపల నుండే ద్రోహం చేశారు. ఆ పరిస్థితిలో పారిస్ నగరం నుండి వచ్చిన పెద్ద సైనిక బలగాలను ఎదుర్కోలేక పదిరోజుల అనంతరం వారు తమ పోరాటాన్ని విరమించాల్సి వచ్చింది.

లయన్స్ పట్టణంలో కార్మికుల పోరాటం 1834లో లయన్స్ పట్టణ కార్మి

“ లయన్స్ పట్టణంలో జరిగిన కార్మిక తిరుగుబాటు ప్రభావం ఒక్కఫ్రాన్సు దేశంలోనే గాక, మిగతా ఐరోపా దేశాలలో ప్రతిఫలించింది. జర్మన్ కార్మికులు నిర్మాణ రీత్యా, రాజకీయంగా వెనుకబడి ఉన్నప్పటికీ ప్రదర్శనల రూపంలో ప్రతిఘటించారు. బాల్యవస్త్రలో ఉన్న పెట్టుబడిదారీ విధానపు దారుణ దోపిడీకి గురవటమేగాక, ప్యూడల్ పన్నుల భారంతో జర్మన్ కార్మికులు కుంగిపోతూ ఉన్నారు. అందువల్లనే లయన్స్ పట్టణ కార్మికుల పోరాటం వారిలో అగ్గిని రాజేసింది. ”

కులు మళ్లీ పోరాటానికి దిగారు. ఈసారి మరింత తీవ్రతరమైన డిమాండ్లతో ముందు కొచ్చారు. క్రిందటిసారి వారు రాజు ఏదో చేస్తాడని కొంత ఆశాభావాన్ని ప్రదర్శించారు. కాని ఈమారు రిపబ్లిక్ ఏర్పడాలని డిమాండ్ చేశారు. ఈ పోరాటాన్ని ఎదుర్కోవడానికి ప్రభుత్వం ముందుగానే సిద్ధపడింది. నాలుగు రోజుల పాటు తీవ్రమైన రక్తపాతం జరిపించిన అనంతరం కార్మికులను ప్రభుత్వం ఓడించ గలిగింది.

లయన్స్ పట్టణంలో జరిగిన కార్మిక తిరుగుబాటు ప్రభావం ఒక్క ఫ్రాన్సు దేశంలోనే గాక, మిగతా ఐరోపా దేశాలలో ప్రతిఫలించింది. జర్మన్ కార్మికులు నిర్మాణ రీత్యా, రాజకీయంగా వెనుకబడి ఉన్నప్పటికీ ప్రదర్శనల రూపంలో ప్రతిఘటించారు. బాల్యవస్త్రలో ఉన్న పెట్టుబడిదారీ విధానపు దారుణ దోపిడీకి గురవటమేగాక, ప్యూడల్ పన్నుల భారంతో జర్మన్ కార్మికులు కుంగిపోతూ ఉన్నారు. అందువల్లనే లయన్స్ పట్టణ కార్మికుల పోరాటం వారిలో అగ్గిని రాజేసింది. జర్మనీ లోని సైలీషియాలో నాలుమిల్లు కార్మికుల పరిస్థితి మరీ దారుణంగా ఉంది. తామనుభవిస్తున్న కడగండలతో విసిగి వేసారిపోయిన సైలీషియా కార్మికులు 1844లో కర్రలు, గొడ్డళ్ళు, రాళ్ళు చేతబట్టి సైన్యాలతో తలపడ్డారు. పరాజయం పొందినప్పటికీ లయన్స్ తిరుగుబాటులాగే సైలీషియా కార్మికుల తిరుగుబాటు కూడా రాజకీయ రంగంలో నూతన శక్తి ఆవిష్కరణను ప్రతిబింబించింది.

ఐరోపాలో తలెత్తిన రహస్య సంస్థలు

ఉదారవాద, ప్రజాతంత్ర రిపబ్లికన్ ధోరణులతో కూడిన రహస్య సంస్థలు ఐరోపా అంతటా అసంఖ్యాకంగా తలెత్తటానికి ఈ కార్మికుల తిరుగుబాట్లు దోహదపడ్డాయి. పారిస్‌లో ఉంటున్న జర్మన్ ప్రవాసులు 1834లో ‘నిషేధితులసంఘం’ అనే పేరుతో ప్రజాతంత్ర-

రిపబ్లికన్ భావాలు గల రహస్య సంఘాన్ని స్థాపించారు. 1836లో ఆ సంస్థనుండి అతి వాద శక్తులు బయటకు వచ్చేశారు. వారిలో అధికభాగం కార్మికవర్గానికి చెందిన వారు. వారంతా కలిసి ‘న్యాయం కోరే సంఘం’ అనే పేరుతో మరొక రహస్య సంఘాన్ని ఏర్పాటు చేసుకున్నారు. ఆ సమయంలో పారిస్‌లో ఫ్రెంచి కార్మికవర్గ కమ్యూన్ రూపుదిద్దు కుంటోంది. ‘న్యాయం కోరే సంఘం’ కమ్యూన్ యొక్క జర్మన్ విభాగమని ఏంగెల్స్ దాన్ని వర్ణించాడు. 18వ శతాబ్దం చివర జరిగిన బూర్జువా విప్లవ కాలానికి చెందిన ఫ్రెంచి ఊహాజనిత కమ్యూనిస్టు గ్రెగ్ బాబెల్ (1760-97) సిద్ధాంతం (బాబెలిజం)తో ఈ సంఘానికి సంబంధం ఉందని ఏంగెల్స్ ఆ సంఘాన్ని గూర్చి వ్యాఖ్యానించారు. మొత్తం మీద అప్పటికే ఐరోపాలో విప్లవానికి పారిస్ కేంద్రంగా మారింది. ఫ్రెంచి రహస్య సంఘాల జర్మన్ శాఖగా ఈ ‘న్యాయం కోరే సంఘం’ ఆవిర్భవించింది. బ్లాంక్వెల్, బార్బెస్‌లు ఫ్రెంచ్ రహస్య సంఘాల నాయకుల్లో ముఖ్యులు. బ్లాంక్వీ తదితర విప్లవకారుల నాయకత్వాన ఫ్రెంచి కార్మికులు 1839 మే 12వ తేదీన పారిస్ వీధుల్లో ‘న్యాయం కోరే సంఘం’ నేతలతో చేతుల కలిపారు.

ఆనాటి కార్మికసంఘాల పరిస్థితి

‘న్యాయం కోరే సంఘం’ సభ్యులలో కొందరిని ప్రభుత్వం ఫ్రాన్సునుండి వెళ్ళగొట్టింది. వారంతా ఇంగ్లండు వెళ్ళారు. ఆక్కడ తమ సంఘ కార్యక్రమాన్ని కొనసాగించారు. ఇంగ్లండ్ లోనేగాక, ఐరోపా ఖండంలోని యితర దేశాలలో ప్రత్యేకించి స్విట్జర్లండులో ఆ సంఘానికి పేరు ప్రతిష్టలు సంపాదించగలిగారు. ఆ విధంగా ప్రధానంగా జర్మన్ సంస్థగా ఉండిన ‘న్యాయం కోరే సంఘం’ ఒక అంతర్జాతీయ సంస్థగా మారిపోయింది. సంఘం నాయకత్వాన్ని ఫ్రాన్స్ నుండి ఇంగ్లండుకు వెళ్ళగొట్టిన ఫలితమిది. అయితే అప్పటికీ ఈ సంఘం తన

పెటీ బూర్జువా స్వభావాన్ని విడనాడలేదు. అందులోని సభ్యులలో అత్యధిక సంఖ్యాకులు కార్మికవర్గానికి చెందినవారే అయినప్పటికీ, చేతివృత్తుల వారూ, ప్రత్యేకించి వృత్తిసంబంధమైన దురభిమానాలకు లోనైన జర్మన్లు ఉన్నారు. దాదాపు ఇతర కార్మికసంఘాలన్నింటిలోనూ అదే పరిస్థితి నెలకొని ఉంది. స్విట్జర్లాండులో ఆనాటికే 'వెయిట్లింగ్' కమ్యూనిస్టు' విధానంతో దాదాపుగా ఏకీభవించే ఒక బలమైన సంఘం పనిచేస్తోంది. జర్మన్ చేతిపని వాడైన విల్ హెల్మ్ వెయిట్లింగ్ ప్రతి పాదించిన సిద్ధాంతాన్ని 'వెయిట్లింగ్ కమ్యూనిజం'గా పిలిచారు. ఊహజనిత సోషలిస్టు పారియర్ ప్రభావంతో రూపొందిన సిద్ధాంతమిది.

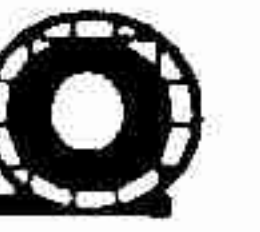
తమ సంఘంలో చేరవలసిందిగా వీరు ఏంగెల్సును 1843లో ఆహ్వానించారు. కానీ ఆయన చేర నిరాకరించాడు. ఆ తరువాత ఆ సంఘ నాయకులలో ఒకరైన మోల్ 1847 వసంతకాలంలో బ్రెస్సెల్స్ లో మార్క్సునూ,

పారిస్ లో ఏంగెల్స్ నూ కలుసుకుని తమ సంస్థలో చేరవలసిందిగా ఆహ్వానించాడు. ఆ ఆహ్వానానికి వారిద్దరూ అంగీకరించారు.

కమ్యూనిస్టు లీగ్ - కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక
ఆ సంఘం ప్రథమ మహాసభను 1847 వేసవిలో లండన్ లో జరిపారు. డబ్ల్యు. ఫుల్ బ్రెస్సెల్స్ కమ్యూనిస్టు ప్రతినిధిగా అందులో పాల్గొనగా, పారిస్ లోని కమ్యూనిస్టుకు ఏంగెల్సు ప్రాతినిధ్యం వహించాడు. సంఘాన్ని పునర్వ్యస్థీకరించాలనేది ఆ మహాసభ చేసిన మొట్టమొదటి నిర్ణయం. అప్పటివరకు వ్యవహరించబడుతున్న పాత పేర్లన్నింటినీ తొలగించారు. 'కమ్యూనిస్టు లీగ్' అన్న పేరుతో వ్యవహరించాలని నిర్ణయించారు.

అదే సంవత్సరం నవంబరు-డిసెంబరులో ద్వితీయ మహాసభ జరిగింది. ఈ మహాసభకు కారల్ మార్క్స్ హాజరయ్యాడు. సుదీర్ఘమైన చర్చలో ఆయన తన నూతన సిద్ధాంతాన్ని గురించి వివరించాడు. వెయిట్లింగ్

గియన్ ప్రేరిత కమ్యూనిజానికి పూర్తిగా భిన్నమైన మరో కమ్యూనిస్టు సిద్ధాంతమిది. మార్క్స్, ఏంగెల్స్ ప్రతిపాదించిన సిద్ధాంతం. మహాసభ ముగిసేసరికి తన సిద్ధాంతంపట్ల ప్రతినిధుల్లో ఉన్న సందేహాలు అభ్యంతరాలు మొత్తం తొలగిపోయేట్లుగా మార్క్స్ వివరణ ఇచ్చాడు. దీని ఆధారంగా ఒక ప్రణాళిక రచించే బాధ్యతను మహాసభ మార్క్స్ ఏంగెల్సుకు అప్పగించింది. వారు తక్షణమే ఆ బాధ్యతను నిర్వహించారు. ఆ విధంగా కార్మిక వర్గ సైద్ధాంతిక ఆయుధంగా 'కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక' ఆవిర్భవించింది. 1848 ఫిబ్రవరి విప్లవానికి కొద్ది వారాల ముందే ఆ ప్రణాళికను వారు ప్రచురణార్థం లండన్ కు పంపించారు. అక్కడి నుండి కమ్యూనిస్టు ప్రణాళిక ప్రపంచమంతా వ్యాపించింది. దాదాపు అన్ని భాషల్లోకీ అనువదించబడింది. నాటినుండి నేటివరకు కార్మిక వర్గ ఉద్యమానికి కరదీపికగా పనిచేస్తోంది.

మార్క్సు వెనిజులా కార్మికవర్గం

(25వ జేజీ తరువాయి)

సహచరులు మాత్రం "ఈ వాదన వెనుక ఉన్న భావోద్వేగ అంశాన్ని మేం అర్థం చేసుకోగలం. కానీ యుఎన్ టీ ఎన్నికలలో పాల్గొనేందుకు అందరికీ తలుపులు బార్లా తెరిచేస్తే సిటివి సభ్యులకి కూడా ఇందులో పాల్గొనే అవకాశం కల్పించి చేజేతులారా ఎన్నికల ప్రక్రియ పరమార్థానికి వెన్నుపోటు పొడిచినట్లు అవుతుంది. సిటివి సభ్యులకే అలాంటి అవకాశం కల్పిస్తే వాళ్ళు నిజమైన కార్మిక ప్రతినిధులను కాకుండా సిటివి ప్రయోజనాలకు దగ్గరగా ఉండే వ్యక్తులకు ఓటేస్తే అప్పుడేంటి పరిస్థితి. మొత్తం వ్యవహారమంతా దండగమారింది అయిపోదూ" అని ప్రశ్నిస్తున్నారు.

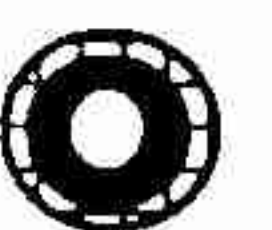
ఐతే ఈ రెండు వర్గాలూ విస్మరించిన కీలక అంశం ఏమిటంటే మొత్తం వెనిజులా కార్మికవర్గంలో 50 శాతంగా ఉన్న అసంఘటితరంగ కార్మికులకి ఈ ఎన్నికలలో పాల్గొనే అవకాశం లేకపోవడం!

యుఎన్ టీలో ఐక్యతకోసం యత్నాలు

స్థానికంగానూ, జాతీయంగానూ మొదలయిన ఈ అంతర్గత పోరాటం కిందిస్థాయిలోనూ, జాతీయస్థాయిలోనూ యుఎన్ టీలో విభేదాలకు దారితీసింది. ఈ వివాదాలు ఇంకా సద్దుమణగలేదు. ఈ

ఐక్యతాలోపం ఇలాగే కొనసాగితే తప్పనిసరిగా కార్మికుల ఆగ్రహానికి గురికావాల్సి వస్తుందని ఇరుపక్షాలకీ తెలుసు. గత ఏడాది నవంబర్ నెలలో 'లాటిన్ అమెరికన్ వర్కర్స్ సెంటర్' పన్నెండవ మహాసభ బ్రెజిల్ లో జరిగింది. ఆ సందర్భంగా రామన్ మచుకా, సిరినోస్ వర్గానికి చెందిన మార్సెలా మాస్పెరోతో కలిసి కూచుని ఇరుపక్షాల మధ్య బేధాభిప్రాయాలను తొలగించుకునేందుకు ప్రయత్నాలు ప్రారంభించారు. 'ఇరుపక్షాలూ గతంలో చేసిన తప్పిదాలను సమీక్షించుకున్నాం "ఇవాళ యు.ఎన్.టి.లో నెలకొన్న వాతావరణానికి ఇరుపక్షాలూ బాధ్యత వహించాలి అని గుర్తించా' అని మాస్పెరో ప్రకటించాడు. 'గతం ఇరువైపులనుండి వ్యక్తిత్వ హననానికి (Character assassination) పాల్పడడం తప్పని గ్రహించాం. ఇక మీదట యుఎన్ టీ సంఘం పటిష్టం చెయ్యడానికి అవసరమైన నిర్మాణాత్మక సైద్ధాంతిక చర్చలకే పరిమితం కావాలని నిర్ణయించాం" అని మచుకా పేర్కొన్నాడు. బ్రెజిల్ లో జరిగిన ఈ తొలివిడత సమావేశ నిర్ణయానికి అనుగుణంగా గత ఏడాది డిసెంబర్ లో వెనిజులా రాజధాని కారకాస్ లో యుఎన్ టీ కో-ఆర్డినేటర్ల (ఇరుపక్షాలకి చెందిన) సంయుక్త సమావేశం

జరిగింది. ఇరుపక్షాల మధ్య సంబంధాలను మెరుగుపరుచుకోవాలనే అజెండాకు అనుగుణంగా చర్చలు జరిగాయి. రాబోయే యూనియన్ ఎన్నికలలో సామ్రాజ్యవాదులకు, యజమానులకు అనుకూలమైన సిటివిని ఓడించాలంటే యుఎన్ టీలోని రెండు గ్రూపుల మధ్య ఐక్యత అవసరం. కొత్త సంఘం ఎంత శక్తివంతమయిందనే అంచనా లేకపోయినా పాత సంఘం మాత్రం ఆమూలాగ్రం ఒంటెద్దు పోకడలతో ఎలా కునారిల్లిందీ, దాని ఫలితంగా కార్మికోద్యమం ఎంత నష్టపోయిందనే చైతన్యం మాత్రం కార్మికులలో ఉంది. రాజకీయ అభిప్రాయభేదాలు ఉండడం అసహజమైన విషయం కాదు. మచుకా, చిరినోస్ ల మధ్యన - వారి మద్దతుదారుల మధ్య కూడా - ఇటువంటి భేదాభిప్రాయాలు ఉండొచ్చు, ఐనా ఐక్యంగా పనిచెయ్యటానికి అవి అడ్డంకి కానేకాదు. వెనిజులా ప్రగతికాముక రాజకీయాల్లో యుఎన్ టీ మూలస్థంభంలా నిలవాలి. క్రియాశీలకంగా నడవాలి. ఇందుకు అట్టే సమయం లేదు. యుఎన్ టీ ఎన్నికలు నిర్వహించే సమయానికే సిటివి కూడా ఎన్నికలు నిర్వహించాలని ప్రతిపక్షం ప్రతిపక్షం. అమీతుమీ తేల్చుకోవాల్సిన సమయం ఆసన్నమైంది.

ప్రజాసమస్యల పరిష్కారానికి రానున్న విభారీ ఉద్యమాలు

ప్రశ్న : ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ రంగంలో సమస్యలు చేయడాన్ని మార్బిస్టు పార్టీ వ్యతిరేకిస్తోందా? ఈ వేరకు వచ్చిన ప్రతిపాదనలను పార్టీ పోలిట్ బ్యూరో అంగీకరించినట్లు వార్తలు నిజమేనా?

జవాబు : ఇన్ఫర్మేషన్ టెక్నాలజీ రంగంలో కార్మిక సంఘాలగురించి, సమైక్య చేసే హక్కు గురించి సెప్టెంబర్ 29 దేశ వ్యాప్త సమైక్య తరువాత దేశంలో కొంత చర్చ జరిగింది. మార్బిస్టు పార్టీ వైఖరి గూర్చి, వక్రీకరణలతో కొన్ని వ్యాఖ్యానాలు మీడియాలో వచ్చాయి. మార్బిస్టు పార్టీ పోలిట్ బ్యూరో అక్టోబర్ 25, 26 తేదీలలో జరిగిన సమావేశంలో ఈ విషయంపై పార్టీ వైఖరిని స్పష్టం చేసింది. మనదేశంలో కార్మికులకు, ఉద్యోగులకు చట్టబద్ధంగా, రాజ్యాంగబద్ధంగా వర్తించే అన్ని హక్కులు ఐటీ రంగంలో ఉద్యోగులకూ వర్తించాలన్నది పార్టీ అభిప్రాయంగా స్పష్టం చేసింది. అయితే ఐటీ రంగం కొత్త రంగం, ఇంకా పెరుగుతున్న రంగం అయినందున సమగ్రమైన అధ్యయనం అవసరమని పార్టీ భావించింది. అత్యవసర స్వభావం గల్గిన వాటిని గుర్తించి తీసుకోవలసిన ప్రత్యేక జాగ్రత్తలు రూపొందించటానికి ఇది అవసరం. అందువలన ఐటీ రంగంలో సంఘాలను, సమైక్యాలను పార్టీ వ్యతిరేకిస్తున్నదన్న ప్రచారంలో ఏమాత్రం నిజం లేదు.

- బి.వి. రాఘవులు

ప్రశ్న : యుపిఎ-వామపక్షాల సమన్వయ కమిటీ సమావేశంలో వామపక్షాలు పెట్టిన ప్రతిపాదనలను యుపిఎ ఎంతవరకు ఆమోదించింది? రిటైల్ రంగంలో విదేశీ పెట్టుబడులు, ఇరాన్ కు వ్యతిరేకంగా తీర్మానం వంటి వాటి విషయంలో యుపిఎ ప్రభుత్వ వైఖరి ఏమిటి?

జవాబు : బిహెచ్ ఇయల్ లో పెట్టుబడుల ఉపసంహరణ విషయంలో తీవ్ర విభేదాల కారణంగా యుపిఎ - వామపక్షాల సమన్వయ కమిటీ సమావేశం నుండి వామపక్షాలు గతంలో వైదొలిగాయి. ప్రభుత్వం తన ప్రతిపాదనను ఉపసంహరించుకున్నందున సమన్వయ కమిటీ సమావేశాలకు తిరిగి హాజరు కావాలని వామపక్షాలు నిర్ణయించుకున్నాయి. 27.10.2005 తేదీన జరిగిన సమన్వయ కమిటీ సమావేశంలో వామపక్షాలు, డబ్ల్యుటీఓ మంత్రుల స్థాయి సమావేశంలో మన దేశం తీసుకోవలసిన వైఖరి గురించి, రిటైల్ వ్యాపారంలో విదేశీ పెట్టుబడుల అనుమతి గురించి, ఇరాన్ పై అంతర్జాతీయ అణునియంత్రణ సమావేశంలో అమెరికా ఒత్తిడికి తలొగ్గకుండా వ్యవహరించటం గురించి తమ అభిప్రాయాలను స్పష్టంగా

వెల్లడించాయి. ఇప్పటివరకు ప్రభుత్వం తీసుకుంటున్న వైఖరిలోని లోపాలను గురించి ఎత్తిచూపడం జరిగింది. కేంద్ర ప్రభుత్వం వైఖరి ఊగిసలాటగా ఉన్నది. అమెరికా ఒత్తిడికి తలొగ్గే ప్రమాదం ఉన్నది. ప్రజాభిప్రాయాన్ని కూడగట్టి కేంద్ర ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తెస్తే దేశ ప్రయోజనాలను కాపాడగలం.

ప్రశ్న : పోలవరం ప్రాజెక్టు డిజైన్ మార్చాల్సి అవసరం లేదని మంత్రి చెబుతున్నారు. ప్రస్తుత డిజైన్ ప్రకారం ప్రాజెక్టు కడితే కేవలం ప్రతినిత్యం వరదల్లో మునిగిపోయే ప్రాంతాల్లోని ప్రజలు మాత్రమే నిర్వాసితులవుతారని ఆయన చెప్పే విషయం కరెక్టేనా?

జవాబు : పోలవరం ప్రాజెక్టు నిర్మాణం కోసం ప్రభుత్వం ప్రస్తుతం ప్రతిపాదిస్తున్న డిజైన్ ప్రకారం ఖమ్మం, పశ్చిమగోదావరి, తూర్పుగోదావరి జిల్లాల్లోని 5 మండలాలు పూర్తిగా, 4 మండలాలు పాక్షికంగా మునిగిపోతాయి. 300 గ్రామాలు మాయమవుతాయి. 45000 కుటుంబాలు నిర్వాసితులవుతాయి. ఇందులో 80% గిరిజనులు. సుమారు లక్షాయ్భావైల ఎకరాల సాగుభూమి మునిగిపోతుంది. ఇంత భారీగా నిర్వాసిత పునరావాస అవసరాలను సృష్టించే ప్రాజెక్టులు బహు అరుదు. ఈ పరిస్థితి లేకుండానే పూర్తి

“ ప్రతి జిల్లాకు సమగ్రాభివృద్ధి ప్రణాళికను తయారు చేసి ప్రజాభిప్రాయాన్ని కూడగట్టేందుకు, ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తెచ్చేందుకు రాబోయే మూడు నెలల్లో అన్ని జిల్లాల్లోని ప్రతి గ్రామాన్ని తాకుతూ జిల్లా ప్రచార పాదయాత్రలు పార్టీ ఆధ్వర్యంలో జరుగుతాయి. ప్రతి జిల్లాలోను ముఖ్యనాయకులు వందల కిలోమీటర్లు కాలినడకన ప్రజల వద్దకు వెళతారు. సమస్యలు తెలుసుకుంటారు. ”

ప్రయోజనాన్ని సాధించగల ప్రత్యామ్నాయాలను ఆలోచించడం అవసరం. ప్రభుత్వం ప్రకటించిన నిర్వాసిత పునరావాస విధానం కూడా ముంపు లేకుండా ఉండే ప్రత్యామ్నాయాలను ఆలోచించాలని స్పష్టం చేసింది. ప్రభుత్వం తన విధానానికే తూట్లు పొడిచి గరిష్టస్థాయి ముంపు ఉండే డిజైన్ ను ఎంపిక చేసింది. అనేకమంది ప్రముఖ నిపుణులు ప్రత్యామ్నాయాలు సూచించినా వాటిని పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం బుకాయంపులతో, దబాయంపులతో చట్టవిరుద్ధంగా, రాజ్యాంగ విరుద్ధంగా వ్యవహరిస్తున్నది. అబద్ధపు ప్రచారాన్ని కూడా చేస్తున్నది. గోదావరి నదికి వరదలోచ్చినప్పుడు మునిగిపోయే గ్రామాలే ప్రాజెక్టు మూలంగా మునుగుతాయి తప్ప కొత్త గ్రామాలు మునగవని ప్రభుత్వ ప్రతినిధులు చెప్పే మాటలు వారు చెప్పే అబద్ధాలలో మచ్చుకు ఒకటి. ప్రభుత్వానికి నిజాయితీ వుంటే ప్రత్యామ్నాయాల అధ్యయన నివేదికలను తయారు చేసి వుంటే వాటిని విడుదల చేయాలి. ప్రత్యామ్నాయ నివేదికలు తయారు చేయకపోతే అది ప్రజల పట్ల ప్రభుత్వం చేసిన నేరమవుతుంది.

ప్రశ్న : టిఆర్ఎస్ లో విభేదాలను మీరు ఎలా విశ్లేషిస్తారు?

జవాబు : టి.ఆర్.ఎస్.లో సంక్షోభం దాని

స్వయంకృతాపరాధమే. టి.ఆర్.ఎస్. నాయకత్వం అనుసరిస్తున్న అవకాశవాద విధానాలు వారిని నడిపిస్తున్న పదవీ వ్యామోహాలు, ప్రజలను తప్పుదోవ పట్టించేందుకు చేసే నిజాయితీ లేని ప్రచారాలు. చివరకు ఆ పార్టీనే పట్టి పీడించే అంతర్గత కలహాలను రేపాయి. ఆ పార్టీ విధానాలు, పద్ధతులు అలా కొనసాగినంతకాలం విభేదాలు, సంక్షోభాలు తప్పవు.

ప్రశ్న : గత మున్సిపల్ ఎన్నికల్లో మార్క్సిస్టు పార్టీ విజయాలపై సంతృప్తి చెందుతున్నారా?

జవాబు : మున్సిపల్ ఎన్నికలలో 297 వార్డులకు పోటీచేసి 97 వార్డులను గెలుచుకున్నది. గతంకన్నా రెట్టింపు స్థానాలను పొందింది. 39 పట్టణ సంస్థలలో ప్రాతినిధ్యం సంపాదించింది. ఖమ్మం మున్సిపల్ చైర్మన్ గా పార్టీ అభ్యర్థి గెలుపొందారు. మిర్యాలగూడెం, నెల్లూరులో వైస్ చైర్మన్, డిప్యూటీ మేయర్ స్థానాలను పొందింది. ఇవన్నీ పార్టీకి సంతృప్తి కల్గించే విషయాలే. అయితే మున్సిపల్ ఎన్నికలలో పార్టీ సాధించిన విజయాలు మొత్తం మున్సిపాలిటీలతో పోల్చి చూస్తే పార్టీ కున్న పరిమితి స్పష్టమవుతుంది. రాష్ట్రవ్యాపితంగా అన్ని మున్సిపాలిటీలు, కార్పొరేషన్ లో ప్రాతినిధ్యం సంపాదించడానికి ఇంకా చాలా చేయాల్సి వుంది. మున్సిపాలిటీల

నిర్వహణలో కీలకపాత్ర పోషించేందుకు అవసరమైన ప్రజాబలం సాధించేందుకు చేయవలసినది ఇంకా చాలా వున్నది. ఈ పరిమితులు మార్క్సిస్టు పార్టీ నాయకత్వం గమనంలో వున్నవి.

ప్రశ్న : పార్టీ భవిష్యత్ ఆందోళనా కార్యక్రమాలు ఏమిటి?

జవాబు : మార్క్సిస్టు పార్టీ రాబోయే కాలంలో కొన్ని ముఖ్యమైన కార్యక్రమాలను చేపట్టనున్నది. పట్టణ ప్రజలను వేధిస్తున్న కొన్ని ముఖ్యమైన సమస్యలను పరిష్కరించేందుకు గతంలో పార్టీ పెద్ద ఉద్యమాన్ని నిర్వహించింది. ప్రభుత్వంతో ఒక ఒప్పందాన్ని చేసుకున్నది. ఎన్నికలు అయిపోయినా గాని ఒప్పందాన్ని అమలు చేసేందుకు ప్రభుత్వం తగిన చర్యలు తీసుకోలేదు. ఒప్పందంలోని అంశాలను అమలు చేయించుకునేందుకు త్వరలో పార్టీ ఉద్యమాన్ని చేపట్టబోతున్నది. రాష్ట్ర సమగ్రాభివృద్ధి రాష్ట్ర సమైక్యతకు అవసరం. వెనుకబడిన ప్రాంతాల, జిల్లాల అభివృద్ధి పేదరిక నిర్మూలనకు బలహీనవర్గాల అభివృద్ధికి అవసరం. ప్రతి జిల్లాకు సమగ్రాభివృద్ధి ప్రణాళికను తయారు చేసి ప్రజాభిప్రాయాన్ని కూడగట్టేందుకు, ప్రభుత్వంపై ఒత్తిడి తెచ్చేందుకు రాబోయే మూడు నెలల్లో అన్ని జిల్లాల్లోని ప్రతి గ్రామాన్ని తాకుతూ జిల్లా ప్రచార పాదయాత్రలు పార్టీ ఆధ్వర్యంలో జరుగుతాయి. ప్రతి జిల్లాలోను ముఖ్యనాయకులు వందల కిలోమీటర్లు కాలినడకన ప్రజల వద్దకు వెళతారు. సమస్యలు తెలుసుకుంటారు. ఈ యాత్ర తర్వాత ప్రజా కోర్కెల పత్రాలను తయారు చేసి వాటిని సాధించేందుకు ఉద్యమ కార్యక్రమాన్ని పార్టీ చేపడుతుంది.

మేధావి

(2వ పేజీ నుండి)

తాకట్టు పాపులో తాకట్టు జాబితాలు రాసే పని దొరికింది. తొమ్మిది గంటలు పనికి, మిగిలిన సమయం అంతా శాస్త్రీయ సమస్యలకూ వెచ్చించేవాడు. ఈ సమయంలో తనను అర్థం చేసుకునే పాత నౌకరు దొరకడంతో, అతని సహకారంతో 1808లో “19వ శతాబ్ది శాస్త్రీయ రచనలకు ప్రవేశిక” అనే రచనను ప్రచురించాడు. దీనిమీద అభిప్రాయాలు పంపాలని మేధావులను, ప్రభువులను కోరాడు. అయితే సమాధానం కోసం ఆయన నిరీక్షణ వృధా ప్రయాసే అయ్యింది. సహకరించిన పాత నౌకరు మరణించాడు. 1812లో డైరీలోని సైమన్ రాతలను బట్టి ఆ రోజుల్లో ఆయన జీవనశైలి తెలియవస్తుంది. బ్రెడ్డుతిని నీళ్లుతాగి బతికాడు. లైటు లేకుండా పనిచేస్తూ వచ్చాడు. చివరుకు తన శరీరంపైనున్న దుస్తుల జతను మినహాయించి సర్వస్వమూ అమ్మేశాడు. ఒకప్పుడు ప్రభువు కుటుంబంలో విలాసజీవితాన్ని అనుభవించిన వ్యక్తి కేవలం కట్టుబట్టలతో మిగిలిపోవాల్సి వచ్చింది. అయితేనేం, ఆర్థిక ఇబ్బందులు ఆయన ఉత్సాహాన్ని దెబ్బతీయ లేకపోయాయి. ఆయన జీవన పరిస్థితులు ఎంత కష్టతరమైతే, ఆయన అంత ఎక్కువ కష్టపడి పనిచేసేవాడు. సరిగ్గా ఈ కాలంలోనే ఆయన అభిప్రాయాలు అంతిమ రూపం తీసుకున్నాయి. “సార్వత్రిక భూమ్యాకర్షణ శక్తి గురించి రచన”, “మానవ విజ్ఞానశాస్త్రం గురించి వ్యాసం”, “పరిశ్రమలు”, “ఆర్థికజరు”, “పారిశ్రామికవ్యవస్థ గురించి” తదితర వ్యాసాలు వెలువడ్డాయి.

తరువాత కాలంలో పరిస్థితి కొంత మెరుగుపడనారంభించింది. సెంట్ సైమన్ కు అనుచరులు, శిష్యులు ఏర్పడ్డారు. సమాజపు శాంతియుత పరివర్తనను గురించిన ఆయన బోధన (రాజులకు, బాంకర్లు, పరిశ్రమదారులు, వర్తకులు వంటి ధనికులకు ఉదేశించినది) కొందరు సాహిత్య, కళా పోషకుల దృష్టిని ఆకర్షించింది. వాళ్లు ఆయన రచనల ప్రచురణకు తోడ్పడి, ఆయన బతుకుదెరువుకి ఆర్థిక వనరులు సమకూర్చారు. ఈ క్రమంలోనే ఆయన రాసిన “పరిశ్రమదారుల ప్రశ్నోత్తరాలు” 1823లోనూ, “సాహిత్య, తాత్విక, పారిశ్రామిక సంభాషణలు” 1825లోనూ ప్రచురించబడ్డాయి. చివరకు ఆయన తన ప్రధాన రచన అయిన “నవ్య క్రైస్తవ మతం” మీద కృషి ప్రారంభించాడు. భావి “పారిశ్రామిక సమాజానికి” ఒక నూతన మతాన్ని ఇచ్చేందుకు ఆయన ప్రయత్నించాడు. సార్వత్రిక వస్తుగత నియమం ఒకటి ఉందనీ, ప్రకృతి

లోనూ, సమాజంలోనూ ప్రతిదాని మధ్య కార్యకారణ సంబంధం ఉందనీ చెప్పాడు. ఈ విధంగా ఆయన 18వ శతాబ్దపు హేతువాదుల కంటే, తొలితరం కమ్యూనిస్టు స్రష్టల కంటే, తన కాలపు ఊహాజనిత సోషలిస్టుల కంటే ముందుకు వెళ్లాడు. ఎంగెల్స్ సెంట్ సైమన్ ను హెగెల్ తో సరిపోల్చాడు.

ప్రతి ఒక కొత్త చారిత్రక దశా, అంతకు పూర్వపుదానితో పోలిస్తే ప్రగతి శీలమైనదనీ, అది ఒక నిర్దిష్ట కాలంలో మరింత ఉన్నతమైన సామాజిక వ్యవస్థకు చోటివ్వాలనీ అన్నీ సెంట్ సైమన్ చెప్పాడు. పెట్టుబడిదారీ సమాజపు వైరుధ్యాలకు పరిష్కారాన్ని కనుగొనే ప్రయత్నం చేశాడు. అయితే విప్లవం తన లక్ష్యాన్ని సాధించలేదని, అది కొత్త సమాజాన్ని నిర్మించలేదని పేర్కొన్నాడు. అధిక సంఖ్యాకులకు అత్యధికమైన మేలు చేసే సమాజం ఉండాలని కోరాడు. ఆయన చిట్టచివరి రచన “నవ్య క్రైస్తవ మతం” మరింత సవివరంగా ఈ సమాజాన్ని వర్ణిస్తుంది. అతని సమస్త శక్తులూ, బలహీనతలూ ఈ పుస్తకంలో సాంద్రీకరింపబడినాయి. సమాజం సమకూర్చుకున్న సమస్త జ్ఞానాన్ని ఆకళించుకుని, వ్యాఖ్యానించేందుకు ఆయన ప్రయత్నించాడు. అంతటితో ఆగకుండా దాన్ని శ్రమజీవుల సేవకు వినియోగించాలనీ, బాధపడుతున్న మానవళికి ఉపశమనం కలిగించేందుకు ఒక “అద్భుత సర్వరోగ నివారణి”గా దాన్ని మార్చాలని ప్రయత్నించాడు.

సెంట్ సైమన్ ప్రతిపాదించిన నూతన సమాజం ఒక “పారిశ్రామిక”, “పరిశ్రమదారుల” సమాజం. వ్యక్తిగత ఆస్తిని ఆయన వ్యతిరేకించలేదు. ఆయన ఆదర్శ సమాజంలో వేతన కార్మికులు మాత్రమే కాక, ఫ్యాక్టరీల సొంతదారులు, వర్తకులు, బాంకర్లు కూడా ఉంటారు. వాళ్ల ప్రయోజనాలు ఒక్క మాదిరిగానే ఉంటాయని అంటాడు. ఆయన దృష్టిలో వాళ్ల మధ్య తేడా ఏంటంటే కార్మికులు ప్రత్యక్ష ఉత్పత్తిదారులు కాగా, పెట్టుబడిదారులు ఉత్పత్తిని నడుపుతారు. సైమన్ ప్రతిపాదించిన సమాజంలో పెట్టుబడిదారులు సోమరులుగా రోజులు గడపరు. వ్యవస్థీకరణ విధులు నిర్వహించడం వారి విధిగా ఉంటుంది. నూతన పారిశ్రామిక పాలన - ఒకవైపున శాస్త్రవేత్తల, కళాకారుల చేతుల్లోనూ, మరోవైపున పరిశ్రమదారుల చేతుల్లోనూ ఉండాలని ఆయన వాదించాడు. ఫ్యాక్టరీ కార్మికుల మాదిరిగానే వీరందరినీ ఆయన కష్టజీవులుగా పరిగణించాడు. ఇటువంటి సామాజిక వ్యవస్థీకరణ అన్ని సాంఘిక వర్గాల్లోని ఆలోచనాపరులనూ సంతృప్తిపరుస్తుంది కాబట్టి తిరుగుబాట్లకు

అవకాశముండదని, వాటిని అణిచివేసేందుకు పెద్ద సైన్యాలను, పోలీసు బలగాలను పోషించనవసరం లేదని ఆయన వాదించాడు. ఈవిధంగా అత్యధిక సంఖ్యాక వర్గపు నైతిక, శారీరక పరిస్థితిని మెరుగుపరచడం, ఈ కార్యకలాపాలను మరింత మెరుగ్గా నడిపే సామర్థ్యం కలిగిన సామాజిక వ్యవస్థను సృష్టించడం అనే దాన్నే అంతిమ లక్ష్యంగా ఆయన పరిగణించాడు. దోపిడీలేని, అందరూ ఒక్కొంచి పనిచేసే జీవితాన్ని అందులోనూ ముఖ్యంగా శ్రామిక వర్గానికి మెరుగైన జీవితాన్ని అందించాలన్న ప్రతిపాదనతో సెంట్ సైమన్ సోషలిజం భావానికి చాలా దగ్గరగా వెళ్లాడు. కానీ అతడు ఊహాజనిత సోషలిస్టు. ఉత్పత్తి సాధనాలను ఉమ్మడి స్వామ్యంలోకి బదలాయించినప్పుడే ప్రణాళికాబద్ధమైన సామాజిక ఉత్పత్తి సాధ్యమవుతుందన్న విషయాన్ని ఆయన అర్థం చేసుకోలేదు. అంతే కాదు సమాజం అంతా శాంతియుతంగా పరివర్తనం చెందాలని ప్రకటించాడు. ఇదే ఆయన అంచనాల్లోకెల్లా పెద్ద పొరపాటు అంచనా.

ఏదేమైనా సెంట్ సైమన్ రచనలు శాస్త్రీయ కమ్యూనిజం సృష్టికి మూలాధారాలను సమకూర్చిపెట్టాయి. ఎంగెల్స్ తన “యూరప్ ఖండంలో సాంఘిక సంస్కరణ ప్రగతి” అనే తన వ్యాసంలో ‘ఫ్రాన్సులో బబేఫ్ తర్వాత కౌంట్ డి సెంట్ సైమనే గొప్ప ఫ్రెంచి సాంఘిక సంస్కర్త’ అని కొనియాడారు. తన సుప్రసిద్ధ రచన ‘యూంటీ డ్యూరింగ్’లో కూడా సైమన్ కు ఎంగెల్స్ సముచిత స్థానాన్నే ఇచ్చాడు. “రాజకీయ సంస్థ మూలంలో ఉన్నది ఆర్థిక పరిస్థితులేనన్న జ్ఞానం ఇక్కడ ఆయన పిండ రూపంలో అందించాడు” అని పేర్కొన్నాడు. సైమన్ తన చివరి రోజుల్లో జరుగుతున్న పరిణామాలను మరింత సునిశిత దృష్టితో అధ్యయనం చేసి, తాను ఇంతకు ముందు చేసిన నిర్ధారణల్లో లోపాలున్నాయని గుర్తించనారంభించారు. చివరికి ఆయనలోని సోషలిస్టు ధోరణులు, ఉదారవాద దోరణులను అధిగమించాయి. నిరుపేద వర్గపు నైతిక, భౌతిక అస్తిత్వాన్ని మెరుగుపరిచేందుకు కృషిచెయ్యడమే తన ప్రధాన కర్తవ్యంగా ఆయన భావించాడు. ఇది జరుగుతుందన్న విషయంలో సైమన్ కి ఎలాంటి సందేహమూ లేదు. తన జీవిత చివరి దశలో, ఆరోగ్యం క్షీణించి మృత్యు ముఖంలో ఉన్నప్పుడు సైతం ఆయన తన శిష్యులనుద్దేశించి “భవిష్యత్తుమనదే” అని చెప్పాడు. దాన్ని సిద్ధాంత రూపంలో మార్క్స్, ఎంగెల్స్ లు, ఆచరణ రూపంలో లెనిన్ తరువాత నిరూపించి సెంట్ సైమన్ వ్యాఖ్యను నిజం చేశారు.

పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ దివాళా తీసింది!

- పాల్ లాఫార్

“పంతొమ్మిదో శతాబ్దం పెట్టుబడిదారుల శతాబ్దం. పెట్టుబడి దారీ వ్యవస్థ ఈ శతాబ్దాన్ని తన వాణ్యంతో నింపేసింది. తన పరిశ్రమలతో నింపేసింది, తన ప్రవర్తనతో, తన ఫ్యాషన్లతో, తన సాహిత్యంతో, తన కళలతో, తన సైన్సుతో, తన తత్వంతో, తన రాజకీయాలతో, తన పౌరచట్టాలతో నింపేసింది.....

“పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ మన భూగోళాన్ని చేజిక్కించుకుంది. మహాసముద్రాలతో వేరై ఉన్న భూఖండాలను దాని ఓడలు ఏకం చేశాయి. దాని రైళ్లు పర్వతాలను, ఎడారులను, అగాధాలను అదిగమించి ప్రపంచ మంతా వ్యాపించాయి. విద్యుత్తీగలు భూగోళాన్ని చుట్టచుట్టాయి.....

“సైన్సు కనీవిని ఎరుగని కొత్త శిఖరాలు అధిరోహించింది. కొత్త విజ్ఞాన శాస్త్రాలు పుట్టుకొచ్చాయి. కొత్తకొత్త సంగతులు కనుగొనబడ్డాయి...

“యంత్రాలు మానవులకు కావలసిన అన్ని వస్తువులూ ఉత్పత్తి చేయగల స్థాయికి చేరుకున్నాయి. యంత్రాలతో మానవుని ఉత్పాదక శక్తి పదులరెట్లు, వందలరెట్లు పెరిగింది. శక్తిఉన్నవారు రోజుకు కొద్దిగంటలు పనిచేస్తే చాలు అందరికీ కావలసిన పాదార్థిక, బౌద్ధిక అవసరాలన్నీ తీరిపోతాయి.

“కాని కళ్లు మిరుమిట్లు గొలిపేంతగా అభివృద్ధి చెందిన ఈ సైన్సంతా ఏమయింది? పరిశ్రమలు, వాణిజ్యం అంతా ఏమైపోయింది? ఇదంతా మానవులకు మరింత బలం ఇచ్చిందా, ఆరోగ్యం ఇచ్చిందా, ఆనందం ఇచ్చిందా? ఉత్పత్తి చేసేవానికి విశ్రాంతినిచ్చిందా? ప్రజలకు సుఖాన్నిచ్చిందా, తృప్తినిచ్చిందా?

“పని గంటలు ఎన్నడూ లేనంత పెరిగిపోయాయి, అలసట పెరిగిపోయింది. మనిషి శారీరక, మానసిక ఆరోగ్యానికి హాని చేసేంతగా పెరిగిపోయింది. పారిశ్రామిక శ్రామికులు ఎన్నడూ లేనంతగా ఆరోగ్యాన్ని పాడుచేసుకుంటున్నారు, జీవిత కాలాన్ని తగ్గించేసుకుంటున్నారు. ఆలోచనలకూ దూరమవుతున్నారు. శ్రామిక మహిళలు, పురుషులు, పిల్లలను పరిశ్రమలు కృంగదీసేస్తున్నాయి.

పనిచేస్తే వారికి పేదరికం మింగుతోంది, పనిలేకపోతే ఆకలిచావులు తినేస్తున్నాయి.

“గతంలో ఈ సమాజంలో నేలమీద పంటలు పండకపోతేనే కరువులాచ్చేవి. కాని పెట్టుబడిదారీ సమాజంలో గిడ్డంగులు గింజలతో తొణికిసలాడుతున్నా, మార్కెట్లు పారిశ్రామిక వస్తువులతో నిండిపోయి వున్నా కార్మికవర్గం నెత్తిన కరువు తల్లి నృత్యం చేస్తూ ఉంటుంది. కార్మికవర్గం చేసే శ్రమ అంతా, ఉత్పత్తి అంతా, కష్టం అంతా అతన్ని భౌతికంగా, మానసికంగా కృంగదీయడానికి, అతన్ని పేదరికం నుండి నిష్ఠ దరిద్రంలోకి తోసేయడానికి పనికొస్తోంది.

“అందువల్ల పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ దివాళా తీసింది. ఉత్పత్తి సాధనాలను నియంత్రిస్తున్న, శాస్త్ర, పారిశ్రామిక శతాబ్దం అయిన ఈ శతాబ్దపు సామాజిక, రాజకీయ జీవితాన్ని శాసిస్తున్న పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థ దివాళాతీసింది! పెట్టుబడిదారులు కనీసం బానిసయజమానుల వర్గం ప్రదర్శించినంతటి సామర్థ్యాన్ని కూడా ప్రదర్శించలేక పోతున్నారు. బానిస యజమానులు కనీసం తమ బానిసలకు చేయడానికి చేతినిండా పనన్నా ఇచ్చేవారు. కాని బానిసలకున్నాపాటి పనిచేసే హక్కుకోసం శ్రామికులు డిమాండు చేస్తే పెట్టుబడిదారులు వారిని ఊచకోతకు గురిచేస్తున్నారు.....”

(మార్క్సిస్టు మేధావి పాల్ లాఫార్గ్ రాసిన “ది రైట్ టు బి లేజ్ అండ్ అదర్ స్టడీస్”-1900 నుండి)

పుస్తకం పేరు	KRSA102M108
పుస్తకం వీరు	మార్క్స్ ముద్దు
తారీఖు	23 February 2025
ముందు లెట్టు	
వెనుక లెట్టు	
మొత్తం పేజీలు	
పెద్ద పైకా పేజీలు	
భాగం పేజీలు	
లేని పేజీలు	
శరణుగా చేసినది	
పేజీలు విడదీసినవి	
ప్యాన్ చేసినది	SARANYA
ఫర్మ్ చేసినది	HEMA
పేజీలు పరిచయించినది	
లైంగింగు చేసినది	
ప్యాసింగు చేసినది	
పరిష్కరించినది	